Sfinţii doctori fără de arginţi, făcători de minuni, Chir şi Ioan

(31 ianuarie şi 28 iunie)

Sfinţii mucenici, făcători de minuni şi „doctori fără de arginţi” Chir şi Ioan au pătimit, dându-şi viaţa pentru credinţa creştină, la începutul secolului al IV-lea, în timpul marii persecuţii a creştinilor ordonată de împăratul Diocleţian. Prăznuirea lor în Biserica ortodoxă se face la 31 ianuarie, iar la 28 iunie se face pomenirea aflării cinstitelor lor moaşte.

Index

Sfinţii doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi Sfânta muceniţă Atanasia, cu cele trei fiice ale ei (31 ianuarie) 4

Evanghelia şi Apostolul zilei 5

În această lună (ianuarie), ziua a treizeci şi una - Sfinţii făcători de minuni cei fără arginţi Chir şi Ioan (Minei) 7

Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi către cei împreună cu dânşii (31 ianuarie) 20
Viaţa şi Acatistul Sfinţilor mucenici, doctori fără de arginţi Chir şi Ioan (31 ianuarie, 28 iunie) 28
Vieţile Sfinţilor - Sfinţii doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi Sfânta muceniţă Atanasia, cu cele trei fiice ale ei (31 ianuarie) 45
Sfinții doctori fără de arginți, Chir și Ioan - drumul spre sfințenie 51
Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor făcători de minuni şi doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan (31 ianuarie) 53
Sinaxar - Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan - 31 ianuarie . 55
Sinaxar - Sfinţii doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan (31 ianuarie) 57
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan 60
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan 62
Proloage - Pomenirea Sfinţilor şi de minuni făcătorilor, doctori fără de arginti Chir şi Ioan şi a Sfintei muceniţe Atanasia şi a celor trei fiice fecioare ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia (31 ianuarie) 64
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor doctori fără de arginţi şi făcători de minuni, Chir şi Ioan (31 ianuarie) 69
Aducerea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor Chir şi Ioan, doctorii fără de arginţi (28 iunie) 71
Evanghelia şi Apostolul zilei 72
În această lună (iunie), ziua a douăzeci și opta - Aducerea moaştelor Sfinţilor şi tămăduitorilor fără de argint Chir şi Ioan (Minei) 74
Canon de rugăciune la Sărbătoarea aducerii moaştelor Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan (28 iunie) 87
Imnografie 95
Vieţile Sfinţilor - Aducerea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor Chir şi Ioan, doctorii fără de arginţi (28 iunie) 96
Sinaxar - Pomenirea aflării cinstitelor moaşte ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan (28 iunie) 103
Sinaxar - Aducerea moaștelor Sfinților mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan - 28 iunie 104
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Aducerea moaştelor Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan 105
Florin Nicolaie - Calendar Ortodox - Aducerea moaștelor Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan; Sfântul mucenic Papias 107
Proloage - Aflarea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan (28 iunie) 108

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan (28 iunie) 112
De ce s-au mutat moaştele Sfinţilor Chir şi Ioan în 412 după Hristos? 114
Pr. Ciprian-Florin Apetrei - Tămăduitori fără de arginţi 115
(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo..... 117
Icoane..... 132

Sfinţii doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi Sfânta muceniţă Atanasia, cu cele trei fiice ale ei (31 ianuarie)

Sfinţii doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi Sfânta muceniţă Atanasia, cu cele trei fiice ale ei: Teoctista, Teodosia şi Eudoxia; Claudius şi Diodorus

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

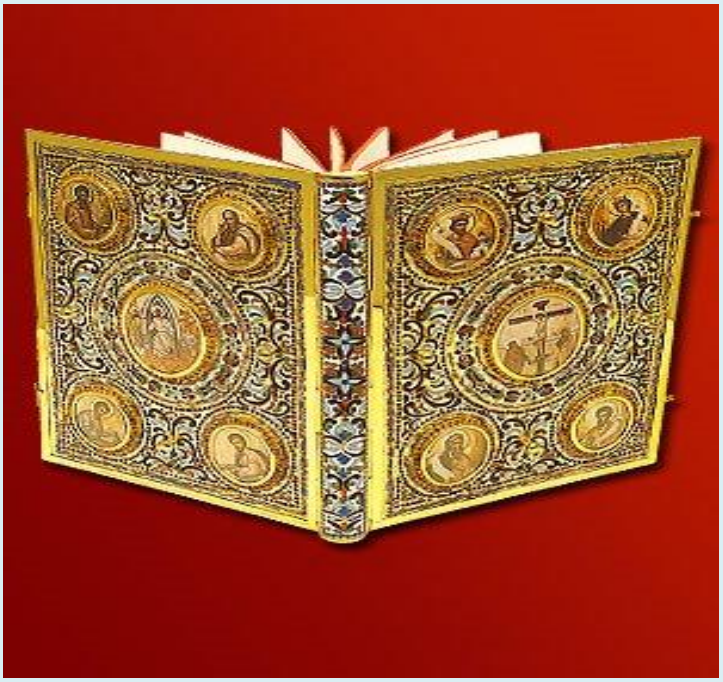

Ev. Matei 10, 1, 5-8

1.Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă.
5.Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi;
6.Ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
7.Şi mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat Împărăţia Cerurilor.
8.Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, pe demoni scoateţi-i; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Apostol

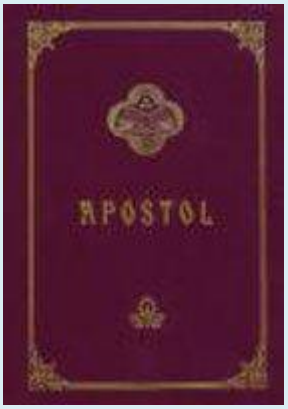

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

Ap. I Corinteni 12, 27-31; 13, 1-8

27.Iar voi sunteţi trupul lui Hristos şi mădulare (fiecare) în parte.
28.Şi pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învăţători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor.
29.Oare toţi sunt apostoli? Oare toţi sunt prooroci? Oare toţi învăţători? Oare toţi au putere să săvârşească minuni?
30.Oare toţi au darurile vindecărilor? Oare toţi vorbesc în limbi? Oare toţi pot să tălmăcească?
31.Râvniţi însă la darurile cele mai bune. Şi vă arăt încă o cale care le întrece pe toate:

1.De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare şi chimval răsunător.
2.Şi de aş avea darul proorociei şi tainele toate le-aş cunoaşte şi orice ştiinţă şi de aş avea atâta credinţă încât să mut şi munţii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.
3.Şi de aş împărţi toată avuţia mea şi de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseşte.
4.Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieşte, nu se laudă, nu se trufeşte.
5.Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândeşte răul.
6.Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.
7.Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă.
8.Dragostea nu cade niciodată. Cât despre proorocii - se vor desfiinţa; darul limbilor va înceta; ştiinţa se va sfârşi;

În această lună (ianuarie), ziua a treizeci şi una - Sfinţii făcători de minuni cei fără arginţi Chir şi Ioan (Minei)

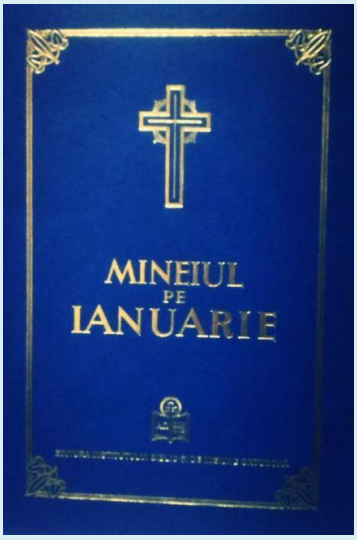

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glas 4:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pătimitorilor viteji, doctori de Dumnezeu trimişi, Chire şi Ioane, cei cu nume mare, precum aţi pierdut semeţia cea fără de Dumnezeu a tiranilor, îndreptaţi şi abaterile cugetului meu, care mă tirănesc, şi vindecaţi patimile sufletului meu, scăpaţi-mă de osânda cea viitoare, rugându-vă Mântuitorului. (de două ori)

Apăraţi-mă sfinţilor de viforul care mă cuprinde, şi de furtuna întristărilor, care vine asupra mea, şi de durerile trupului, uşurând toată durerea sufletului, care îmi vine de la cei văzuţi, şi de la cei nevăzuţi. Ca cu credinţă şi cu dragoste să fericesc cinstita voastră doime, care v-aţi nevoit pentru Treime. (de două ori)

Ca cei ce v-aţi făcut lăcaşuri lui Dumnezeu prea frumoase, Chire şi Ioane, lăcaşul vostru îl arătaţi izvor de tămăduiri. La care năzuind, sfinţilor, scăpaţi-mă de toată boala, liniştind pe ticălosul meu suflet, ce este tulburat de bântuielile vrăjmaşului şi robit răutăţii. (de două ori)

Slavă..., glas 8

Doime de mucenici ne-a răsărit nouă astăzi, tămăduindu-ne durerile noastre cele sufleteşti, Chir şi Ioan făcătorii de minuni. Că unul dintr-înşii iubind râvna cea întocmai îngerilor, încuviinţându-se cu viaţa cea sihăstrească până la sfârşit, prin sângele muceniciei se uneşte cu Hristos, iar celălalt încuviinţându-se întru

rânduielile ostaşilor, se numără în cetele oştilor cereşti. Pentru aceasta rugându-se pentru sufletele noastre, împart tămăduiri, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea lor.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Mucenicii Tăi Doamne...

Eu sunt pomul cel neroditor, prea curată, care nu rodesc roadă de mântuire. Pentru aceea mă tem de tăiere, ca nu cumva să mă arunce în focul cel nestins pe mine ticălosul. Drept aceea cad către tine, scapă-mă de acela, şi mă arată roditor Fiului tău, prin mijlocirea ta, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei

Nu pot răbda Fiule, văzându-Te pe Tine adormit pe lemn, Cela ce dai tuturor deşteptare, pentru ca să dăruieşti dumnezeiască şi mântuitoare deşteptare celor de demult, care pentru neascultarea cea pentru roadă a adormit cu somnul cel pierzător, Fecioara grăia tânguindu-se; pe care o slăvim.

Stihoavna din Octoih.

Slavă..., glas 2, a lui Anatolie

Veniţi adunarea credincioşilor astăzi, să încunună cu laude pe Chir împreună cu Ioan, pe plugarii darului, şi pe dătătorii din destul celor ce cer. Că în multe chipuri s-au arătat tuturor doctori prea luminaţi. Pentru aceasta se şi roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Adăpostire şi sprijineală, şi scăpare tare eşti creştinilor, Maica Dumnezeului nostru. Ci şi acum nu înceta pururea a te ruga prin rugăciunea ta cea cu priveghere, să se mântuiască robii tăi de toate primejdiile, că după Dumnezeu pe tine te avem toţi credincioşii sprijinitoare şi scăpare.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea

Strugurul cel prea copt, care l-ai purtat în pântece nelucrat, Preacurată, dacă L-ai văzut pe Acesta spânzurat pe lemn, tânguindu-te te văitai, şi strigai: Fiule prea dulce! Izvorăşte întru noi must, prin care să se ridice toată beţia patimilor, Făcătorule de bine. Cu rugăciunile mele, ceea ce Te-am născut, ca un Milostiv, Cuvinte.

Tropar, glasul al 5-lea: Minunile sfinţilor Tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă Hristoase Dumnezeule. Pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte, sceptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un Bun şi de oameni Iubitor.

Sau acesta, glas acelaşi.

Darul Treimii sălăşluindu-se întru inimile voastre cele curate, prea fericiţilor Chire şi Ioane, înfricoşaţi izgonitori duhurilor celor necurate v-aţi arătat, şi aţi fost tămăduitori neputinţelor, nu numai celor descoperite, ci şi celor ascunse. Drept aceea îndrăzneală având către Dumnezeu cel Iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre cele neîncetate, tămăduiţi patimile noastre.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

Amândouă canoanele din Octoih, şi al sfinţilor pe 6.

Canonul Sfinților

Cântarea 1-a

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Stăpânire asupra înşelăciunii ai luat Chire fericite, având împreună pătimitor ostenelilor pe Ioan, măritul. Pentru aceasta împreună cu dânsul vă îndulciţi de desfătarea cea mai aleasă în ceruri.

Cu oştire duhovnicească încingându-te Chire prea fericite, şi părăsind oştirea pământească prea lăudate Ioane, aţi ridicat împotriva dracilor, semne de biruinţă de la Hristos.

Slavă...

Femei îndumnezeite, râvnind bunătăţii Teclei, s-au îmbrăcat cu bună credinţă în podoaba fecioriei cea întocmai cu îngerii, şi de dragostea muceniciei către nevoinţe au alergat.

Şi acum..., a Născătoarei

Din tine cea plină de dar, Preacurată, ne-a răsărit nouă Soarele dreptăţii Hristos, şi cu lumină a luminat pe cei ce şedeau mai înainte întru închisorile cele întărite ale întunericului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de Tine...

Mucenicii cei prea lăudaţi, cu trupul cel neputincios ce se întăreau de patimile lui Hristos, au biruit pe ucigaşul de oameni.

Primind mucenicii lui Hristos chinurile trupeşti, şi desfătarea cea nepieritoare, duhovniceşte, se bucurau.

Slavă...

Întăritu-s-a cu Crucea slăbiciunea firii femeieşti. Pentru aceea bărbăteşte a biruit pe vrăjmaşul balaur.

Şi acum..., a Născătoarei

Numai tu Maica lui Dumnezeu te-ai făcut către cei de pe pământ pricinuitoare bunătăţilor celor mai presus de fire. Pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te!

Irmosul: Veselească-se de Tine, Biserica Ta, Hristoase strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea, şi întărirea.

Sedealna, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Călcând la pământ dulceţile cele râvnitoare de cele de jos, v-aţi ridicat mărit prin dar către dumnezeiasca înălţime a muceniciei, pătimitorilor Chire şi Ioane,

luminători ai lumii. Pentru aceea ne rugăm, să ne apăraţi pe noi de întunericul păcatelor şi de boli, rugându-vă Dumnezeului tuturor.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

După Dumnezeu la adăpostirea ta cea dumnezeiască alergând eu smeritul, Născătoare de Dumnezeu, mă rog, miluieşte-mă, prea curată, că păcatele mele îmi covârşesc capul, şi mă tem Stăpână de munci, şi mă cutremur. Fă prea curată rugăciune către Fiul tău, ca să mă mântuiesc de acestea.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Tine, Cel născut din Tatăl Cel fără de început, văzându-Te pe Cruce spânzurat, ceea ce în vremile cele de apoi Te-a născut cu trup, striga: Vai mie prea iubite Iisuse. Cum Cel ce Te proslăveşti de îngeri, ca un Dumnezeu, Te răstigneşti Fiule acum de oameni fărădelege voind ? Te laud pe Tine îndelung-Răbdătorule.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Luminarea darului cea neînserată a stricat înşelăciunea cea iubitoare de întuneric a vrăjmaşului, arătând biruitori ei pe Chir şi Ioan, strălucind ca nişte luminători.

Îndulcindu-se de dragostea Treimii mucenicii şi de dânsa întărindu-se tare Chir şi Ioan, cu unirea cea mai bună, s-au arătat organe ale lui Dumnezeu.

Slavă...

Cât este de cinstit lăcaşul vostru cel de tămăduiri; că izgoneşte boala cea rea a duhurilor celor viclene, şi tuturor celor ce pătimesc le dă dar tămăduitor de rele, nebiruiţilor mucenici.

Şi acum..., a Născătoarei

Fără ispită de nuntă ai născut o Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi Fecioară. Pentru aceea cu glasuri neîncetate, cu credinţă neîndoită strigăm ţie: Bucură-te, Stăpână!

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Doimea mucenicilor a dorit de Tine, Mântuitorule. Tu, Sfinte după vrednicie Te-ai odihnit întru Sfinţii Chir şi Ioan.

Al tău lucru este Bunule surparea vrăjmaşului, Tu cu Crucea Ta ai făcut mărturisitori bunei credinţe, şi cu mărire i-ai încununat.

Slavă...

Ioan şi Chir, cu vitejie îndemnând pe fecioare, le-au făcut, să Te iubească numai pe Tine, Doamne, cu cuget neîngrozit.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor te punem înainte. Pe tine întărire şi nădejde de mântuirea noastră te-am câştigat dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie cu glas...

Ales-au mucenicii mai bine a se jertfi pentru Hristos, decât a jertfi vrăjmaşului, şi decât a alege pe vicleanul tiran, au ales mai bine pe Cel ce S-a jertfit pentru noi ca o oaie, pentru milostivire.

Cei ce zgâriau fără de milă pe mucenici, simţeau durere, iar săgeţile se făceau ca nişte bătăi de prunci, la cei ce se zgâriau. Că prea slăvit se întăreau cu dumnezeiescul Duh.

Doimea cea dintr-un cuget, cu credinţă şi cu bună pătimire mărturisindu-Te Domn şi Împărat a toată făptura, a stătut împotriva celor fărădelege până la sânge.

Slavă...

Prin omorâre a ridicat lauda cea nemuritoare, mucenița Atanasia, împreună cu Eudoxia şi cu Teodota şi cu dumnezeiasca Teoctista, odraslele ei.

Şi acum..., a Născătoarei

Prin naşterea ta ne curăţim de blestemul strămoaşei Eva. Că tu născând pe Hristos, Fecioară Maică, în locul blestemului ne-ai izvorât nouă binecuvântare.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glas 3:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Din dumnezeiescul har, dar de minuni luând sfinţilor, minuni faceţi neîncetat; toate patimile noastre, cu meşteşugul doctoriei cel nevăzut tăindu-le, Chire de Dumnezeu înţelepţite, cu Ioan pururea slăvitul. Căci voi dumnezeieşti doctori sunteţi.

Icos: Pe voi înşivă lui Dumnezeu făgăduindu-vă sfinţilor, toată ispita celor rele pentru Dânsul aţi suferit, murind de bunăvoie mucenici viteji, şi după moarte tuturor izvorâţi dumnezeieşti daruri, celor ce sunt dosădiţi, dintre care unul, şi cel dintâi sunt eu ticălosul. Că la trup şi la suflet de multe răni sunt bolnav, şi cu credinţă strig către voi: Tămăduiţi-mă! Căci voi sunteţi dumnezeieşti doctori.

Sinaxar

În această lună, în ziua a treizeci şi una, pomenirea sfinţilor şi de minuni făcătorilor fără de arginţi, Chir şi Ioan.

Stih: Ioan împreună cu Chir către sabie s-au nevoit.
Împreună cu Chir face minuni şi după al sabiei sfârşit.
Pe Chir şi Ioan i-au tăiat,
În a treizeci şi una zi cu adevărat.

Aceşti Sfinţi mucenici Chir şi Ioan au fost în zilele împăratului Diocleţian, însă Chir era din Alexandria şi Ioan din Edesa, Deci fiind atuncea prigonire asupra creştinilor, Chir s-a dus spre partea mării, ce se zice sânul Arabiei, şi luând cinul călugăresc, locui acolo. Iar Ioan se duse la Ierusalim şi auzind minunile ce făcea Chir, că tămăduia tot felul de boli şi de neputinţe, se duse la Alexandria, şi de acolo mergând unde era el, se află împreună cu dânsul.

Deci prinzându-se o femeie anume Atanasia, cu trei fiice ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia, pentru credinţa ce aveau în Hristos, şi vrând a sta de faţă

înaintea judecătorului, sfinţii se temură, ca nu cumva să pătimească ceva, ca nişte femei ce erau, îngrozindu-se de mărimea muncilor. Deci mergând sfinţii, le îmbărbătau şi le îndemnau să stea tare la munci, care din cauza aceasta aprinzându-se şi ei, şi mărturisind pe Domnul nostru Iisus Hristos Dumnezeu adevărat, şi încăpând la multe munci, li s-au tăiat capetele împreună cu femeile cele ce s-au zis mai sus. Şi se face prăznuirea lor la mucenicească lor casă la locul ce se numeşte al lui Forachie.

Tot în această zi, pomenirea zisei Sfintei mucenițe Atanasia şi a celor trei fiice fecioare ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia.

Stih: Maică prea bună şi treime de fiice fiind,
Pentru dragostea Părintelui a toate prin sabie sunt murind.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici: Victorin, Victor, Nichifor, Claudie, Diodor, Serapin şi Papia cei din Corint.

Stih: În piuă mădularele a trei viteji s-au zdrobit,
Şi câte trei mădulare ale trupului lui Hristos s-au văzut.
Bună pârgă Claudie Domnului este dând.
De la trupul său, mâinile şi picioarele tăind.
Încununează-te Diodore mucenice intrând,
În cuptorul cu foc cununa durerilor primind.
Dacă de frica sabiei pe tine viaţă te voi iubi.
Şi cum Dumnezeu pe mine Serapin mă va primi.
Cu amara baia mării Papie spălându-te,
Câştiguri dulceaţa desfătării celei de sus desfătându-te.

Aceştia în vremea lui Deciu împăratul fiind prinşi pentru mărturisirea în Hristos, şi aducându-se înaintea lui Tertie antipatul, care cârmuia domnia Eladei la Corint (căci din Corint se trăgeau cu neamul şi sfinţii) după multe şi nesuferite munci, în multe feluri, sfârşitul vieţii lor primiră, de vreme ce Victorin, Victor şi Nichifor, în piuă fiind băgaţi şi zdrobiţi şi-au dat sufletele la Domnul.

Iar Claudie, tăindu-i-se mâinile şi picioarele a răposat; iar Diodor şi-a primit sfârşitul prin foc; iar lui Serapin i s-a tăiat capul; iar Papia înecat în mare şi-a săvârşit mucenicia.

Tot în această zi, Sfânta mucenițǎ Trifina.

Stih: Taurul Trifino se desfătează de trupul tău cel curat,
Şi te trimite către desfătările cele nestricăcioase cu adevărat.

Aceasta a fost din cetatea Cizic, care este la Elespont, fiica oarecăruia Anastasie senator, şi maica sa Socratia creştină. Deci a mărturisit, nu de alţii adusă la această mucenicie, ci însăşi pe sine aducându-se, şi ocăra şi batjocorea grozăviile cu care li se părea nebunilor şi nepricepuţilor a cinsti pe dumnezeii lor, şi-i învăţa să-şi părăsească deşertăciunile, şi încă se ruga lui Dumnezeu ca să-i întoarcă.

Drept aceea din porunca lui Chesarie guvernatorul, fu aruncată în foc, şi scăpând de acolo cu prea slăvire, o spânzurară sus, şi slobozind-o de acolo, căzu jos pe nişte piroane ce erau puse într-adins. Apoi fu dată la fiare, şi celelalte fiare nu se atinseră de dânsa, iar un taur trecând o lovi cu coarnele de o spintecă. Şi zic că acolo unde i s-a vărsat sângele, a izvorât o fântână cu apă curată, din care scoţând şi bând femeile cele ce după naştere nu aveau lapte, îndată li se făcea lapte. Şi nu numai la femei, ci şi la dobitoace parte femeiască, care nu aveau lapte şi la acestea zic, bând din apa aceea, îndată le venea lapte.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Ilie Ardul, care în Calamata Peloponesului a mărturisit la anii o mie şase sute optzeci şi prin foc s-a săvârşit.

Stih: Nu te arde pe tine Ilie purtătorule de cunună focul,
Căci înlăuntru focul dragostei lui Dumnezeu erai având-l.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Cumpănind cugetarea pătimitorii, ca întru o atârnare de cumpănă înălţându-se cu Treimea slavei celei nestricate, strigă: Bine eşti cuvântat, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Cunoscând mucenicii cugetele vrăjmaşului, nebăgând seamă de tot felul de chinuri şi de amăgiri, strigau: Bine eşti cuvântat, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă...

Cu răbdarea durerilor încununându-se Chir şi Ioan, slujitorii Treimii strigau: Bine eşti cuvântat, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce eşti lăcaş dumnezeiesc sfinţit al Celui Preaînalt, bucură-te! Că prin tine s-a dat bucuria Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Cei fărădelege chemau cumplit spre tăgăduirea lui Dumnezeu celui adevărat din fire, dar mucenicii cei nebiruiţi prin zidire arătau pe Cel ce este Ziditor a toată lumea, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Nebuneşte fiind turbaţi de înşelăciune tiranii cei cugetători de cele pământeşti, împingeau prin moarte spre viaţă, pe cei ce au vieţuirea nestricată întru înălţime, care strigau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Moaştele mucenicilor au arătat fulgere de minuni în lume, Hristoase, arătând în privelişte înşelăciunea nălucirii ticălosului, şi dând tămăduire, celor ce cu bună cuviinţă strigau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei

Cuvântul Tatălui cel neîntrupat, fiind mai înainte fără de Maică, pe urmă întrupându-Se din tine prea curată, S-a arătat fără de tată, vrând pentru milostivire să mântuiască pe cei ce cântă: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă, le-a încuiat, şi puterea focului a stins; cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Ascultătoare până la moarte s-a arătat tovărăşia nebiruiţilor Chir şi Ioan, la dumnezeieştile porunci ale Stăpânului. Pentru aceea în mâinile Ziditorului şi-au dat sufletele lor.

Doi luminători strălucesc luminile minunilor, dintr-un izvor purtător de lumină scoţând bolnavilor tămăduiri din darul cel nestricăcios. Pe care după vrednicie să-i slăvim.

Slavă...

Doimea mucenicilor celor nebiruiţi bărbăteşte a binecuvântat unimea Dumnezeieştii Fiinţe în trei Ipostasuri; iar pe Cuvântul cel întrupat L-a propovăduit un Hristos în două firi.

Şi acum..., a Născătoarei

Milostiveşte-te spre mine, Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea, risipeşte negura patimilor mele, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, şi cu ale cinstiţilor Tăi mucenici, ca un Bun, şi mult Milostiv.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului; din tine muntele cel netăiat Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Mai mari celor fără de arginţi, şi stele dumnezeieşti v-aţi arătat lumii mucenicilor, purtătorilor de Dumnezeu, ca nişte apărători ai adevărului. Că luând de la Dumnezeu îndurare, prea lăudaţilor, tăinuit tămăduiţi patimile sufleteşti şi trupeşti. Pentru aceasta cinstim pomenirea voastră cea purtătoare de lumină, Chire şi Ioane.

Slavă...,

Altă **Luminândă:**

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Minunaţilor luminători, Chire şi Ioane, tămăduiţi bolile noastre cele sufleteşti şi trupeşti, ca cei ce aţi luat de la Domnul, darul tămăduirilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine toţi păcătoşii te avem părtinitoare, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu. Tu pe Fiul tău fă-ni-L nouă bine îmblânzit, Maică de Dumnezeu dăruită.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 4:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pe doimea mucenicilor, care are strălucirea Treimii pe temeliile credinţei, pe florile care dau mirosul cel adevărat al cunoştinţei lui Dumnezeu, pe Chir şi cu dânsul împreună pe marele Ioan, toţi să-i cinstim cu cântări, ca pe cei ce se roagă neîncetat pentru noi, Iubitorului de oameni. (de două ori)

Doctori bolnavilor şi luminători neapuşi, prin credinţă apărători mărturisirii, mucenicilor dimpreună părtaşi v-aţi arătat fericiţilor, care cu adevărat aţi luat cununile biruinţei, Chire slăvite şi înţelepte Ioane. Rugaţi neîncetat pe Mântuitorul pentru noi, prea fericiţilor.

Dănţuiesc astăzi frumoasele fecioare ale lui Hristos, împreună cu doi dumnezeieşti mucenici, de Dumnezeu cugetători. Şi ca cele ce sunt părtaşe slavei şi strălucirii lor, măresc dimpreună cu dânşii pe Cel ce le întărea pe dânsele, care se roagă să se mântuiască de stricăciune şi de primejdii, cei ce săvârşesc cu credinţă, cinstită pomenirea lor, totdeauna.

Slavă..., glas 4

Cu cântări vrednice de laudă să mărim credincioşii pe Chir şi pe Ioan, pe cei întru Duhul fraţi, şi după trup cugetători de frăţie. Împreună cu dânşii şi pe viteaza Atanasia şi pe odraslele ei, Teodota, Eudoxia şi Teoctista pătimitoarele şi bunele fecioare, care se roagă lui Hristos pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Cela ce de sus...

Nu ascund eu ticălosul cumplite răutăţile mele, că le am câte urăşte Dumnezeu, spurcându-mi sufletul şi trupul şi gândul, prin cugete cu lucruri necuvioase, şi cu cuvinte urâte, cu limba grăind de rău, pe cei ce păcătuiesc, lucrând eu cele

mai rele. Născătoare de Dumnezeu, dă-mi îndreptare acestora tuturor; ca trezvindu-mă de cumplita mea obişnuire, să cad şi să plâng în rămăşiţa vieţii mele pentru cele ce rău am făcut.

A Crucii, a Născătoarei

Nu Mă plânge Maică, văzându-Mă spânzurat pe lemn, pe Mine Fiul tău şi Dumnezeu, cel ce am spânzurat pământul neţinut pe ape, şi am zidit toată făptura. Pentru că Mă voi scula şi Mă voi proslăvi şi cu tărie voi sfărâma împărăţiile iadului şi voi pierde toată puterea lui, şi pe cei legaţi voi scoate din răutatea lui ca un Milostiv, şi-i voi aduce la Tatăl Meu, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... glas 1, a lui Anatolie

Primind dumnezeiescul dar de vindecări, fără de plată tămăduiţi bolile sufleteşti şi trupeşti, mai marilor fără de arginţi, Chire şi Ioane. Drept aceea Hristos prin voi dând credincioşilor sănătate după vrednicie, strălucitori prea adevăraţi a toată lumea v-a arătat. Pe care rugaţi-L, să izbăvească sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu proorocii să lăudăm pe Fecioara, pe ceea ce este năstrapă de aur a manei, pe rugul cel nears şi masă, scaun şi sfeşnic de aur, care are luminare, munte netăiat, sicriu al sfinţeniei şi uşă dumnezeiască.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă a văzut ridicat pe Cruce pe Mieluşelul, prea curata Fecioară, tânguindu-se, striga: Prea dulcele meu Fiu! Ce nouă şi prea slăvită vedere este aceasta? Cum, Cela ce ţii toate cu mâna, pe lemn Te pironeşti cu trupul?

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Octoih şi din Canonul sfinţilor, Cântarea a 3-a pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea : Sfinţilor celor de pe pământul Lui... Stih: Mai-nainte am văzut pe Domnul înaintea mea... Apostol către Corinteni: Fraţilor voi sunteţi trupul lui Hristos, şi mădulare din parte... Aliluia glasul al 2-lea: Iată ce este bun sau ce este frumos... Evanghelia de la Matei: În vremea aceea chemând Iisus pe cei doispre-zece ucenici ai Săi... Chinonicul: Bucuraţi-vă dreptţilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă...

Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi către cei împreună cu dânşii (31 ianuarie)

Troparul Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi al celor împreună cu dânşii, glasul al 5-lea: Sălăşluindu-se darul Treimii în inimile voastre cele curate, prea fericiţilor Chir şi Ioan, v-aţi arătat înfricoşători izgonitori ai duhurilor celor necurate şi aţi fost tămăduitori ai neputinţelor, nu numai ai celor descoperite, ci şi ai celor ascunse drept aceea, îndrăzneală având către Dumnezeu cel Iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre, cele neîncetate, tămăduiţi patimile noastre.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Stăpânire asupra înşelăciunii ai luat, fericite Chir, având împreună pătimitor al ostenelilor pe măritul mucenic Ioan pentru aceasta, împreună vă îndulciţi de cea mai aleasă desfătare în ceruri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu ascultare duhovnicească încingându-te, Sfinte Chir prea cinstite şi părăsind oştirea pământească, vrednicule de laudă, Sfinte Ioan aţi ridicat împotriva demonilor semne de biruinţă de la Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Femeile îndumnezeite râvnind la fapta cea bună a Sfintei Tecla, cucernic s-au îmbrăcat în veşmântul fecioriei, cel asemenea cu îngerii şi de dragostea muceniciei, în vederea luptelor s-au pregătit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din tine, Preacurată, cea plină de har, ne-a răsărit nouă Soarele dreptăţii, Hristos şi a luminat pe cei ce şedeau înainte întru cele mai întărite închisori ale întunericului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicii cei prea lăudaţi, cu trupul cel neputincios, împuterniciţi de Patimile lui Hristos, au biruit pe ucigaşul de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicii lui Hristos primind chinurile trupeşti, se bucurau duhovniceşte, de desfătarea cea nepieritoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu Crucea, slăbiciunea firii femeieşti s-a întărit; drept aceea bărbăteşte a pus pe fugă pe vrăjmaşul balaur.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Numai tu, Maica lui Dumnezeu, te-ai făcut celor de pe pământ mijlocitoare a bunătăţilor celor mai presus de fire pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te!

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Lumina cea neînserată a harului a pus capăt înşelăciunii celei iubitoare de întuneric a vrăjmaşului, arătând pe Sfinţii mucenici Chir şi Ioan, strălucind ca nişte luminători.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Atraşi au fost de dragostea Preasfintei Treimi, mucenicii şi de Dânsa fiind întăriţi, Sfinţii Chir şi Ioan cu unirea cea mai bună, s-au arătat organe ale lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cât de sfânt este locaşul vostru cel de tămăduiri, nebiruiţilor mucenici? Că alungă lepra duhurilor celor viclene şi tuturor celor ce bolesc le dă har tămăduitor de rele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fără ispită de nuntă ai născut, o, Fecioară! Şi după naştere te-ai arătat iarăşi Fecioară pentru aceasta neîncetat şi cu credinţă neîndoielnică strigăm ţie: Bucură-te, Stăpână!

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei doi mucenici Te-au dorit pe Tine, Mântuitorule; Tu Sfinte, după vrednicie te-ai odihnit întru Sfinţii Tăi Chir şi Ioan.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Al Tău lucru este, Bunule, surparea vrăjmaşului; Tu, cu Crucea Ta, i-ai făcut pe ei mărturisitori ai dreptei cinstiri de Dumnezeu şi cu mărire i-ai încununat pe ei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţii mucenici Ioan şi Chir cu cuget neînfricat viteze au făcut pe fecioare, îmbărbătându-le să Te iubească numai pe Tine, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine pavăză nebiruită asupra vrăjmaşilor te punem înainte, pe tine ancoră şi nădejde a mântuirii noastre te-am câştigat, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie, Doamne...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicii au ales mai bine a se jertfi pentru Hristos, decât a jertfi vrăjmaşului; au dat întâietate, faţă de vicleanul tiran, Celui ce ca un Miel S-a jertfit pentru noi, din milostivire.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce sfâşiau fără de milă pe mucenici, simţeau durere; iar celor sfâşiaţi, rănile li se păreau ca nişte săgeţi de copii; căci erau întăriţi, în chip minunat, de Dumnezeiescul Duh.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Doimea celor ce cugetau deopotrivă, mărturisindu-Te cu credinţă şi cu luptă băr-bătească Domn şi Împărat a toată făptura a stat împotriva celor fărădelege, până la sânge.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Muceniţa Atanasia împreună cu Eudoxia, cu Teodota şi cu dumnezeiasca Teoctista, odraslele ei, cu moartea lor şi-au agonisit laudă nemuritoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin naşterea ta ne slobozim din blestemul strămoaşei Eva; că tu, Fecioară Maică, născând pe Hristos, în locul blestemului, ne-ai izvorât toată Binecuvântarea.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie, Doamne, cu glas de laudă strigă către Tine Biserica, curăţindu-se de spurcatul sânge al demonilor, cu Sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslo-vesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Din dumnezeiescul har primind, sfinţilor, dar de minuni, faceţi minuni neîncetat, tăind toate patimile noastre cu meşteşugul tămăduitor cel nevăzut, de Dumnezeu înţelepţite Chir cu Sfântul Ioan cel pururea mărit, că voi sunteţi dumnezeieşti doctori.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorinţa dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luptătorii cumpănind cugetarea, ca într-un taler de cântar, cu greutatea Slavei celei prea curate, strigau: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicii necunoscând planurile vrăjmaşului şi îndepărtând cu scârbă toate feluritele lui amăgiri şi chinuri, strigau: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu răbdarea suferinţelor încununându-se Sfinţii mucenici Chir şi Ioan, adevăraţii slujitori ai Treimii, strigau: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti locaş Dumnezeiesc sfânt al Celui Preaînalt, bucură-te că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nelegiuiţii îndemnau cumplit la tăgăduirea lui Dumnezeu Cel Adevărat din Fire; dar sfinţii mucenici şi doctori fără de arginţi Chir şi Ioan, cei nebiruiţi, pornind de la zidire, arătau pe Cel ce este Ziditorul tuturor, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nebuneşte fiind turbaţi de înşelăciune, tiranii cei ce cugetau cele pământeşti, împingeau la viaţă, prin moarte, pe cei ce aveau vieţuirea nestricată întru înălţime şi care strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Moaştele mucenicilor au arătat fulgere de minuni în lume, Hristoase, biruind înşelăciunea nălucirii celei ticăloase şi dând vindecări celor ce strigă cu bună cuviinţă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul Cel din Tatăl, fiind mai înainte fără de maică, mai târziu a fost fără de tată, Întrupându-Se din tine, Preacurată, Cel ce era mai înainte fără de trup, vrând, pentru milostivire, să mântuiască pe cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel în groapă, gurile leilor cele deschise le-a închis iar puterea focului au stins-o, încingându-se cu fapta bună, tinerii cei iubitori de dreapta cinstire de Dumnezeu, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului

pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ascultătoare până la moarte s-a arătat perechea nebiruiţilor mucenici Chir şi Ioan faţă de dumnezeieştile porunci ale Stăpânului pentru aceea în mâinile Ziditorului şi-au dat sufletele lor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Doi luminători luminează făcliile minunilor, dintr-o singură Fântână purtătoare de lumină, scoţând bolnavilor tămăduiri, din harul cel nestricăcios pe aceştia după vrednicie să-i mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doimea mucenicilor celor nebiruiţi a teologhisit bărbăteşte unimea dumnezeieştii Fiinţe şi Treimea Ipostaselor, iar pe Cuvântul Cel Întrupat L-au mărturisit un Hristos în două firi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Milostiveşte-te spre mine, Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea; risipeşte negura patimilor mele, cu rugăciunile Aceleia ce Te-a născut şi cu ale sfinţilor Tăi mucenici, ca un Bun şi Mult Milostiv.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Fecioară, munte netăiat, S-a tăiat, adunând firile cele osebite pentru aceasta bucurându-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Călcând la pământ desfătările cele josnice, v-aţi ridicat cu strălucire, prin har, către Dumnezeiasca înălţime a muceniciei, luptătorilor Chir şi Ioan, luminătorii

lumii pentru aceea ne rugăm ca să ne izbăviţi pe noi de întunericul păcatelor şi de boli, rugându-vă Dumnezeului tuturor.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

După Dumnezeu, la acoperământul tău cel dumnezeiesc alergând eu smeritul, Născătoare de Dumnezeu, mă rog ţie: miluieşte-mă, prea curată; că păcatele mele, Stăpână, îmi covârşesc capul şi mă tem de pedepse şi mă cutremur. Fă rugăciune, prea curată, către Fiul tău, ca să mă mântuiesc de acestea.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Pe Tine, Cel Născut din Tatăl Cel fără de început, văzându-te pe Cruce spânzurat, Ceea ce în vremile cele de pe urmă te-a născut, cu Trup, striga: vai mie, Prea iubite Iisuse! Fiule, Cel ce eşti Slăvit de Îngeri ca un Dumnezeu, de ce voind eşti acum Răstignit de oamenii cei nelegiuiţi? Te laud pe Tine, Îndelung Răbdătorule.

Viaţa şi Acatistul Sfinţilor mucenici, doctori fără de arginţi Chir şi Ioan (31 ianuarie, 28 iunie)

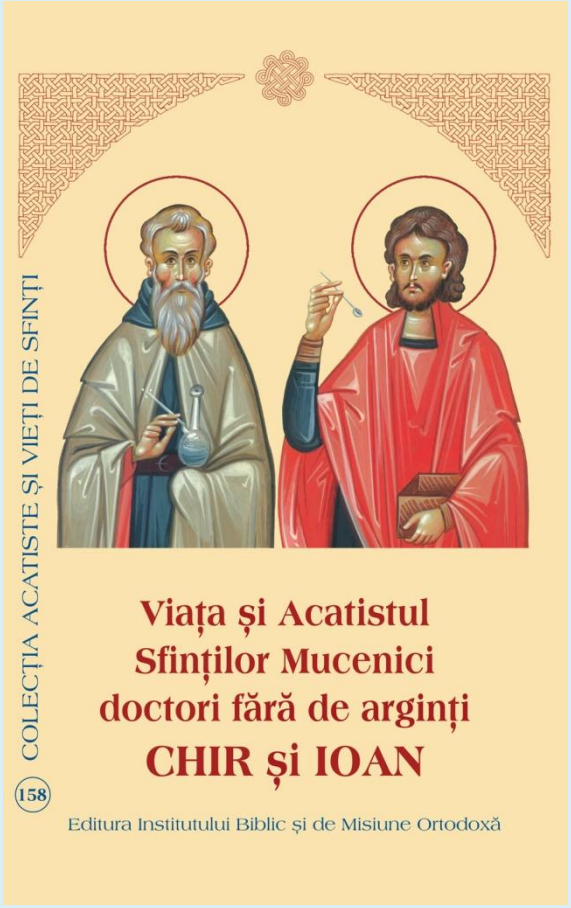

Lucrare publicată cu binecuvântarea prea fericitului părinte Daniel, patriarhul Bisericii ortodoxe române
Editura Institutului biblic şi de misiune ortodoxă.
Bucureşti - 2016
Text alcătuit de preot Pavel Gheorghe-Camil (București) și aprobat de Sfântul Sinod prin Hotărârea nr. 9435/2016.
Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Aurelia Droană
Corectura: Adina Nițu
Copertă: Laura-Raluca Cristea
Toate drepturile rezervate: Institutului biblic şi de misiune ortodoxă.
ISBN 978-973-616-506-1

Viaţa Sfinţilor mucenici, doctori fără de arginţi Chir şi Ioan

Sfântul Chir era din Alexandria Egiptului şi ajunsese, cu darul lui Dumnezeu şi după multă învăţătură, doctor iscusit, încât tămăduia bolile trupeşti şi sufleteşti ale oamenilor, neluând plată, ci binevestind în acest fel credinţa creştină.

Deci, pornindu-se mare prigoană împotriva Bisericii, pe vremea împăratului Diocleţian (284-305), a fost pârât şi Sfântul Chir la dregătorul cetăţii, că învaţă pe mulţi credinţa cea nouă.

Înştiinţându-se fericitul de aceasta, s-a înstrăinat de ţara părinţilor lui şi, plecând din Egipt, s-a dus în Arabia. A intrat în viaţa pustnicească şi a făcut tămăduiri multe şi minunate, fără plată, aducând nenumărate suflete la închinarea lui Hristos, încât s-a răspândit vestea despre el pretutindeni.

În vremea aceea, era la Ierusalim un dreptcredincios, anume Ioan. Acesta era născut şi crescut în ţinutul Edesei, din Siria, şi purtase multă vreme dregătoria ostăşească. Apoi, lăsând toate, căuta pe Hristos, trăind în smerenie şi în mare curăţie trupească.

Auzind el de minunata propovăduire pe care o săvârşea Sfântul Chir, a pornit în căutarea lui la Alexandria şi, negăsindu-l, a mers pe urmele lui şi l-a aflat în Arabia. Şi s-a minunat fericitul Ioan văzând dumnezeiasca slujire încredinţată Sfântului Chir. Drept aceea a rămas lângă el, ca ucenic, şi-l însoţea şi-l ajuta pe sfântul în apostoleasca lui lucrare. Cutreierau împreună oraşele şi satele, uniţi în gânduri, învăţând cuvântul lui Dumnezeu şi vindecând toată boala.

Dar, întinzându-se prigoana, pe vremea când Sfinţii Chir şi Ioan erau încă liberi, a fost prinsă şi o femeie creştină, Atanasia cu numele, împreună cu cele trei fiice ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia. Şi temându-se ei ca nu cumva ele, ca nişte femei ce erau, să se îngrozească, fie stand în faţa judecătorului, fie de mărimea chinurilor, şi astfel să se lepede de credinţă, au mers la temniţă şi le îmbărbătau şi le îndemnau să stea tari în faţa chinurilor, mărturisind pe Hristos.

Aflând, aşadar, dregătorii cetăţii că cei doi mărturisesc pe faţă pe Hristos, i-au prins şi pe ei. Şi, fiind daţi la grele chinuri, au mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos, Dumnezeu adevărat, îmbărbătând astfel şi pe sfintele femei. Şi, nevrând nicidecum să aducă jertfă zeilor, dregătorul a poruncit să li se taie tuturor capetele.

Atunci, nişte creştini au luat trupurile lor şi le-au îngropat cu cinste, în loc tainic, unde au rămas multă vreme, încât, cu timpul, locul îngropării lor a fost uitat.

O sută de ani mai târziu, pe vremea împăratului Arcadie (395-408), vrând Teofil, patriarhul Alexandriei, să ridice o biserică în oraşul Canopus, s-au aflat cinstitele moaşte ale celor doi mucenici ai lui Hristos, Chir şi Ioan.

Şi, cum aproape de Canopus era un sat, care se numea Manutin, cu o veche capişte idolească şi o puternică lucrare a duhurilor necurate, îngerul Domnului s-a arătat Sfântului Chiril, nepotul şi urmaşul lui Teofil în scaunul Alexandriei, poruncindu-i să ducă cinstitele moaşte ale Sfinţilor Chir şi Ioan la locul numit Manutin, pentru că, astfel, va fugi de acolo diavoleasca putere.

Deci, Sfântul Chiril, făcând aceasta, a adus sfintele moaşte din Canopus la Manutin, şi îndată s-au izgonit de acolo duhurile necurate. Şi, s-au făcut cinstitele moaşte izvor de vindecare, încât demonizaţii se izbăveau, bolnavii se lecuiau, orbii vedeau, ologii umblau şi se dădea oamenilor toată tămăduirea.

Şi se face prăznuirea muceniciei lor în fiecare an, la 31 ianuarie, iar pomenirea aflării și mutării moaștelor lor la 28 iunie.

Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Acatistul Sfinţilor mucenici, doctori fără de arginţi Chir şi Ioan (31 ianuarie, 28 iunie)

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugă-ciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul Sfinților, glasul al 5-lea: Minunile Sfinților Tăi mucenici zid nebiruit dăruindu-le nouă, Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile lor sfaturile potrivnicilor le risipește și stăpânirea credincioșilor o întărește, ca un singur bun și iubitor de oameni (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. al Nãscãtoarei-Învierii,,același glas:

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, limanul cel neînviforat şi neispitită de nuntă, ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul tău şi Dumnezeu, nu lipsi a te ruga pen tru cei ce laudă şi se închină Naşterii tale.

Apoi: ***Doamne, miluieşte !*** (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacele şi icoasele

Condacul 1

Pe Sfinții făcători de minuni și doctori fără de arginți Chir și Ioan, care au primit cununa muceniciei pentru Hristos Dumnezeu, cu credință și multă evlavie să-i cinstim pentru nevoința lor și cu dragoste să le cântăm: ***Bucurați-vă, Sfinților Chir și Ioan, mărturisitori ai lui Hristos!***

Icosul 1

Dumnezeu v-a ales pe voi, sfinților mucenici, să propovăduiți credința adevărată și, prin darul minunilor și al vindecărilor, să-i aduceți pe cei pierduți la adevăr. Pentru aceasta noi vă lăudăm, zicând:

Bucurați-vă, iscusiți doctori ai trupurilor;
Bucurați-vă, vestiți tămăduitori ai sufletelor;
Bucurați-vă, împlinitori ai poruncilor dumnezeieşti;
Bucurați-vă, următori ai lui Hristos;
Bucurați-vă, nevoitori pentru credință;
Bucurați-vă, stele ce luminaţi lumea;
Bucurați-vă, săvârșitori de mari binefaceri;
Bucurați-vă, îngeri pe pământ;
Bucurați-vă, cei hrăniţi cu învățăturile sfinte;
Bucurați-vă, evlavioşi cinstitori ai Treimii;
Bucurați-vă, pătimitori pentru Evanghelie;
Bucurați-vă, mult râvnitori ai dreptei credințe;
Bucurați-vă, Sfinților Chir și Ioan, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 2

Întocmai ca o lumină dumnezeiască strălucind în Biserica lui Hristos din Alexandria Egiptului, Sfinte Chir, uimeai pe toţi cu darul tămăduirilor, cu neagonisirea şi cu îndrumarea duhovnicească pe care o dădeai celor vindecaţi, care cântau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Prin multe osteneli ai adunat cunoştinţele trebuincioase pentru a fi doctor iscusit, cunoscând iscusinţa lui Galien şi Hipocrate, ca să aduci alinare celor bolnavi, dar ai primit de la Dumnezeu şi mari puteri duhovnicești, Sfinte Chir, ca un doctor fără de arginți. Pentru aceasta te lăudăm, zicând:
Bucură-te, cel credincios din pruncie;
Bucură-te, pildă a doctorilor;
Bucură-te, aducător de pace;
Bucură-te, crin al grădinii dumnezeieşti;
Bucură-te, laudă a Alexandriei Egiptului;
Bucură-te, binefăcător al creştinilor;
Bucură-te, învățător al milosteniei;
Bucură-te, vindecător plin de har;
Bucură-te, îndrumător al celor rătăciţi;
Bucură-te, tămăduitor al sufletelor și al trupurilor;
Bucură-te, pururea slujitor al lui Dumnezeu;
Bucură-te, cunoscător al Sfintelor Scripturi;
Bucură-te, Sfinte Chir, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 3

Răsărind şi crescând în vestita cetate a Edesei, ai intrat în rânduiala ostăşească, apoi ai fugit de slujirea păgânătăţii şi, aflând de nevoința Sfântului Chir și

urmându-l, fericite Ioane, cinsteai pe Hristos prin fapte de virtute şi-I cântai cu dragoste: ***Aliluia!***

Icosul 3

Cu bucurie îți aducem laude, Sfinte Ioane, alături de toți cei ce au gustat din învățăturile tale duhovnicești şi te-au avut mare doctor al trupurilor și al sufletelor, grăind către tine aşa:
Bucură-te, iubitor de Dumnezeu;
Bucură-te, slujitor al semenilor;
Bucură-te, purtător de grijă al celor suferinzi;
Bucură-te, cel ce ai lepădat grijile lumeşti;
Bucură-te, cel ce mai întâi pe tine te-ai vindecat de patimi;
Bucură-te, cel ce spre alţii te milostiveai, necruţându-te pe tine;
Bucură-te, cel ce fără de plată ai lucrat;
Bucură-te, lumina pentru cei din întunericul deznădejdii;
Bucură-te, stea ce din Ierusalim ai pornit;
Bucură-te, cel ce ai mers pe urmele Domnului;
Bucură-te, blând agonisitor de virtuți prin credință;
Bucură-te, următor Sfântului Chir în nevoință;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 4

Pornindu-se prigoană mare împotriva creștinilor, ai fost pârât, Sfinte Chir, la dregătorul Alexandriei, că învățai pe toți credința în Iisus Hristos, dar, aflând despre aceasta, ai fugit din Egipt în Arabia, ca nimic să nu te împiedice a-I cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Văzând marea ta dragoste pentru Hristos, ne minunăm de nevoinţele tale prin care te-ai numărat în ceata cuvioşilor, dar şi de credința ta, Sfinte Chir, prin care ai primit darul tămăduirilor minunate, pentru care cu evlavie te lăudăm zicând:
Bucură-te, scumpă odrăslire a Egiptului;
Bucută-te, comoară a Arabiei;
Bucură-te, luminător al credincioşilor;
Bucură-te, leac al bolnavilor;
Bucură-te, cald îndrumător;
Bucură-te, liman sufletesc liniștitor;
Bucură-te, povățuitor neînșelat;
Bucură-te, lăcaş al Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce stăruiai în post și rugăciune;
Bucură-te, părtaş al sfințeniei lui Dumnezeu;
Bucură-te, candelă plină cu untdelemnul virtuţilor;
Bucură-te, făclie aprinsă de focul dorului ceresc;

Bucură-te, Sfinte Chir, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 5

Lăsând în urmă fala acestei lumi și dregătoria ostășească, Sfinte Ioane, ai aflat în Arabia pe Sfântul Chir și, minunându-te de dumnezeiasca sa slujire, i-ai îndemnat de atunci pe toți să cânte neîncetat lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 5

Alăturându-te Sfântului Chir și bucurându-te împreună cu el de slujirea minunată adusă cu dragoste lui Dumnezeu, Sfinte Ioane, i-ai îndemnat pe credincioși să urmeze lui Hristos, pentru care ei strigau ţie:
Bucură-te, cel ce ţi-ai păstrat curăţia botezului;
Bucură-te, cel ce vieţuiai întru Hristos;
Bucură-te, tămăduitor al celor chinuiți;
Bucură-te, mare ocrotitor al celor necăjiți;
Bucură-te, cel ce ai binecuvântat familiile creştine;
Bucură-te, cel ce ai răspândit dreapta credință;
Bucură-te, cel iubit de tot poporul;
Bucură-te, cel potrivnic relei credinţe;
Bucură-te, martor al iubirii de Dumnezeu;
Bucură-te, trâmbiţă trezitoare a conştiinţei;
Bucură-te, îndemnător la pocăinţă;
Bucură-te, mijlocitor pentru cei ce te cinstesc;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 6

Tămăduiri nenumărate ai înfăptuit, mucenice Chir, arătându-te strălucit luceafăr în această lume, ducând pe toți cei vindecați la limanul mântuirii. Pentru toate acestea lăudăm pe Domnul, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ai trăit în mare curățenie a sufletului și oamenilor în suferințe le-ai dăruit vindecare trupească și duhovnicească, Sfinte mucenice Chir. Cu dragoste te lăudăm pentru toate acestea, zicând:
Bucură-te, cel ce pe Domnul L-ai mărturisit;
Bucură-te, cel ce mult te-ai nevoit mult pentru oameni;
Bucură-te, cel mult aşteptat de cei suferinzi;
Bucură-te, propovăduitor al adevărului;
Bucură-te, cel prigonit de necredincioşi;
Bucură-te, cel ce nu te-ai înfricoşat de cel nedrept;
Bucură-te, cel ce mărirea deşartă ai osândit-o;
Bucură-te, apărător vestit al celor în nevoi;
Bucură-te, liman ales al credincioşilor;

Bucură-te, grabnic ajutător al tuturor;
Bucură-te, cel ce ne faci biruitori asupra ispitelor;
Bucură-te, pildă de viață bună și curată;
Bucură-te, Sfinte Chir, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 7

Ai cutreierat împreună cu Sfântul Chir orașele și satele, Sfinte Ioane, uniți în gânduri, vindecând toată boala trupului, dar și a sufletului. Deci noi, cugetând la ostenelile voastre, cu evlavie cântăm lui Dumnezeu, Celui ce v-a dat putere: ***Aliluia!***

Icosul 7

Privind la nevoințele tale cele multe și bineplăcute, Sfinte Ioane, Domnul Iisus Hristos te-a răsplătit cu darul facerii de minuni. Pentru aceasta, lăudându-te, grăim ție:
Bucură-te, cel întemnițat pentru Evanghelie;
Bucură-te, cel ce pretutindeni Treimii ai slujit;
Bucură-te, cel auzit în rugăciuni de Hristos;
Bucură-te, răspânditor al voinței lui Dumnezeu;
Bucură-te, binefăcător al Arabiei;
Bucură-te, vrednic doctor și mărturisitor;
Bucură-te, vindecător priceput;
Bucură-te, veghetor la suferința omenească;
Bucură-te, dătător de liniște sufletească;
Bucură-te, martor adevărat al lui Hristos;
Bucură-te, propovăduitor plin de dragoste;
Bucură-te, bun însoțitor al Sfântului Chir;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 8

Mergând în temniță cu Sfântul Ioan, la acele femei creștine - Atanasia, cu cele trei fiice ale sale: Teodota, Teoctista și Eudoxia - le-ai încurajat, Sfinte mucenice Chir, să nu se teamă în fața chinuitorilor, ci, împreună cu voi, să cânte lui Dumnezeu din inimă: ***Aliluia!***

Icosul 8

Temându-te, Sfinte Chir, ca Atanasia cu fiicele sale să nu-și lepede credința din pricina chinurilor, te-ai făcut ca un stâlp de foc apărător în fața prigonitorilor. Pentru aceasta, cu frică de Dumnezeu te lăudăm:
Bucură-te, cel ce ai înfruntat chinuri;
Bucură-te, mucenic primitor de cunună veşnică;
Bucură-te, cel ce cu Sfinții te-ai asemănat;
Bucură-te, mărturisitor cu tărie al adevărului;

Bucură-te, luminător cu viaţa în Alexandria Egiptului;
Bucură-te, cel ce ai dăruit şi altora lumina unei vieţi noi;
Bucură-te, cunună de finic pentru cei vindecați;
Bucură-te, slavă a oamenilor tămăduiți;
Bucură-te, pildă nepieritoare a doctorilor iscusiți;
Bucură-te, mare laudă a sfinților mucenici;
Bucură-te, cel neclintit până la capăt în dreapta credință;
Bucură-te, răbdător al chinurilor mucenicești;
Bucură-te, Sfinte Chir, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 9

Lumea s-a umplut de bucurie şi recunoştinţă pentru viaţa ta curată şi priceperea de mare doctor, Sfinte Ioane, vrednicule de laudă, pentru care mulţumim lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 9

Mare eşti între Sfinţii făcători de minuni şi între mucenicii lui Hristos, Sfinte Ioane, ca o făclie mult luminată ce ai strălucit peste toți cei vindecați. Pentru aceasta îți cântăm, zicând:
Bucură-te, cel ce ținutul Edesei l-ai sfințit;
Bucură-te, cel ce ai binevestit adevărata credință;
Bucură-te, vindecător al celor suferinzi;
Bucură-te, cel ce ispitele, prin credință, le-ai învins;
Bucură-te, cel ce păcatul cu pricepere l-ai îndepărtat;
Bucură-te, cel ce degrab alergai în ajutorul celor sărmani;
Bucură-te, pedepsitor al asupritorilor;
Bucură-te, cel neînfricoşat de prigoana păgânilor;
Bucură-te, pătimitor pentru adevăr;
Bucură-te, următor, în credință, al Sfântului Chir;
Bucură-te, biruitor al necredinței şi nedreptăților;
Bucură-te, pavăză a celor neputincioşi;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 10

Stând în temniță cu bărbăție şi cu sufletul senin, alături de Sfântul Ioan şi de Sfânta Atanasia şi fiicele ei, Sfinte Chir, lăudai cu dragoste până la moarte pe Hristos, cântându-I neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zadarnic au încercat vrăjmaşii chinuitori să te întoarcă de la legea lui Dumnezeu, Sfinte mucenice Chir, dar tu cu îndrăzneală ai mărturisit pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru care ai primit din cer binecuvântata cunună mucenicească, iar de la cei credincioşi aceste laude:

Bucură-te, ascultător al glasului lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce pe cei rătăciți cu răbdare i-ai povățuit;
Bucură-te, cel ce în chinuri te-ai desăvârșit;
Bucură-te, călăuzitor al celor în neputințe;
Bucură-te, îndelung-răbdător și mult-folositor;
Bucură-te, întăritor al celor fără de nădejde;
Bucură-te, păstor neobosit al doctorilor;
Bucură-te, liman binefăcător al bolnavilor;
Bucură-te, cel ce pe Sfinți i-ai avut înainte-mergători;
Bucură-te, cel ce legea lui Dumnezeu ai urmat;
Bucură-te, cel ce pe săraci i-ai vindecat în dar;
Bucură-te, cel ce ai răspândit cu dragoste lumina credinţei;
Bucură-te, Sfinte Chir, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 11

Puternic apărător al dreptei credințe te-au arătat faptele tale şi mare tămăduitor al celor bolnavi, Sfinte Ioane, cel ce te-ai milostivit necontenit spre suferinţa lor și, vindecându-i, i-ai îndemnat să cânte lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 11

Ucenic al Sfântului Chir ai fost, fericite Ioane, şi neobosit călător prin lume alături de acesta, chemând pe toţi să laude Treimea cea de o fiinţă, pentru care ţi-ai dat și viaţa, ca un apostol, doctor şi mucenic, primind de la noi aceste smerite laude:
Bucură-te, mieluşel prea blând al Păstorului Hristos;
Bucură-te, cald folositor al credincioșilor;
Bucură-te, grabnic-vindecător al bolnavilor;
Bucură-te, hotărât apărător al credincioșilor;
Bucură-te, osânditor al nedreptății;
Bucură-te, cel ce şi în chinuri cântai lui Hristos;
Bucură-te, învingător al suferințelor;
Bucură-te, puternic ajutător în necazuri și ispite;
Bucură-te, stâncă neclintită în fața viforului prigonitorilor;
Bucură-te, îndelung răbdător în fața răutății chinuitorilor;
Bucură-te, cel ce ai dobândit iubirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, pilda vieții drepmăritoare;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 12

De mari daruri v-ați învrednicit, Sfinților mucenici Chir şi Ioan, făcând minuni în viaţă şi după moarte. Pentru aceea, după încetarea prigoanelor, a rânduit Dumnezeu să se scoată din pământ sfintele voastre moaşte şi să se aşeze în bise-

rica din Canopus, unde cei ce primeau binefacerile voastre slăveau pe Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 12

Îngerul Domnului s-a arătat Sfântului ierarh Chiril, marele arhiepiscop al Alexandriei, cerându-i să ducă moaștele voastre din Canopus în Manutin, unde au izgonit duhurile necurate din capiștea idolească și au săvârșit multe și slăvite minuni, pentru care cu osârdie vă lăudăm așa:
Bucurați-vă, cinstiți lucrători ai viei duhovnicești;
Bucurați-vă, neînfricați păstori ai turmei lui Hristos;
Bucurați-vă, puternici întăritori ai celor în dureri;
Bucurați-vă, următori ai sfințeniei;
Bucurați-vă, sfinți din cer ocrotitori;
Bucurați-vă, vindecători ai celor îndrăciți;
Bucurați-vă, tămăduitori ai celor orbi și ologi;
Bucurați-vă, neasemuiți apărători ai dreptei credințe;
Bucurați-vă, învingători ai asupririlor;
Bucurați-vă, cei ce cu Îngerii acum vă veseliți;
Bucurați-vă, ostași buni și neclintiți ai Celui preaînalt;
Bucurați-vă, cei ce ați răspândit dragoste și înțelegere;
Bucurați-vă, Sfinților Chir și Ioan, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 13

O, Sfinților mucenici Chir și Ioan, doctori fără de arginți și făcători de minuni, adevărați tămăduitori ai trupurilor și ai sufletelor celor din necazuri, nevoi și suferințe, dăruiți-ne și nouă sănătate, ajutor și bună sporire în viaţa plăcută lui Dumnezeu, ca împreună cu voi să-I cântăm în veci: ***Aliluia!***

Acest Condac se zice de trei ori, apoi se zice Icosul 1:

Icosul 1

Dumnezeu v-a ales pe voi, sfinților mucenici, să propovăduiți credința adevărată și, prin darul minunilor și al vindecărilor, să-i aduceți pe cei pierduți la adevăr. Pentru aceasta noi vă lăudăm, zicând:
Bucurați-vă, iscusiți doctori ai trupurilor;
Bucurați-vă, vestiți tămăduitori ai sufletelor;
Bucurați-vă, împlinitori ai poruncilor dumnezeiești;
Bucurați-vă, următori ai lui Hristos;
Bucurați-vă, nevoitori pentru credință;
Bucurați-vă, stele ce luminaţi lumea;
Bucurați-vă, săvârșitori de mari binefaceri;
Bucurați-vă, îngeri pe pământ;
Bucurați-vă, cei hrăniţi cu învățăturile sfinte;

Bucurați-vă, evlavioşi cinstitori ai Treimii;
Bucurați-vă, pătimitori pentru Evanghelie;
Bucurați-vă, mult râvnitori ai dreptei credințe;
Bucurați-vă, Sfinților Chir și Ioan, mărturisitori ai lui Hristos!

După care rostim această:

Rugăciune

Sfinților mucenici și doctori fără de arginți, făcătorilor de minuni Chir și Ioan, cei ce, călăuziți de Duhul Sfânt, ați lepădat toată grija pământească şi ați slujit Împăratului ceresc spre viaţa cea nemuritoare, primiți această puțină rugăciune a noastră! Nu suntem vrednici să mulţumim pentru binefacerile voastre, nu avem sârguinţă care să ne apropie de dragostea lui Dumnezeu şi nici fapte bune către aproapele nostru, care să ne aducă îndurare. Dar, ştiindu-vă grabnic apărători ai creştinilor, către voi îndrăznind, cerem cu stăruinţă: Vindecați rănile sufletelor și ale trupurilor noastre, sfinților, că greu pătimim, şi izbăviți-ne de ispitele şi de primejdiile cu care vrăjmaşul ne îngrozeşte.

Rugați-vă Stăpânului tuturor să ne ierte păcatele şi să ne dăruiască luminare minţii şi inimii noastre, călăuzire la ceas de nedumerire, sprijin în lucrarea faptelor bune, spor în credinţă, pace, sănătate şi ajutor în toate cele bune, pentru ca, prin mijlocirile voastre, să ne facem vrednici Împărăţiei cerurilor, slăvind pe Treimea cea nedespărţită în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă Condacul 1, în timpul căruia preotul cădeşte.

Condacul 1

Pe Sfinții făcători de minuni și doctori fără de arginți Chir și Ioan, care au primit cununa muceniciei pentru Hristos Dumnezeu, cu credință și multă evlavie să-i cinstim pentru nevoința lor și cu dragoste să le cântăm: ***Bucurați-vă, Sfinților Chir și Ioan, mărturisitori ai lui Hristos!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

[Dacă este preot, acesta rostește ectenia întreită, după care face otpustul obişnuit.]

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi! Amin!

Tipografia cărţilor bisericeşti
Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162, Bucureşti
Telefon: 3352129; 3352128; Fax: 3351900
e-mail: magazin@editurapatriarhiei.ro;
tipografia@patriarhia.ro
www.editurapatriarhiei.ro

Sfintii Doctori fara de Arginti

Chir si Ioan

(31 ianuarie)

Troparul

Glasul al 5-lea

Ἦχος λ π ϊ Κε

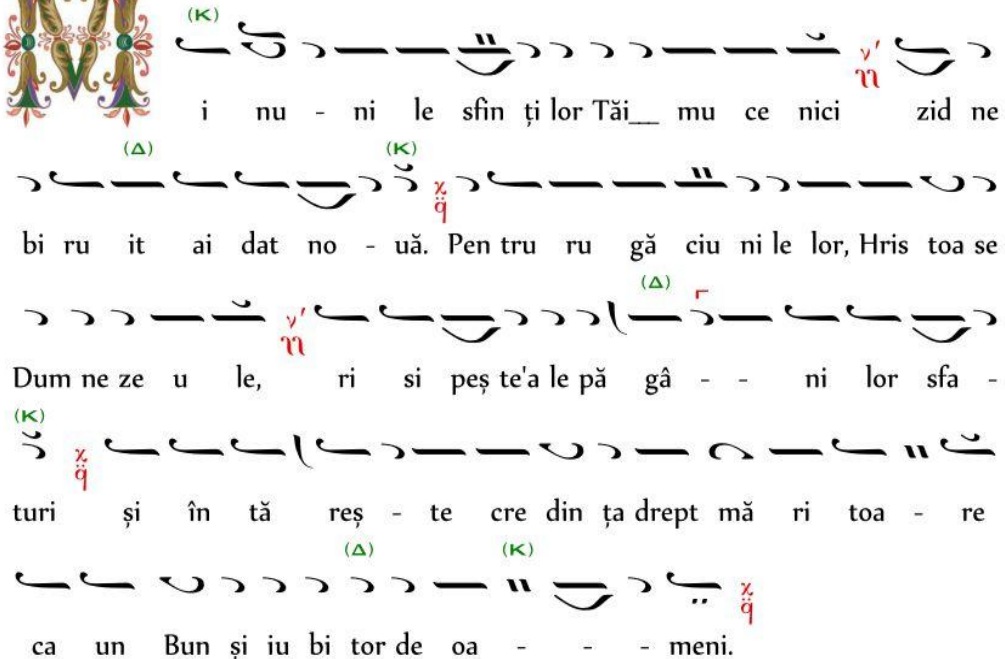

Sihăstria Putnei

Vieţile Sfinţilor - Sfinţii doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi Sfânta muceniţă Atanasia, cu cele trei fiice ale ei (31 ianuarie)

Sfântul Chir, plăcutul lui Dumnezeu, avusese naşterea şi creşterea sa în părţile Egiptului, în cetatea Alexandriei, cea zidită de Alexandru Macedon; el era slăvit cu meşteşugul de doctor şi se tămăduiau de către el bolile trupeşti, neluând plată, iar cu cuvintele sale cele de Dumnezeu insuflate şi cu chipul vieţii sale celei îmbunătăţite tămăduia sufleteştile neputinţe ale oamenilor.

Pentru că, intrând la cei bolnavi, le spunea, nu de la Galin şi de la Hipocrate, ci din aşezămintele sfinţilor prooroci şi apostoli, să se ferească de vătămările păcatelor, care se fac pricinuitoare bolilor trupeşti; căci boala sufletului este mai grea decât toate bolile trupului şi când acela boleşte cu păcatele, de multe ori se întâmplă că şi trupul cade în boală mai grea, dându-i Dumnezeu pedeapsă pentru păcate.

Astfel sfântul învăţând pe bolnavi, încă şi cuvântul lui Dumnezeu propovăduindu-l, pe mulţi elini i-a adus la cunoştinţa adevăratului Dumnezeu şi i-a făcut creştini, îngrijind sufletele şi trupurile acelora, cu doctorie prea aleasă.

Într-acea vreme Diocleţian (284-305), păgânul împărat, a ridicat prigonire asupra creştinilor. Deci, ***a fost clevetit Sfântul Chir, slăvitul doctor alexandrin,***

la ighemonul Alexandriei, că este creştin şi învaţă pe mulţi credinţa creştinească; ighemonul a poruncit îndată să-l prindă.

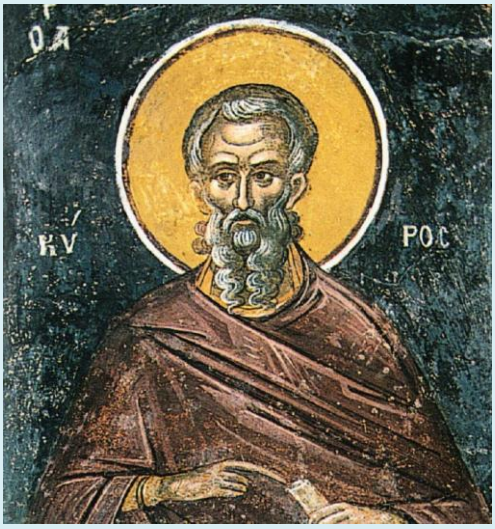

Dar Sfântul Chir, înştiinţându-se de aceasta, a fugit din cetate şi din părţile Egiptului şi a mers în Arabia. Aceasta a făcut-o, nu temându-se de chinuri şi de moartea cea pentru Hristos, ci ascultând cuvintele lui Hristos: Când vă vor izgoni pe voi din cetatea aceasta, fugiţi în cealaltă; apoi, încă vrând ca să ajute celor de aproape şi dorind ca mai bine să se pregătească spre pătimirea pentru Domnul său, întru rânduirea monahicească. Deci, mergând în Arabia, îndată a luat asupră-şi îngerescul chip al monahilor. Dar mai ales, după rânduiala lui Dumnezeu, a fost mergerea lui în Arabia, ca şi acolo pe mulţi să-i aducă la Hristos, izbăvindu-i de pierzare idolească şi apoi la calea mântuirii să-i povăţuiască.

Deci, a lăsat meşteşugul său cel doctoricesc, pentru că a luat de la Dumnezeu darul facerii de minuni şi acum nu cu doftorii şi cu ierburi, ci cu rugăciuni şi cu cuvântul tămăduia toate bolile; iar pentru nişte faceri de minuni ca acestea, se prea mărea numele lui Iisus Hristos; iar mulţime mare de închinători de idoli lăsându-şi rătăcirea lor, se întorceau la Hristos, adevăratul Dumnezeu.

Sfântul Ioan era de neam din Edessa, creştin binecredincios şi cinstit în rânduiala ostăşească. Atunci ridicând Diocleţian prigonire asupra creştinilor, şi-a lăsat rânduiala cea ostăşească şi slava acestei lumi, patria, casa, neamul şi bogăţia, pe care, socotindu-le a fi toate gunoaie, s-a dus la Ierusalim, unde, petrecând câtăva vreme, ***a auzit despre Sfântul Chir şi despre minunile ce le făcea; căci străbătuse vestea despre dânsul pretutindeni şi dorea foarte mult să-l vadă şi să vieţuiască împreună cu acel om plăcut lui Dumnezeu.*** Drept aceea a mers mai întâi în Alexandria, căutând pe cel dorit, dar neaflându-l acolo, cu dinadinsul întreba despre dânsul unde este. Şi ***înştiinţându-se că este în Arabia, a mers acolo cu sârguinţă şi găsindu-l, s-a lipit de dânsul cu tot***

sufletul; apoi, s-a făcut singur văzător al minunilor aceluia şi următor al vieţii lui celei îmbunătăţite.

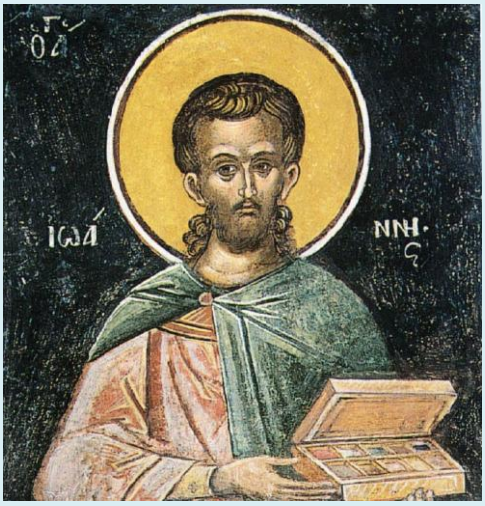

Într-acea vreme a fost prinsă, spre chinuire pentru Hristos, o femeie iubitoare de Dumnezeu, anume Atanasia, cu cele trei fiice ale ei, ale căror nume sunt: Teoctista, Teodosia şi Eudoxia şi le-au dus în cetatea Canon, în care era un ighemon cu numele Sirian.

De care lucru auzind Sfântul Chir şi cu Ioan, se temeau ca să nu cadă de la credinţa în Hristos acele fecioare tinere, care puteau să se înşele nu numai de îngrozirea chinurilor, ci şi lesnicios, cu momirile, puteau a fi ademenite, în

tânăra lor vârsta; căci ***Teoctista, cea mai mare dintre ele, era abia de 15 ani, iar cealaltă, Teodosia, de 13 ani, iar cea mai de pe urmă, Eudoxia, era numai de 11 ani.***

Dar Sfântul Chir se îndoia şi despre maica lor Atanasia, că nu şi ea pentru fiice să se plece la păgânătate, nevoind să vadă pe fiicele sale cumplit chinuindu-se şi vărsându-se sângele lor fără cruţare; pentru că este ştiut lucru, că pe mame le doare inima pentru copiii lor.

Astfel, sculându-se s-a dus în cetate ca să întărească în mărturisirea în Hristos pe fecioare şi pe maica lor şi să le facă temătoare de Dumnezeu şi îmbărbătate la chinuri. ***Apoi Sfântul Ioan a urmat Sfântului Chir, ducându-se amândoi la cetatea Canon, la Atanasia, cea ţinută în legături cu fiicele, pe care le întăreau cu felurite cuvinte de Dumnezeu insuflate, pentru dragostea lui Iisus Hristos, încât cu osârdie să-şi pună sufletele pentru El.***

Dar îndată a aflat de aceasta ighemonul Sirian, pentru că ducându-se unul din păgâni la dânsul, i-a spus acestea: "Doi oameni oarecare s-au arătat în cetatea noastră, unul în îmbrăcămintea monahicească şi altul în cea ostăşească şi sfătuiesc pe fecioarele cele prinse să nu se închine la zeii noştri, ci să petreacă în credinţa lor necurată, nici să se supună poruncilor împărăteşti; apoi, le învaţă să cinstească pe un oarecare Iisus şi Aceluia să-I dea dumnezeiască cinste, nebăgând seamă de moarte".

Auzind aceasta Sirian, s-a umplut de mânie şi a poruncit să-i prindă pe amândoi şi să-i aducă înaintea sa. Deci, ***au prins pe Sfinţii Chir şi Ioan şi i-au pus la cercetare înaintea păgânului judecător Sirian.***

Iar el, văzându-i, le-a zis: *"Voi, ticăloşilor vrăjmaşi ai zeilor noştri, vă sârguiţi să amăgiţi pe fecioare şi să înmulţiţi creştineasca credinţă, cu toate meşteşugirile, spre defăimarea împăratului; dacă aţi fost până acum nebuni, apoi, măcar acum lepădând deşarta voastră credinţă cea plină de toate vrăjile, cu rugăciuni şi cu jertfe să milostiviţi pe zei spre voi, ca nu numai să scăpaţi de chinurile cele pregătite vouă, ci să vă învredniciţi şi de cinste de la noi; iar de nu, aveţi să cunoaşteţi nu numai mânia lui Sirian şi a lui Diocleţian, dar chiar a zeilor pe care îi huliţi şi care, măcar că sunt huliţi, acum vor fi izbăvitori cumpliţi ai necinstirii lor".*

La acestea Sfinţii Chir şi Ioan au răspuns, zicând: "Nouă ne este obiceiul, ca puţine să grăim; deci, să ştii cu adevărat, că noi nu poftim vreodată nici cinstea voastră cea deşartă, nici de Hristos nu ne vom lepăda, oricât am pătimi pentru El".

Atunci Sirian, aprinzându-se de mai multă mânie, a scrâşnit din dinţi şi a zis către dânşii: *"Se cădea vouă, necuraţilor, ca să fiţi mulţumiţi cu iubirea de oameni a judecătorului, dacă mai este la voi înţelegere şi lepădându-vă de rătăcirea voastră, să scăpaţi de groaznica certare; dar de vreme ce nu văd la voi decât mândrie, nesupunere şi deşartă înălţare de minte, de aceea nu este nevoie de multe cuvinte, ci se cuvine să ne apucăm de lucru; pentru că aşa veţi lua şi plata cea dorită vouă şi chiar nevrând, vă veţi supune poruncii împărăteşti".*

Zicând aceasta, a poruncit să aducă pe acele fecioare cu maica lor şi a început a chinui în multe feluri pe Sfinţii Mucenici Chir şi Ioan, bătându-i cu bicele, sfărâmându-i cu toiegele, arzându-i cu făclii şi mădularele cele arse udându-le cu oţet şi cu sare. Apoi, frecându-le cu pânze aspre de păr, le udau picioarele cu smoală fiartă şi au pus asupra lor toate scornirile chinurilor, nelăsând nici o tiranie; pe de o parte ca să le izbândească îndrăznirea lor şi să le zdrobească bărbăţia, iar pe de alta să înfricoşeze pe fecioarele cele tinere şi pe maica lor, care priveau la acea cumplită chinuire. Dar nimic n-a sporit chinuitorul urâtor de Dumnezeu, pentru că nici bărbăţia sfinţilor răbdători de chinuri n-a putut s-o clintească, nici pe fecioare şi pe maica lor să le înfricoşeze.

Deci, poruncind să dezlege pe sfinţi, a început la fel a chinui pe Sfânta Atanasia şi pe fiicele ei şi rău chinuindu-le, s-a umplut de mare ruşine, deoarece partea femeiască cea neputincioasă în pătimire cu nimic nu se deosebea de bărbaţii cei tari şi nebiruiţi, adică de Sfinţii Chir şi Ioan, pentru că aceeaşi dragoste şi credinţă pe care o aveau aceia spre Hristos, aceleaşi chinuri le pătimeau pentru El şi aceeaşi bărbăţie o aveau - întărindu-le Dumnezeu - şi pătimeau ca în trupuri străine, nebăgând în seamă chinurile; pentru că priveau spre iubitul Mirele lor Hristos Dumnezeu, Care căuta din înălţimea slavei spre pătimirea mireselor Sale şi le da ajutor.

Deci, dezlegând chinuitorul pe Sfintele muceniţe, le-a osândit la tăierea de săbii; iar ele mergând la moarte, se veseleau ca de nuntă şi s-au tăiat sfintele lor capete, adică al fericitei Atanasia şi ale celor trei fiice ale ei: al Teoctistiei, al Teodosiei şi al Eudoxiei.

După uciderea sfintelor muceniţe, Sfinţii Chir şi Ioan au fost aduşi iarăşi la cercetare, iar tiranul a întins vorbă lungă, ca şi cum se îngrijea de sănătatea lor, apoi arătându-le daruri şi punând de faţă şi chinurile, îi îngrozea cu cea de pe urmă pedeapsă. Dar, după ce a văzut că în zadar se osteneşte, a dat asupra lor răspunsul cel mai de pe urmă: *"Lui Chir învăţătorul şi lui Ioan cel de o credinţă cu dânsul, care au defăimat porunca împărătească şi n-au voit să aducă jertfe marilor zei, poruncim ca după legea împărătească, să li se taie capetele".*

Luându-i ostaşii, le-au tăiat capetele în acelaşi loc unde şi-au pus sufletele pentru Domnul sfintele fecioare cu maica lor, în 31 de zile ale lunii ianuarie; iar creştinii cei tăinuiţi luând sfintele lor trupuri, în ascuns le-au îngropat cu cinste, în biserica Sfântului apostol şi evanghelist Marcu, în osebite morminte, adică într-unul pe Sfinţii mucenici Chir şi Ioan, iar în altul pe Sfânta Atanasia cu fiicele ei.

Miniature from the Menologion of Basil II

Iar după mulţi ani, în vremea împărăţiei dreptcredinciosului împărat Teodosie cel tânăr (408-450), Sfântul Chiril, patriarhul Alexandriei (412-444), prin dumnezeiască poruncă, a dus moaştele Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan, în satul ce se numea Manutin, spre izgonirea de acolo a diavolilor celor mulţi spre slava lui Hristos Dumnezeul nostru. Amin.

Sfinții doctori fără de arginți, Chir și Ioan - drumul spre sfințenie

Originar din părțile Egiptului, cetatea Alexandriei, Sfântul Chir a lucrat ca doctor, îngrijindu-se nu doar de trupul bolnavilor, ci și de sufletul lor. Pentru trratamentul celor în suferință nu lua nici un ban, ba se îngrijea, de cele mai multe ori, să le aducă aminte faptul că boala sufletului este cea mai importantă de tratat și reușea, vorbindu-le despre Dumnezeu, să îi întoarcă pe mulți din rătăcirea lor.

Dar pentru că în acea vreme era împărat Dioclețian și creștinii erau persecutați, Sfântul Chir, aflând că este căutat, a fugit în Arabia. Aici s-a călugărit și a continuat să îi vindece pe oameni, dar nu în calitate de doctor, ci de sfânt, căci primise de la Domnul darul facerii de minuni. Și pentru aceasta mulți se lepădau de zei și începeau să-I slujească lui Dumnezeu.

Despre Sfântul Chir auzise și Sfântul Ioan, din Edesa, dar care fugise de toate bogățiile lumii acesteia și mersese la Ierusalim. L-a căutat pe Sfântul Chir până când l-a găsit în Arabia și i-a devenit ucenic, fiind singurul care putea să vadă întocmai minunile făcute de acesta.

Aflând că o femeie a fost prinsă de ighemon, împreună cu cele trei fiice ale ei, s-au dus pentru a le întări să rabde până la capăt chinurile și să nu se lepede de Hristos. Bătuți cu bice, sfărâmați cu toiege, arși cu făclii, cei doi sfinți au rămas neclintiți în dragostea de Dumnezeu.

Atunci ighemonul a început să le chinuie pe femeie și pe fiicele ei, dar nici acestea nu au fost mai prejos, deși erau mai slabe din fire și tinere. Sfintele mucenițe Atanasia, Teoctista, Teodosia și Eudoxia au murit, așadar, tăiate de sabie, iar după uciderea acestora, au fost omorâți și Sfinții Chir și Ioan, trupurile

lor fiind îngropate cu cinste, iar mai apoi fiind mutate în satul Manutin, pentru izgonirea duhurilor rele.

Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor făcători de minuni şi doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan (31 ianuarie)

În această lună (ianuarie), în ziua a treizeci şi una, pomenirea Sfinţilor făcători de minuni şi doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan.

Aceşti sfinţi mucenici au trăit în zilele împăratului Diocleţian. Chir era din Alexandra, iar Ioan era din Edesa.

În prigoana pornită atunci împotriva creştinilor, Chir s-a dus spre mare, către aşa-zisul sân al Arabiei şi luând cinul călugăresc a locuit acolo.

Iar Ioan venind la Ierusalim şi auzind de minunile ce le făcea Chir, că vindecă tot felul de boli şi de neputinţe, s-a dus la Alexandria. Iar de acolo aflând unde se găsea Chir, s-a dus la el şi a vieţuit laolaltă cu el.

Şi trăind ei acolo, au auzit că a fost prinsă o femeie, anume Atanasia cu trei fiice ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia, pentru credinţa în Hristos şi că trebuie să stea în faţa judecătorului. Sfinţii s-au temut ca nu cumva femeile, de teama chinurilor, să cadă din credinţă. De aceea au mers la ele şi le-au îmbărbătat să rămână tari în chinuri. Din această pricină au fost prinşi şi ei şi după multe chinuri li s-au tăiat capetele, împreună cu femeile despre care a fost vorba.

Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan - frescă din Catedrala Hristos Pantocrator, Decani, Kosovo, Serbia (aproximativ anul 1350)

Tot în această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Atanasia şi a celor trei fiice ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia.

Sinaxar - Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan - 31 ianuarie

https://www.trinitas.tv/sfintii-mucenici-doctori-fara-de-arginti-chir-si-ioan-31-ianuarie/

***

Sfinții Chir și Ioan sunt cunoscuți de către credincioși cu apelativul doctori fără de arginți, adică au practicat medicina însă nu primeau răsplată pentru tămăduirile lor, ci făceau totul din dragoste milostivă față de aproapele.

Sfinții Chir și Ioan au practicat știința medicinei, Ioan fiind în același timp și soldat. Ei au fost martirizați în timpul împăratului roman Dioclețian, în jurul anului 303.

Chir și Ioan se aflau în Alexandria unde ajutau pe cei în nevoi tămăduindu-i de boli. Într-o zi au aflat că patru femei creștine din Konopa au fost arestate. Au mers acolo pentru a le încuraja să nu se lepede de credință. Autoritățile au aflat și i-au condamnat și pe ei la moarte. Au murit decapitați împreună cu cele patru creștine.

Trupurile celor doi sfinți au fost luate de creștini și înmormântate după cuviință. La începutul celui de-al cincilea secol sfintele lor moaște se aflau depuse în biserica Sfântului Marcu din Alexandria.

În Sinaxarul Constantinopolitan ei sunt pomeniți împreună cu cele patru creștine: Teodosia, Teoctista, Eudoxia și Atanasia.

Una dintre cele mai celebre biserici legate de numele celor doi doctori fără de arginți a fost cea din localitatea Menouthis, din apropierea locului martiriului lor. Acolo fusese un celebru templu păgân egiptean.

Pentru că deși fusese dă-râmat, în rândul populației încă mai persistau credințele păgâne, Sfântul Chiril Alexandrinul a decis construirea unei biserici acolo și mutarea sfintelor moaște ale lui Chir și Ioan.

Ceremonia de mutare a fost impresionantă. La ea a participat inclusiv Chiril, patriarhul Alexandriei. Din loc în loc, pe parcursul ceremoniei, patriarhul s-a oprit și a ținut câteva cuvântări care se păstrează până în ziua de astăzi.

Biserica a devenit foarte cunoscută mai ales datorită multelor tămăduiri care aveau loc acolo pentru mijlocirile la Dumnezeu ale celor doi sfinți doctori. Multe din miracolele săvârșite de ei au ajuns până la noi.

Sfântul Sofronie al Ierusalimului, mulțumitor pentru o tămăduire a ochilor săi mijlocită de către cei doi sfinți, a scris o carte în care a adunat mărturisiri despre șaptezeci de minuni făcute de sfinți, în care a menționat detaliat inclusiv nume ale celor tămăduiți.

Biserica lor a fost dărâmată odată cu invaziile arabe. Sfintele moaște ale doctorilor fără de arginți Chir și Ioan au fost duse la Roma.

Sinaxar - Sfinţii doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan (31 ianuarie)

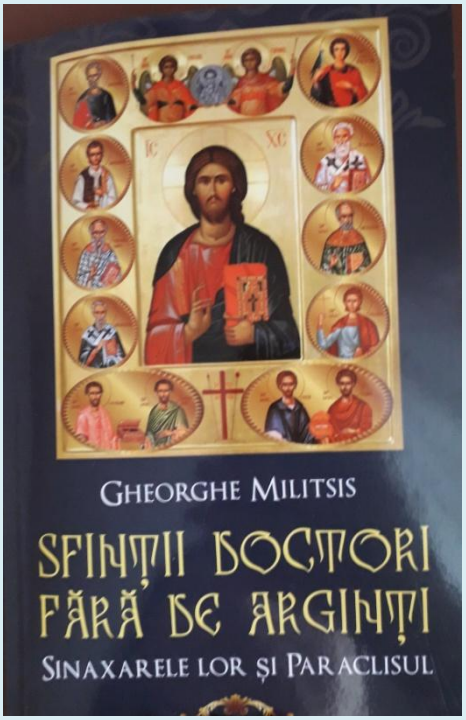

Tropar: Slavă ţie, Doamne, că ni i-ai dat ocrotitori pe doctorii cei desăvârşiţi [1], Sfinţii Ioan şi Chir, Purtătorul de Dumnezeu, scăparea tuturor ortodocşilor.

Prima lună a anului se încheie cu praznicul slăviţilor Sfinţi doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan. Aceşti sfinţi au trăit pe vremea împăratului Diocleţian [2].

Sfântul Chir s-a născut în Egipt, în Alexandria, unde a studiat şi medicina. Ca un bun creştin ce era, făcea tot posibilul pentru a le alina durerea semenilor săi. Le spunea tuturor că durerea şi boala sunt consecinţe ale păcatului. Bolnavilor, care alergau la el să-i tămăduiască, le zicea: Dacă nu vreţi să vă îmbolnăviţi, păziţi-vă de păcat pentru că, de cele mai multe ori, boala este un rezultat al păcatului".

Cum vindecase toarte mulţi oameni, i s-a dus repede vestea, aşa încât a auzit de el şi ostaşul Ioan, care era de origine din Edessa Mesopotamiei [3]. Ioan l-a vizitat

---

[1] *Gheorghe Militsis îi numeşte „doctorii cei infailibili" (adică, doctorii care nu pot greşi, care nu se pot înşela). Am folosit termenul „desăvârşiţi" pentru că mi s-a părut mai potrivit pentru un tropar şi pentru că exprimă aceeaşi idee. (n. trad.)*

[2] *Gaius Aurelius Valerius Diocletianus Augustus sau Diocleţian (244-311), cunoscut drept Dio-cleţian, s-a aflat în fruntea Imperiului Roman între anii 284-305. (n. trad.)*

[3] *Edessa (în greacă Efoaoa =„apă", "plin de apă") oraş antic din nord-vestul Mesopotamiei. Denumirea modernă a acestui oraş Şanliurfa şi se află în sud-estul Turciei de azi. (n. trad.)*

pe Sfântul Chir şi, ca urmare a acelei întrevederi, a părăsit armata, s-a botezat şi ulterior l-a urmat la mănăstirea unde acesta se retrăsese.

La mănăstire,Sfântul Chir l-a învăţat medicina şi pe Ioan. Astfel, amândoi se înde-letniceau cu tămăduirea bolnavilor care veneau la mănăstire.

Adeseori, cei doi sfinţi ieşeau din „arena" luptei lor duhovniceşti pentru a merge în satele din preajmă spre a propovădui Evanghelia şi a-i vindeca pe cei suferinzi.

Răspândirea creştinismului l-a înfuriat pe împăratul Diocleţian şi, ca atare, a pornit o cruntă prigoană împotriva creştinilor. Mii de creştini de pe tot cuprinsul Impe-riului Roman au fost supuşi la chinuri inumane, înfricoşătoare, şi au murit măr-turisindu-l pe Hristos. Nu mai rămăsese nici o regiune locuită, care să nu fi fost stropită cu sânge creştin. Torturile îi intimidaseră pe unii creştini şi-i făcuseră să-şi renege credinţa.
Când o creştină pe nume Atanasia [4] a fost arestată împreună cu fiicele ei, Sfinţii Chir şi Ioan s-au temut că acestea ar putea, la rândul lor, să cedeze şi să se lepede de dreapta credinţă. Aşa că au coborât de pe “Taborul" lor şi s-au dus să le vadă pentru a le întări duhovniceşte şi pentru a le sprijini în acea luptă grea.

Ostaşii, care le supravegheau pe Sfânta Atanasia şi pe fiicele ei, au profitat atunci de ocazie ca să-i arunce în temniţă, şi pe Sfinţii Chir şi Ioan şi i-au supus la diverse suplicii.

În final, călăul, înfrânt de credinţa cea neclintită a Sfinţilor Chir şi Ioan, a Sfintei Atanasia şi a fiicelor ei, a poruncit să fie decapitaţi cu toţii. Şi astfel, pe 31 ianua-rie, sfintele lor suflete, scăldate in sângele muceniciei, s-au înălţat la tronul lui Dumnezeu pentru a-i rămâne veşnic aproape.

Sfânta noastră Biserica i-a trecut pe Sfinţii Chir şi Ioan în ceata Sfinţilor doctori fără de arginţi şi îi sărbătoreşte pe 31 ianuarie.

În sfintele sinaxare citim că în secolul al V-lea Sfântul Chiril al Alexandriei a construit o biserică în cinstea lor şi a strămutat acolo sfintele lor moaşte spre a le dovedi închinătorilor la idoli că religia lor e înşelătoare.

Minunile ce se petreceau la biserica aceea atrăgeau zilnic sute de oameni de pretu-tindeni şi toţi se vindecau de feluritele boli de care sufereau.

---

[4] *În limba greacă, Atanasia (AOuvuoiu) înseamnă „nemurire", „eternitate", (n. trad.)*

În secolul al VII-lea, Sfântul Sofronie, patriarhul Ierusalimului, s-a rugat la Sfinţii Chir şi Ioan să-i tămăduiască ochii. Sfinţii i-au apărut patriarhului şi iată cum l-au vindecat: mai întâi, s-a apropiat de el Sfântul Chir, i-a făcut o cruce asupra unui ochi şi ochiul respectiv s-a vindecat; apoi a venit lângă el Sfântul Ioan şi i-a sărutat
celălalt ochi, şi aşa i s-a însănătoşit ochii Sfântului Sofronie. Cu sufletul plin de recunoştinţă pentru ajutorul primit de la aceşti Sfinţi doctori fără de arginţi, Sfântul Sofronie a însemnat [5] multe dintre minunile lor.

Mulţi credincioşi, când se îmbolnăvesc, se roagă la Sfinţii doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan, le cer ajutorul, iar aceştia răspund imediat cererilor lor.

(Extras din cartea: Gheorghe Militsis - Sfinţii doctori fără de arginţi - Sinaxarele lor şi paraclisul)

[5] *a însemna = a consemna, a scrie. (n. trad.)*

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan

Fericitul Chir era din Alexandria Egiptului şi ajunsese cu darul lui Dumnezeu, după multă învăţătură, doctor iscusit, încât tămăduia bolile trupeşti şi sufleteşti ale oamenilor. Pentru acestea el nu lua plată, ci binevestea credinţa creştină.

Stârnindu-se prigoană împotriva creştinilor, a fost pârât şi Sfântul Chir la dregătorul cetăţii că învaţă pe mulţi credinţa cea nouă. De aceea sfântul a plecat din Egipt în Arabia, intrând în viaţa pustnicească.

În vremea aceea, s-a întâmplat să se afle la Ierusalim un dreptcredincios, anume Ioan, care lăsând toate, chiar şi dregătoria sa, voia să devină creştin. Acesta, auzind de minunile lui Chir, l-a căutat şi găsindu-l a devenit ucenicul său, şi-l însoţea şi-l ajuta pe sfântul în apostoleasca lui lucrare. Astfel, împreună cutreierau cetăţile şi satele, învăţând cuvântul lui Dumnezeu şi vindecând toată boala.

Atunci, o femeie creştină, Atanasia, a fost prinsă de păgâni, împreună cu cele trei fiice ale sale: Teodota, Teoctista şi Eudoxia.

Deci, Chir şi Ioan, temându-se ca nu cumva cele patru femei creştine să se lepede de Hristos, au mers la ele în temniţă şi le îmbărbătau şi le îndemnau să stea tari în faţa chinurilor, mărturisind pe Hristos.

Aflând dregătorul cetăţii că cei doi Îl mărturisesc pe faţă pe Mântuitorul Iisus Hristos, i-au supus la multe şi cumplite chinuri. Şi nevrând nicidecum să aducă jertfe zeilor, dregătorul a poruncit să li se taie tuturor capetele.

Şi se face pomenirea mutării lor la Domnul în fiecare an la 31 ianuarie.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan

Sfinții doctori fără de arginți Chir și Ioan - Au învățat medicina în Alexandria și pentru că tămăduiau mulțimea „fără onorariu”, li se spunea „doctori tămăduitori fără arginți”. Ca niște buni creștini, ei arătau bolnavilor că de multe ori boala este pedeapsă de la Dumnezeu pentru păcatele săvârșite. Mulți dintre cei tămăduiți primeau sfânta învățătură a Mântuitorului Hristos, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

În timpul împăratului Diocleţian (284-305), Sfântul Chir a fugit în Arabia şi s-a călugărit acolo. Dumnezeu l-a învrednicit cu darul săvârşirii minunilor, tămăduind bolile numai prin puterea cuvântului.

Sfântul Ioan era din oraşul Edesa (Mesopotamia) creştin şi ofiţer în armata roma-nă. Auzind de minunile săvârşite de Sfântul Chir, l-a căutat în Arabia şi a rămas cu el.

Când Sfânta muceniță Atanasia, împreună cu cele trei fiice ale ei au fost prinse, Sfinții Chir și Ioan au părăsit Arabia, au venit în orașul Canope (lângă Alexandria) și le-au încurajat în pătimire.

Deși Teoctista nu avea decât 15 ani, Teodotia 13 și Eudoxia numai 11 ani, au primit cu bărbăție cununa muceniciei.

În același fel au primit moarte mucenicească și Sfinții Chir și Ioan, plătind pentru faptul că le-au încurajat în pătimire pe Sfânta muceniță Atanasia și fiicele ei. Creștinii luând trupurile lor, le-au îngropat cu cinste în Biserica „Sfântul apostol și evanghelist Marcu”.

După mai mulți ani, în timpul împăratului Teodosie cel mic (408-450), Sfântul Chiril, patriarhul Alexandriei (412-444), primind poruncă dumnezeiască, a luat moaștele Sfinților Chir și Ioan și le-a dus în satul Menuthis de lângă Canope, așezat chiar pe malul mării. Acolo se afla un templu în care era cinstită zeița Isis-Manuthis, considerată de păgâni ca tămăduitoare, ca și zeul Esrapis din Canope al cărui templu fusese dărâmat în anul 391, în vremea patriarhului Teofil.

Pentru a stopa înflorirea templului păgân, Teofil zidise chiar lângă el o biserică închinată Sfinților evangheliști.

Patriarhul Chiril a pus în această biserică moaștele Sfinților mucenici „doctori fără de arginți” Chir și Ioan. Astfel, cei care se închinau la idolul zeiței Isis-Menuthis au părăsit cu timpul templul păgân care s-a ruinat și au primit noua credință în Iisus Hristos, primind și sfântul botez.

Proloage - Pomenirea Sfinţilor şi de minuni făcătorilor, doctori fără de arginti Chir şi Ioan şi a Sfintei muceniţe Atanasia şi a celor trei fiice fecioare ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia (31 ianuarie)

Luna lui ianuarie în 31 de zile: pomenirea Sfinţilor şi de minuni făcătorilor, doctori fără de arginti Chir şi Ioan şi a Sfintei muceniţe Atanasia şi a celor trei fiice fecioare ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia.

Aceşti Sfinţi mucenici, Chir şi Ioan, au trăit în zilele împăratului Diocleţian (284-305). Fericitul Chir era din Alexandria Egiptului şi ajunsese, cu darul lui Dumnezeu şi după multă învăţătură, doctor iscusit, încât tămăduia oamenilor bolile trupeşti şi sufleteşti, neluând plată, ci binevestind, în acest fel, credinţa cea nouă a creştinilor.

Deci, pornindu-se prigoana cea mare împotriva creştinilor, a fost pârât şi Sfântul Chir la dregătorul cetăţii, că învăţa pe mulţi credinţa cea nouă. Şi înştiinţându-se el, la vreme, de aceasta, s-a înstrăinat de ţara părinţilor lui şi, ieşind din Egipt, s-a dus în Arabia. Şi a intrat în viaţa pustnicească şi multe şi minunate tămăduiri, fără plată, a făcut, aducând nenumărate suflete la închinarea lui Hristos, încât s-a răspândit vestea despre dânsul pretutindeni.

În vremea aceea, s-a întâmplat să se afle la Ierusalim un dreptcredincios, anume Ioan. Acesta era în ţinutul Edesei şi purtase multă vreme dregătoria ostăşească. Iar acum, lăsând toate, chiar şi dregătoria sa, căuta pe Hristos, trăind în smerenie şi în mare curăţenie trupească. Şi, auzind de minunata propovăduire pe care o săvârşea Sfântul Chir, a pornit în căutarea lui la Alexandria şi, acolo, negăsindu-l, a mers pe urmele lui şi l-a aflat în Arabia.

Şi s-a minunat fericitul Ioan văzând dumnezeiasca slujire încredinţată Sfântului Chir. Drept aceea, a rămas lângă dânsul, ca un ucenic, şi-l însoţea şi-l ajuta pe sfântul în apostoleasca lui lucrare. Şi cutreierau împreună oraşele şi satele, uniţi în gânduri, învăţând cuvântul lui Dumnezeu şi vindecând toată boala.

Deci, întinzându-se prigoana, a fost prinsă şi o femeie creştină, Atanasia cu numele, împreună cu cele trei fiice ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia, şi aceasta pe vremea când sfinţii doctori erau încă slobozi. Şi temându-se ei ca nu cumva, ca nişte femei ce erau ele, să se îngrozească, fie stând în faţa judecătorului, fie de mărimea chinurilor, şi astfel să se lepede de credinţă, au mers sfinţii la temniţă şi le îmbărbătau şi le îndemnau să stea tari la munci, mărturisind pe Hristos.

Aflând, deci, de aceasta dregătorii cetăţii, că adică doi creştini mărturisesc pe faţă pe Hristos, i-au prins şi pe ei. Şi, fiind daţi la grele chinuri, au mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos, Dumnezeu adevărat, îmbărbătând astfel şi pe sfintele femei.

Deci, nevoind ei până la sfârşit să aducă jertfă zeilor, a poruncit dregătorul să li se taie tuturor capul.

Şi se face pomenirea mutării lor la Domnul în fiecare an, astăzi la 31 ianuarie.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Antioh, despre pătimirea pentru aproapele.

A pătimi pentru altul, a ajuta şi a se osteni, plăcut lucru este lui Dumnezeu. Că aceasta şi datori suntem a face, ca nişte slugi de aproape şi slujitori ai cuvântului lui Dumnezeu, ca să-I plăcem Lui, ca nişte ostaşi Împăratului, de la care luăm şi plata; milă adică să avem şi îndurare a sufletului. Pentru că cela ce are un izvor ca acesta, din care izvorăsc toate bunătăţile, apoi acela, dacă are bogăţie, o dă, iar de vede pe cineva în primejdie şi nevoie, plânge, iar de vede pe vreun om asuprit, îi dă o mână de ajutor.

Deci, să ne nevoim şi să ne silim ca dragostea, credinţa şi răbdarea noastră să nu fie fără de nici un înţeles, ci ca un coif şi suliţă şi ca o armă împotrivă vrăjmaşului. Cu toţii, adică, cu dragoste să fim şi îndelung răbdători, întru tărie vieţuind.

Că şi Domnul nostru, Iisus Hristos, grăieşte: "Aşa se cade să fie slujitorul Domnului, adică pe săracul care lăcrimează să nu-l treacă cu vederea, ca şi rugăciunea noastră şi lacrimile să nu se treacă cu vederea. Iar de vom aduce

daruri mari lui Dumnezeu, să nu ne mândrim, ci cu gând smerit aceasta să o facem, ca să primim bun dar de la Dumnezeu.

⇒ *Pentru că Iov, cel care mai înainte de toţi împreună pătimitor a fost şi spre toţi îndurat, zice: "Eu pentru fiecare neputincios, am plâns şi am suspinat, văzând pe om în primejdie, iar de l-am văzut gol, l-am îmbrăcat. Şi uşile mele deschise au fost pentru tot străinul."*

⇒ *Tot aşa şi Tobie zice: "Milostenii multe făceam, iar când am văzut vreun mort lepădat, îngrijindu-mă de el, l-am îngropat."*

⇒ *Iar proorocul Osea zice: "Să ne silim a cunoaşte pe Domnul, că milă voieşte, iar nu jertfă şi arderi de tot."*

⇒ *Încă şi Miheia proorocul zice: "Eu îţi voi spune ţie, omule, ce lucru este mai bine şi mai bun, sau ce caută Dumnezeu de la tine. Aceasta, adică, o caută: să faci milostenie cu dragoste."*

⇒ *Dar s-a zis şi la Pilde: "Să izbăveşti pe cei duşi la moarte, iar pe cei ucişi de sabie să-i răscumperi."*

⇒ *Iacob apostolul zice: "De vor fi fratele tău sau sora ta goi şi lipsiţi de hrana cea de toate zilele şi le-ar zice cineva dintre voi: "Mergeţi cu pace, încălziţi-vă şi vă săturaţi şi nu le-ar da lor cele de trebuinţă trupului, de ce folos le-ar fi?"*

⇒ *Încă ne învaţă şi Pavel, zicând: "Îmbrăcaţi-vă dar, ca nişte aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi iubiţi, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeţe, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unul pe altul, ţinându-vă cu dragoste, ca nişte mădulare într-un singur trup. Că de pătimeşte un mădular, împreună cu dânsul suferă toate mădularele."*

⇒ *Iar Petru apostolul, zice: "Rogu-vă pe voi, iubiţilor, să vă feriţi de tot răul, cei îndestulaţi bine să faceţi, să fiţi cu un gând şi darnici, iubitori de fraţi, înduraţi, supuşi, nerăsplătind răul cu rău, nici ocara cu ocară, ci dimpotrivă, mai vârtos să binecuvântaţi, ştiind că la aceasta aţi şi fost chemaţi: să moşteniţi binecuvântarea."*

⇒ *Iar înduratul Domn, voind să Se arate că de Părintele Său suntem mântuiţi, ne-a zis: "Fiţi milostivi, precum şi Tatăl vostru milostiv este!"*

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Ioan Gură de Aur, despre pocăinţă şi răsplătirile Judecăţii.

Aduceţi-vă aminte, fraţilor de acea înfricoşată Judecată, când va veni acea zi şi noaptea aceea înfricoşătoare, adică noaptea păcătoşilor şi ziua dreptilor, când se va sparge soborul şi se vor risipi lucrurile cele rele şi mincinoase. Atunci, se va lămuri fiecare, lucrurile lui, şi cinstea lui, bogatul şi împăratul, bărbatul şi femeia. Atunci, viaţa bună se va cere de la noi şi faptele bune, nu mărirea şi bogăţia slăvită, nici sărăcia şi starea proastă.

"Mie", va zice Domnul, "fapte dă-Mi, şi, chiar dacă eşti rob, vei fi mai mare decât cel liber". Sau de eşti femeie, mai mare vei fi decât bărbatul, de vieţuieşti după Legea lui Dumnezeu şi după Scriptură.

Să ne lepădăm, deci, de noi înşine şi de voile noastre şi să urmăm lui Dumnezeu. O, de câte ori s-a ridicat această mare a vieţii şi faptele trupului acestuia câte valuri au făcut? Câte tulburări, câte furtuni, câte înecări, câte fărădelegi, câte greşeli, câte ispite şi lacrimi, câte rele în toate cetăţile, câte prin case, câte certuri prin târguri? Şi ce este în ajutorul omului sau în puterea lui? Toate sunt pline de frică: naşterea lui în durere, moartea înfricoşată, iar cele de după moarte, negrăite şi nespuse cumpăniri în inimile noastre sunt, şi bune şi rele. Că, în ce parte ni se pleacă gândul, într-acolo şi jugul trage. Bate, dar, cu îndrăzneală, ca să ţi se deschidă ţie degrabă.

Adu-ţi aminte că, nu după multă vreme, vei lăsa pe toate cele văzute, cerul şi pământul, oamenii şi lucrurile.

Adu-ţi aminte că eşti nimic, cu trupul şi cu sufletul, că puţin necaz te tulbură pe tine, puţină durere te arde pe tine, un cuvânt prost te răscoleşte pe tine. Deci, pentru ce nu te desparţi tu puţin de viaţa aceasta? Eu îţi spun ţie că eşti dator a te muta de aici şi, sus, înlăuntrul porţilor cereşti, să-ţi faci ţie cort şi, acolo, de-a pururi să petreci. Ci, te roagă lui Dumnezeu până la moarte, ca să te primească pe tine cu milostivire şi, la vremea aceea, să-ţi deschidă ţie degrabă, iar, până ce eşti pe pământ, pleacă-ţi genunchii către Dumnezeu; sus să-ţi ai sufletul, iar cu faţa de-a pururi să acoperi pământul, ca să te vadă pe tine, că mai mult petreci ostenindu-te în rugăciune şi adu-ţi aminte de cele viitoare şi rele şi bune. Că acestea aduc frica lui Dumnezeu, şi aduc lucrurile cele sufleteşti. Că săraci suntem toţi şi nu avem pe nimeni ajutor şi sprijinitor, decât numai pe Dumnezeu.

Drept aceea, despărţindu-ne cu sufletul de toate, să ne îngrijim de noi înşine. Adu-ţi aminte de păcatele tale şi de osândirea ta. Adu-ţi aminte că eşti om muritor, bolnăvicios şi pătimaş, spurcat şi necurat. Adu-ţi aminte că eşti om cu viaţă mâhnită şi plină de primejdii, care pe mulţi, şi buni şi răi, înţelepţi şi neînţelepţi, bogaţi şi săraci, i-a pierdut. Adu-ţi aminte că eşti om, având oase smerite, de la picioare şi până la cap. Neputând suferi nici osteneală de o zi şi nici de o noapte să priveghezi. Adu-ţi aminte cât ai greşit lui Dumnezeu cu fapta, cu cuvintele şi cu gândurile. Adu-ţi aminte că ziua şi noaptea te lupţi cu leul şi cu şarpele. Adu-ţi aminte câte suflete sunt sub pământ, care n-au luat în seamă frica lui Dumnezeu şi acum câştigă odihna rugându-se, ci, întru cele mai de jos ale firii, îşi plâng rătăcirile lor, lenevia şi desfătarea, precum şi vătămările certurilor lor. Adu-ţi aminte, că, după puţină vreme, vei muri şi te vei osândi.

Să nu încetezi a grăi acest mic cuvânt, ci să-l scrii în sufletul tău şi în inima ta şi să-l legi pe el de grumazul tău şi anume: "Greşit-am Doamne, miluieşte-mă!" Mai bună îţi este ţie aceasta, decât o coroană împărătească, pentru că aceea pe mulţi în muncă pogoară, iar acest cuvânt în viaţa veşnică duce. Întru acestea să te înveţi şi întru acestea de-a pururea să fii.

Întru această zi, cuvânt din Pateric.

A intrat odată ava Agaton în cetate să-şi vândă puţinele lui vase şi a găsit un lepros lepădat în cale.

I-a zis lui leprosul: "Unde te duci?

I-a răspuns ava Agaton: "În cetate, să vând nişte vase".

Zis-a lui leprosul: "Te rog să mă iei şi pe mine acolo".

Şi, luându-l pe spatele său, l-a dus în cetate. I-a zis lui acesta: "Unde vei vinde vasele tale, acolo să mă pui". Şi a făcut bătrânul aşa.

Şi după ce vindea un vas, zicea leprosul: "Cu cât l-ai vândut?"

Şi-i răspundea "Cu atât".

Şi-i zicea iarăşi: "Cumpără-mi o plăcintă". Şi-i cumpăra. Şi vindea alt vas.

Şi-i zicea leprosul iarăşi: "Dar acesta cu cât?" Şi răspunse bătrânul: "Cu atât". Şi-i zicea: "Cumpără-mi cutare lucru". Şi-i cumpăra.

Deci, după ce a vândut toate vasele şi vrea să plece, i-a zis din nou: "Te rog din nou să mă duci unde m-ai găsit". Şi, luându-l pe spatele lui, l-a dus la locul lui.

Şi i-a zis: "Binecuvântat eşti, ava Agaton de Domnul în cer şi pe pământ". Şi, ridicând ochii săi, pe nimeni n-a mai văzut. Că a fost îngerul Domnului, care a venit să-l ispitească.

Dumnezeului nostru slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor doctori fără de arginţi şi făcători de minuni, Chir şi Ioan (31 ianuarie)

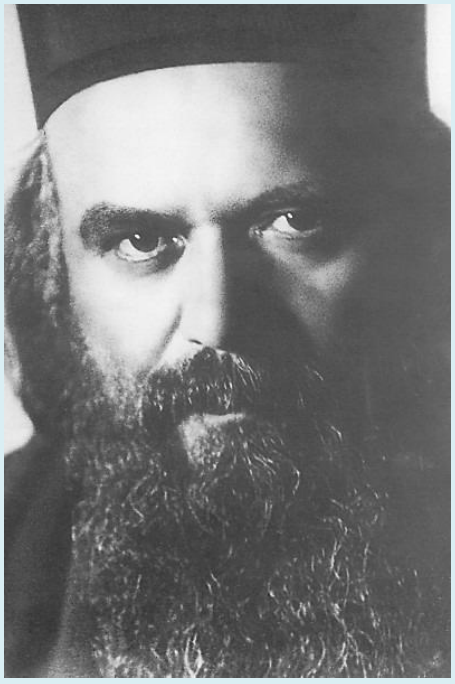

Aceşti slăviţi şi mult milostivi sfinţi nu erau fraţi după trup, ci după duh. La început Chir a locuit în Alexandria, unde era medic şi vindeca oamenii prin îndoita cunoaştere a artei medicale şi a puterii lui Hristos.

Aflând că boala vine asupra omului cel mai mult din cauza păcatului, Chir îi îndruma întotdeauna pe pacienţii săi către pocăinţă, rugăciune şi curăţirea de păcate, care puteau aduce sănătate şi sufletului şi trupului.

Când au început persecuţiile lui Diocleţian asupra creştinilor Chir s-a retras în Arabia unde s-a tuns în monahism. A devenit la fel de cunoscut în Arabia precum fusese şi în Alexandria, aşa încât oamenii alergau la el de pretutindeni pentru vindecare.

Auzind despre Chir, Ioan, care era ofiţer roman la Edessa, a venit să-1 vadă. întâlnindu-se faţă către faţă, s-au iubit ca fraţii şi au rămas împreună vieţuitori întru nevoinţele monahiceşti.

În vremea aceea o femeie creştină pe nume Anastasia a fost chinuită pentru credinţă împreună cu cele trei fiice ale ei, în cetatea Canopus.

Auzind acestea, Chir şi Ioan au venit la Canopus spre a le întări pe mamă şi fiice să nu se lepede de Hristos. Şi cu adevărat prin ajutorul lor Anastasia nu s-a

lepădat de credinţă şi a primit cununa muceniciei împreună cu fiicele ei. Fiicele Anastasiei sunt Sfânta Teoctista, în vârstă de cincisprezece ani, Sfânta Teodota, în vârstă de treisprezece ani şi Sfânta Eudochia, în vârstă de unsprezece ani.

Chinuitorii atunci i-au prins şi pe Chir şi Ioan cărora, după întemniţare şi tortură, le-au tăiat capetele la anul 311 după Hristos. Minunile lucrate de aceşti sfinţi atât în timpul vieţii, cât şi după moarte, sunt nenumărate.

Sfintele lor moaşte au fost mutate la Roma în timpul împărăţiei lui Arcadie. Aceşti sfinţi sunt invocaţi de preotul slujitor la Slujba Sfinţirii Apei, la Taina Sfântului Maslu şi sunt foarte grabnic ajutători celor care suferă de insomnie.

Aducerea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor Chir şi Ioan, doctorii fără de arginţi (28 iunie)

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

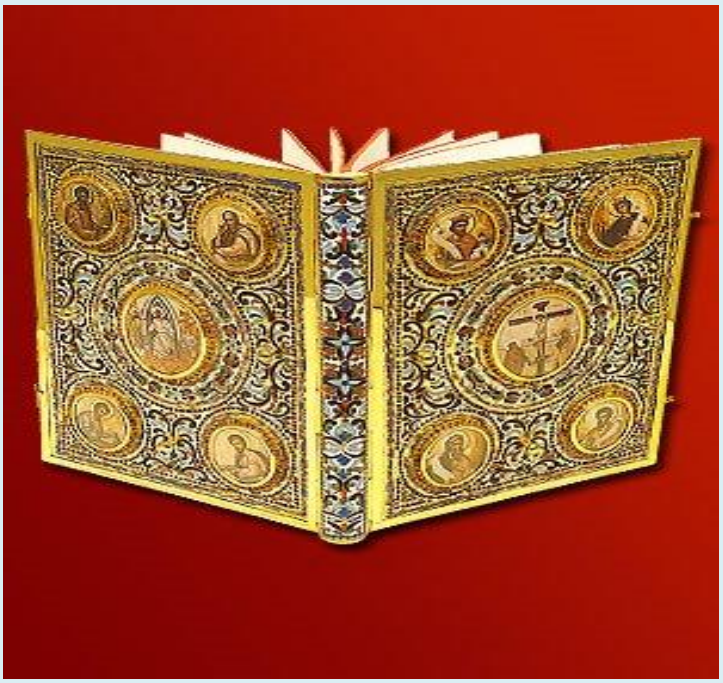

Ev. Matei 10, 1, 5-8

1.Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă.
5.Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi;
6.Ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
7.Şi mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat Împărăţia Cerurilor.

8.Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, pe demoni scoateţi-i; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Apostol

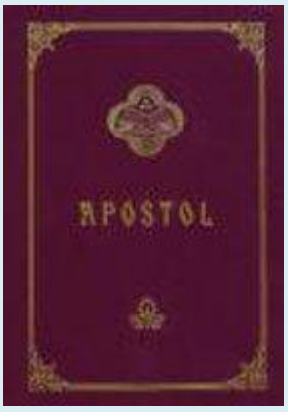

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

I Corinteni 12, 7-11

7.Şi fiecăruia se dă arătarea Duhului spre folos.
8.Că unuia i se dă prin Duhul Sfânt cuvânt de înţelepciune, iar altuia, după acelaşi Duh, cuvântul cunoştinţei.
9.Şi unuia i se dă întru acelaşi Duh credinţă, iar altuia, darurile vindecărilor, întru acelaşi Duh;
10.Unuia faceri de minuni, iar altuia proorocie; unuia deosebirea duhurilor, iar altuia feluri de limbi şi altuia tălmăcirea limbilor.
11.Şi toate acestea le lucrează unul şi acelaşi Duh, împărţind fiecăruia deosebi, după cum voieşte.

În această lună (iunie), ziua a douăzeci şi opta - Aducerea moaştelor Sfinţilor şi tămăduitorilor fără de argint Chir şi Ioan (Minei)

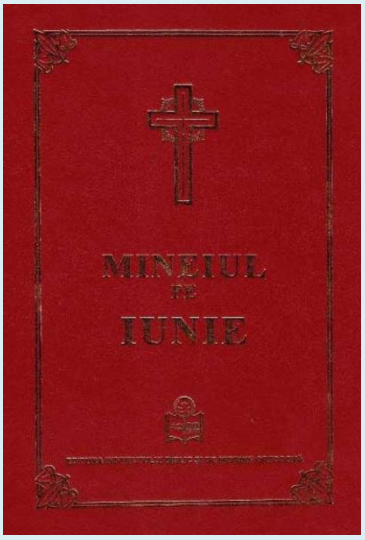

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pe doimea mucenicilor, care are lumina Treimii, pe temeliile credinţei, pe florile cele ce mirosesc mirosul cel adevărat al cunoştinţei de Dumnezeu, pe Chir şi împreună cu dânsul pe marele Ioan, toţi cu cântări să-i cinstim, ca pe unii ce neîncetat se roagă pentru noi, Iubitorului de oameni.

Prin strălucirea vieţii şi prin sihăstrie ai strălucit, şi mai pe urmă, prin patimă ţi-ai împodobit sufletul tău, Chire mărite, şi tu Ioane înţelepte, ai părăsit ostăşia cea pământească, şi ai aflat pe cea cerească, rugându-vă amândoi Mântuitorului pentru noi, care cinstim pomenirea voastră, fericiţilor.

Doctori v-aţi arătat celor bolnavi, şi luminători neapuşi dumnezeieştii credinţe, fericiţilor, părtinitori mărturisirii şi părtaşi mucenicilor. Pentru aceea cu adevărat v-aţi încununat cu cununi de la Dumnezeu, Chire mărite, şi Ioane înţelepte întru laude; ci rugaţi-vă Mântuitorului pentru cei ce cu credinţă vă laudă pe voi.

Slavă..., glasul al 6-lea.

Doimea mucenicilor astăzi ne-a răsărit nouă, tămăduind neputinţele noastre cele sufleteşti, Chir şi Ioan făcătorii de minuni. Unul adică iubind vieţuirea cea osebită şi întocmai îngerilor, până la moarte petrecând cu sângele muceniciei, s-

a împreunat cu Hristos; iar altul împreună cu ostaşii a strălucit, şi cetelor cereşti oştean s-a scris. Pentru aceea şi întru pomenirea lor, tămăduiri dăruiesc, celora ce o săvârşesc cu credinţă, rugându-se pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă Rodul vieţii, ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu Sfinţii apostoli şi cu toţi Sfinţii, să se miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei

Preacurata dacă Te-a văzut spânzurat pe Cruce, tânguindu-se a strigat ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimi de ocară.

Stihoavna din Octoih.

Slavă..., glasul al 2-lea

Veniţi astăzi adunarea credincioşilor, să încunună cu cântări pe Chir cu Ioan, pe plugurile darului, şi pe dătătorii fără pizmuire ai celor ce cer, că în multe chipuri s-au arătat tuturor doctori prea luminaţi; pentru aceea se şi roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Necazurile şi asuprelile celor rele, şi feluri de patimi viforăsc smeritul meu suflet, Fecioară neispitită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu, ocârmuitoare mie te arată în marea vieţii; şi potoleşte viforul ce-mi stă asupra, la limanul cel lin al pocăinţei şi al răsuflării povăţuindu-mă pe mine, cel ce alerg la aco-perământul tău.

A Crucii, a Născătoarei

Când Mieluşeaua cea nespurcată a văzut pe Mieluşelul său tras spre junghiere ca pe un om de voie, plângând grăia: Acum te sârguieşti Hristoase să mă faci fără de Fiu, pe ceea ce Te-am născut, de ce ai făcut aceasta? Mântuitorule a toată făptura; dar laud şi slăvesc bunătatea Ta cea nemărginită, şi mai presus de gând şi de cuvânt, Iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 5-lea: Minunile Sfinţilor Tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă Hristoase Dumnezeule; pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte, şi sceptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni Iubitor.

Slavă..., Şi acum... al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele amândouă din Octoih fără mucenicine şi al sfinţilor, pe 6.

Canonul Sfinților

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărțit marea, şi a trecut pe norodul, pe care l-a izbăvit din robia egiptenilor, că S-a prea slăvit.

Cu darul cel tare al Mângâietorului, risipind puterea vrăjmaşului, fericiţilor de Dumnezeu, întăriţi-ne pe toţi împotriva patimilor celor ce ne tirănesc, rugămuvă.

Ca nişte nevoitori aţi omorât pe vrăjmaşul, primind dar a tămădui patimi nevindecate. Pentru aceea, vindecaţi acum patimile inimii mele, înţelepţilor.

Slavă...

Prin rugăciunile voastre mântuiţi-ne de patimi necuvântătoare pe noi, cei ce vă fericim cu cuvinte pe pământ, Chire şi Ioane, care sunteţi dumnezeieşti slugi ale Cuvântului celui fără de început.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca una ce din prisosul bunătăţii iei asupră-ţi ale noastre, Preacurată de Dumnezeu dăruită, mântuieşte pe toţi de toată negura, şi de tot viforul şi de primejdii.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Ca unii ce după lege v-aţi făcut ostaşi lui Hristos, aţi ruşinat pe cei fărădelege, purtătorilor de chinuri, ci mă rog, mântuiţi-mă de ruşinea cea veşnică, prea fericiţilor.

Dătătorilor de bine, mântuitorilor tuturor celor ce cu credinţă scapă către voi, mântuiţi sufletul meu, şi-mi tămăduiţi patimile trupului.

Slavă...

Întăriţi-mă sfinţilor a umbla pe căile cele ce duc la viaţă, şi mă mântuiţi de toată înşelăciunea vrăjmaşilor, cu dumnezeieştile voastre rugăciuni.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce ai născut pe Cel ce ridică bolile oamenilor prea nevinovată Fecioară, tămăduieşte zdrobirile sufletului meu, şi bolile trupului.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cela ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bună voie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Călcând dezmierdările cele de pe pământ, pătimitorilor, luminat v-aţi ridicat cu darul către dumnezeiasca înălţime a muceniciei, Chire şi Ioane, luminători ai lumii. Pentru aceasta vă rugăm, mântuiţi-ne de întunericul păcatului şi de boli, rugându-vă Dumnezeului tuturor.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Mulţimea cugetelor mele celor necurate, şi ploile gândurilor mele celor fără de cale, cine va putea să le spună, Preacurată. Dar împotrivirile vrăjmaşilor mei celor fără de trup şi răutatea lor, cine le va povesti? Ci prin rugăciunea ta, ceea ce eşti bună, dăruieşte-mi mântuire de toate acestea.

A Crucii, a Născătoarei

Ceea ce în vremile cele mai de pe urmă Te-a născut cu trup, pe Cel născut din Tatăl cel fără de început, văzându-Te Hristoase pe Cruce spânzurat striga: Vai

mie prea dorite Iisuse! Cum cel ce Te slăveşti ca un Dumnezeu de îngeri, acum Te răstigneşti de oameni fărădelege; Te laud pe Tine Fiule, îndelung-răbdătorule.

Cântarea a 4-a

Irmos: Te laud pe Tine, că auzul am auzit Doamne, şi m-am spăimântat, că ai ve-nit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea prea măresc multă pogorârea Ta, cea către mine, Multmilostive.

Luminându-vă cu strălucirile Soarelui celui înţelegător, purtătorilor de chinuri, aţi prăpădit pe stăpânitorul întunericului, dintru a căruia stricăciune vă rugăm, să ne mântuiţi pe noi, luminând gândurile tuturor.

Arătat v-aţi cunoscut purtătorilor de chinuri, că sunteţi săbii, care tăiaţi pe cei fără de credinţă, prin dar sfărâmând săbiile cele cumplite ale vrăjmaşului. Pentru aceea scăpaţi-ne pe noi nevătămaţi de toate săgeţile potrivnicilor, prin rugăciunile voastre.

Slavă...

Din mulţimea întâmplărilor celor rele am ajuns la mulţime de boli, ci mă rog sfinţilor mulţimii milei voastre, degrab să aflu vindecare; pentru aceea ascultaţi-mi rugăciunea mea.

Şi acum..., a Născătoarei

Stropeşte peste noi milele tale cele bogate Fecioară, precum eşti obişnuită, încetând bolile sufletelor cele de multe feluri, ale celor ce cu credinţă se apropie de tine, pricina bunătăţilor, ceea ce eşti mult lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină, şi Făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Cu dezbinările mădularelor dezbinând trufia vrăjmaşilor, mucenicii Domnului cei cu chip dumnezeiesc, vindecaţi sufletul meu cel dezbinat de răutate.

O, fericită doime a pătimitorilor celor cu sfinţenie biruitori! Cereţi-ne nouă dezlegare păcatelor celor multe, şi vindecare desăvârşită bolilor, rugămu-ne vouă cu credinţă.

Slavă...

Cuprins sunt de boala cumplitelor păcate, şi înviforat de durerile trupului, de la care mântuiţi-mă sfinţilor, rugând pe Hristos, Dătătorul de bine.

Şi acum..., a Născătoarei

Îmblânzeşte valurile ticălosului meu suflet, rogu-te şi durerile trupului încetează-le, Ceea ce singură ai născut fără de durere pe Dumnezeu întrupat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor...

Cei ce sunteţi temeiuri nemişcate ale Bisericii, prin rugăciunile voastre întăriţi lăcaşul sufletului meu, cel ce se mişcă de toate măiestriile vrăjmaşului.

Slăviţilor mucenici, cei ce sunteţi dumnezeieşti tămăduitori sufletelor şi trupurilor, tămăduiţi neputinţele sufletului şi ale trupului nostru.

Slavă...

Ca la un liman am năzuit la casa voastră cea sfântă, sfinţilor mucenici, şi mă rog să mă mântuiţi pe mine de întreitele valuri ale bolilor şi ale supărărilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce eşti mai înaltă decât puterile cele înţelegătoare cu rugăciunile tale, fămă mai ales înalt de toată răutatea înşelătorului pe mine, care pururea cu bună mulţumire te slăvesc.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Din darul cel dumnezeiesc dar de minuni luând sfinţilor, faceţi minuni în lume, toate patimile noastre cu doctorie nevăzută le tăiaţi, Chire de Dumnezeu înţe-

lepţite, împreună cu măritul Ioan; că voi după adevăr sunteţi doctori dumnezeieşti.

Icos: Pe voi înşivă lui Dumnezeu făgăduindu-vă sfinţilor, toată ispita celor rele pentru Dânsul aţi răbdat, murind de bunăvoie mucenici viteji, şi după sfârşit izvorâţi dumnezeieşti daruri tuturor, celor ce sunt în multe feluri de boli şi se bântuiesc de multe rele, dintre care unul şi cel dintâi sunt eu ticălosul, că în trup şi în suflet de cumplite răni simt durere, şi cu credinţă strig: Vindecaţi-mă, că voi după adevăr sunteţi doctori dumnezeieşti.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi opta, aflarea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan.

Stih: Moaştele mucenicilor celor fără de arginţi arătate fiind,
Dar prin dezlegarea trupului ale sale frunze sunt căzând.

Aceşti ai lui Hristos mucenici şi făcători de minuni, au fost pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, dintru care Chir era din cetatea Alexandriei, iar Ioan din cetatea Edesei, care fiind uniţi amândoi pentru tocmirea lucrurilor lor, umblau şi tămăduiau toată boala şi toată slăbiciunea, şi îndemnând pe mulţi spre mucenicie, au fost vădiţi la stăpânitorul locului, care aducându-i de faţă înaintea lui, i-a dat la tot felul de munci, apoi le tăiară capetele.

Iar cinstitele lor trupuri fiind grijite şi ascunse de oameni credincioşi pentru păgânătatea ce era atunci, apoi pe vremea împărăţiei lui Arcadie şi a lui Teofil patriarhul Alexandriei, s-au aflat cinstitele şi sfintele lor moaşte, a cărora pomenire o prăznuim duhovniceşte, pentru că întru această zi în care s-a aflat aceste sfinte comori din pământ, mulţime de nenumărate noroade alergând cu multe boli, s-au învrednicit a toată tămăduirea.

Căci îndrăciţii se vindecau, bolnavii se lecuiau, orbii vedeau, ologii umblau, şi cum se zice mai ales, tot leacul şi tămăduirea da oamenilor. Şi nu se făceau acestea numai pe vremea aceea, ci şi până astăzi, cei ce merg cu credinţă la dânşii, îndată dobândesc tămăduirea, întru slava şi lauda celui ce i-a slăvit pe dânşii Hristos Dumnezeul nostru.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Papia.

Stih: Pe Papia cum îl va trece Cuvântul tăcând.
Mucenic viteaz al Domnului fiind.

Acesta a fost pe vremea lui Diocleţian şi Maximian, cinstind şi propovăduind pe Hristos, din început de la strămoşii lui. Deci fiind pârât, a fost prins, şi stând de faţă înaintea stăpânitorului, a fost silit să facă jertfă, iar el nesupunându-se, ci mai vârtos ocărând pe guvernatorul, îl porni spre mânie.

Şi îndată îl luară patru inşi de-l puseră jos, şi a fost bătut mult cu vine crude, după aceea îl băgară într-o căldare mare, ce era plină de untdelemn şi cu seu, de fierbea pe foc şi era minune şi groază ceea ce se vedea. Om ce era îmbrăcat cu focul ca cu o haină, şi a răbdat şapte zile întru acea muncă, prin care pe mulţi credincioşi i-a tras spre credinţa în Hristos.

Şi ieşind de acolo, l-a târât gol peste ciulini de fier, şi legându-l de cai neînvăţaţi, a fost gonit prin locuri rele şi cu surpături.

Apoi l-a spânzurat de o grindă cu capul în jos, şi a stătut trei zile, legându-i o piatră mare de grumazi, şi după acele trei zile, tăind ştreangul cu o secere, a căzut sfântul la pământ, de se strivi.

Apoi iarăşi i-a turnat spuză cu jeratec peste tot trupul, şi a grămădit pietre peste dânsul de l-au îngropat. Deci prin arătarea îngerului ieşi de sub pietre sănătos, şi a tras la credinţă pe ucigaşii aceia, şi mult norod, cărora şi capetele li s-au tăiat.

Apoi şi sfântul îşi primi sfârşitul prin sabie, întru slava şi lauda adevăratului Dumnezeului nostru, Amin.

Tot în această zi, pomenirea dreptului şi fericitului Serghie magistrul, care a întemeiat mănăstirea Născătoarei de Dumnezeu cea din sânul Nicomidiei, ce se zice a lui Nichitiat.

Stih: Serghie fiind magistru mai-nainte în viaţă cu adevărat,
Acum magistru al lui Dumnezeu întru cereasca viaţă s-a arătat.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Macedonie, care tăindu-i-se degetele mâinilor şi ale picioarelor s-a săvârşit.

Stih: Degetele mucenicului Macedonie celui lăudat...
Degetele bărbaţilor ucigaşi le-a tăiat.

Tot în această zi, cuviosul Ulchian, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Intră bucurându-te Ulchiane prea fericite,
Hristos ţie uşa cerurilor îţi deschide.

Tot în această zi, Sfântul Pavel doctorul, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Contenit-a Pavel mai-nainte, de tăiere, de ardere, de ungere.
Căci patimilor acestora acum prin rugăciunile sale dă mântuire.

Tot în această zi, Sfinţii doi tineri, care răstigniţi fiind s-au săvârşit.

Stih: În icoanele vremii şi pe cei doi tineri cuprinzând,
Că s-a răstignit, îi arată zugravii că sunt.

Tot în această zi, Sfântul Moise cel depărtat din lume, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Moise pe muntele bunătăţilor s-a suit,
Şi acolo precum Moise în munte a murit.

Tot în această zi, Sfântul Donag episcopul Libiei, care prin foc s-a săvârşit.

Stih: Primeşte locul Donage, căci din capul tău,
Nici un păr va pieri precum a zis Hristos Dumnezeu.

Tot în această zi, Sfinţii şaptezeci de mucenici cei din Schitopoli, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Erai Mântuitorule, de şapte ori zece având,
Ai şi atâţia nevoitori prin sabie murind.

Tot în această zi, Sfinţiţii trei mucenici cei din Galatia, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Voi trei bărbaţi, dar cu cuvântul de onoare v-aţi arătat,
Ca unul câte trei zicând, iată mergem spre tăiere cu adevărat.

Tot în această zi, cuviosul Magnu, care făcând rugăciune cu pace s-a săvârşit.

Stih: Întru rugăciune dumnezeiescul Magnu sufletul său dând,
Arătat a fost că sfârşitul vieţii era cerând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu, şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu gând desăvârşit lepădând trecerea celor curgătoare, v-aţi dezbrăcat către lupte, mucenicilor, şi biruind, aţi luat de la înălţime darul tămăduirilor, strigând, şi zicând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind înfierbântat de multe boli, acum scap la ajutorul vostru cel fierbinte, şi cu durerea inimii mele mă rog, părtinitorilor! Daţi-mi degrab tămăduire mie, celui ce cânt: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Dându-mă întru boli trupeşti de stricăciune, şi având suflet întunecat de cugete rele şi de păcate, şi de patimi târguiţi-vă degrab, rogu-mă, să mă mântuiţi, Chire podoaba pătimitorilor, şi Ioane prea lăudate.

Şi acum..., a Născătoarei

Mântuieşte-mă Preasfântă Fecioară de oamenii cumpliţi, şi de dracii cei vicleni, şi de toată altă lucrare rea, şi de întâmplare, şi de toată răutatea, şi mă păzeşte pe mine, care cânt: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu cel ce S-a...

Cu adaosul rugăciunilor voastre, prea fericită doime binecuvântată, strigăm: Goneşte de la noi toată boala, şi slăbănogirea sufletului şi a trupului, ca să te cinstim întru toţi vecii.

Făcătorilor de minuni şi doctorilor, Chire şi Ioane, vindecaţi bolile noastre, şi pornirile patimilor îndreptaţi-le către cărările cele dumnezeieşti, ca după datorie să vă lăudăm pe voi.

Întru lenevire trecându-mi viaţa mea, mă spăimântez de înfricoşata judecată, la care mântuiţi-mă de osândă, făcându-vă apărători fierbinţi mucenicilor, mie celui ce mi-am înnegrit sufletul meu cu patimile.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Tine Dumnezeire te laud, şi mă închin, Ceea ce eşti una după fire, şi Treime după feţe, Părinte, Cuvinte şi Duhule, bucuria pătimitorilor, şi întărirea tuturor oamenilor, celor ce Te laudă pe Tine cu glasuri neîncetate.

Şi acum..., a Născătoarei

Întru asemănare de trup S-a văzut din tine prea curată Cel mai presus de dumnezei; pe care roagă-L neîncetat Fecioară, să ne miluim noi, care vieţuim întru răutate, şi ne cutremurăm de muncile iadului cele veşnice.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti, şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi Îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Slăviţilor mucenici, cei ce sunteţi împreună cu cetele cele prea sfinţite ale sfinţilor pătimitori, şi sunteţi înfrumuseţaţi cu podoabele cele dumnezeieşti, rugaţi pururea pe Iisus cel frumos întru podoabă, ca să înfrumuseţeze inimile noastre, sfinţilor.

Cei ce sunteţi crini ai Raiului celui înţelegător foarte bine mirositori, pătimitorilor ai Domnului, tot sufletul îl umpleţi de miros cu sfinţite bune mirosuri. Drept aceea izgoniţi de la mine stricăciunea patimilor, dăruindu-mi sănătate şi dar.

Dumnezeieştilor mucenici, încetaţi tăria patimilor mele, precum de demult cu curgerile sângiurilor voastre, dezmierdarea înşelăciunii celui străin, o aţi încetat, şi cereţi a mi se da vărsare lacrimilor celor sufleteşti, prin care să mă spăl de toată spurcăciunea păcatelor.

Slavă...

Lăcaşul vostru trimiţând razele tămăduirilor mai mult decât razele soarelui, goneşte întunericul cel prea rău al patimilor, ci luminaţi-mă pe mine cel ce cu credinţă alerg către dânsul, Chire şi Ioane, făcătorilor de minuni, prea minunaţi.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca un nor luminos eşti prea curată, ţinând în braţele tale pe Soarele dreptăţii. Pentru aceea strig către tine, luminează-mă Fecioară pe mine cel întunecat de multe răutăţi; cel ce neîncetat te cinstesc pe tine.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Luminânda

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Făcătorilor de minuni luminători, Chire şi Ioane, tămăduiţi neputinţele noastre cele sufleteşti şi trupeşti, ca unii ce aţi primit darul tămăduirilor de la Domnul.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce ai fost pricinuitoare bunătăţilor ce s-au dat lumii de la Dumnezeu, şi acum roagă pe Dumnezeu, cel Bun întru schimbare, pentru mântuirea cea de obşte.

Stihoavna Octoihului.

Slavă..., a sfinţilor, glasul al 4-lea.

Să mărim credincioşii cu cântări vrednice de laudă, pe Chir şi pe Ioan, care cu duhul de un sânge şi după trup fraţi prea înţelepţi, cu care să lăudăm şi pe viteaza Atanasia, şi pe odraslele ei, Teodotia, Eudoxia, şi Teoctista, răbdătoarele de patimi şi pururea fecioarele, care se roagă lui Hristos pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Bucură-te, norul luminii; bucură-te, sfeşnicul cel luminat; bucură-te, năstrapa întru care este mana; bucură-te, toiagul lui Aaron; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te, cămară; bucură-te, scaun; bucură-te, muntele cel sfânt; bucură-te, scăpare; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, uşa cea de taină; bucură-te, bucuria tuturor.

A Crucii, a Născătoarei

Răstignit văzându-Te Hristoase, Preacurata şi coasta împunsă cu suliţa, plangând a strigat: Ce este aceasta Fiul meu, ce Ţi-a dat Ţie norodul cel nemulţumitor, pentru binele care ai făcut lor? Vrând să mă lase fără de Fiu pe mine, întru-tot iubite. Mă minunează Bunule îndurate, răstignirea Ta cea de bunăvoie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune la Sărbătoarea aducerii moaştelor Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan (28 iunie)

Troparul aducerii moaştelor Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan, glasul al 5-lea: Minunile sfinţilor Tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte şi sceptrurile Împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a izbăvit din robia egiptenilor, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu harul cel tare al Mângâietorului risipind puterea vrăjmaşului, fericiţilor de Dumnezeu, vă rugăm să ne întăriţi pe toţi împotriva patimilor celor ce ne tirănesc.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte nevoitori aţi omorât pe vrăjmaşul, primind har a tămădui patimi de nevindecat pentru aceea, vindecaţi acum patimile inimii mele, înţelepţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin rugăciunile voastre izbăviţi-ne de patimi necuvântătoare pe noi, cei ce vă fericim cu cuvinte pe pământ, pe voi, Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan, care sunteţi dumnezeieşti slugi ale Cuvântului Celui fără de început.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca una ce din prisosul bunătăţii iei asupră-ţi ale noastre, Preacurată de Dumnezeu dăruită, izbăveşte-ne pe toţi de toată negura, de tot viforul şi de primejdii.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unii ce după lege v-aţi făcut ostaşi ai lui Hristos, aţi ruşinat pe cei fără de lege, purtătorilor de chinuri; ci mă rog, mântuiţi-mă de ruşinea cea veşnică, prea fericiţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dătătorilor de bine, izbăvitorilor ai tuturor celor ce cu credinţă scapă către voi, izbăviţi sufletul meu şi-mi tămăduiţi patimile trupului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întăriţi-mă, sfinţilor, a umbla pe căile ce duc la viaţă şi mă mântuiţi de toată înşelăciunea vrăjmaşilor, cu dumnezeieştile voastre rugăciuni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut pe Cel ce ridică bolile oamenilor, prea nevinovată Fecioară, tămăduieşte zdrobirile sufletului meu şi bolile trupului.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Te laud pe Tine, căci cu auzul am auzit, Doamne şi m-am spăimântat, că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit pentru aceea prea măresc multă pogorârea Ta, cea către mine, Mult Milostive.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-vă cu strălucirile Soarelui celui Înţelegător, purtătorilor de chinuri, aţi prăpădit pe stăpânitorul întunericului, din a cărui stricăciune vă rugăm să ne izbăviţi pe noi, luminând gândurile tuturor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat v-aţi făcut cunoscuţi, purtătorilor de chinuri, că sunteţi săbii, care tăiaţi pe cei fără de credinţă, prin har sfărâmând săbiile cele cumplite ale vrăjmaşului pentru aceea scăpaţi-ne pe noi nevătămaţi de toate săgeţile potrivnicilor, prin rugăciunile voastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din mulţimea întâmplărilor celor rele am ajuns la mulţime de boli, dar mă rog, sfinţilor, mulţimii milei voastre, să aflu degrab vindecare; pentru aceea ascultaţi rugăciunea mea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Stropeşte peste noi milele tale cele bogate, Fecioară, precum eşti obişnuită, încetând bolile sufletelor cele de multe feluri, ale celor ce cu credinţă se apropie de tine, pricină a bunătăţilor, ceea ce eşti mult lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorul veacurilor, Domnul, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dezbinările mădularelor dezbinând trufia vrăjmaşilor, mucenicii Domnului cei cu chip dumnezeiesc, vindecaţi sufletul meu cel dezbinat de răutate.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

O, fericită doime a luptătorilor celor cu sfinţenie biruitori! Ne rugăm vouă cu credinţă: cereţi pentru noi dezlegare de păcatele cele multe şi vindecare desăvârşită de boli.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuprins sunt de boala cumplitelor păcate şi înviforat de durerile trupului, de la care izbăviţi-mă, sfinţilor, rugând pe Hristos, Dătătorul de bine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îmblânzeşte, te rog, valurile ticălosului meu suflet şi durerile trupului încetează-le, Ceea ce singură ai născut fără de durere pe Dumnezeu Întrupat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce sunteţi temeiuri neclintite ale Bisericii, prin rugăciunile voastre întăriţi locaşul sufletului meu, cel ce este clătinat de toate măiestriile vrăjmaşului.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăviţilor mucenici, cei ce sunteţi dumnezeieşti tămăduitori ai sufletelor şi ai trupurilor, tămăduiţi neputinţele sufletului şi ale trupului nostru.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca la un liman am năzuit la casa voastră cea sfântă, sfinţilor mucenici şi mă rog să mă mântuiţi pe mine de întreitele valuri ale bolilor şi ale necazurilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti mai înaltă decât puterile cele înţelegătoare cu rugăciunile tale, înalţă-mă mai presus de toată răutatea înşelătorului pe mine, care pururea cu bună mulţumită te slăvesc pe tine.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 3-lea. **Podobie:** Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Din harul cel dumnezeiesc dar de minuni luând, sfinţilor, faceţi minuni în lume, toate patimile noastre cu doctorie nevăzută, le tăiaţi, Sfinte mucenice Chir de

Dumnezeu înţelepţite, împreună cu măritul mucenic Ioan că voi după adevăr sunteţi doctori dumnezeieşti.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira era cinstit, dar cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu gând desăvârşit lepădând trecerea celor curgătoare, v-aţi dezbrăcat către lupte, mucenicilor şi biruind aţi luat de la înălţime harul tămăduirilor, strigând şi zicând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind înfierbântat de multe boli, acum scap la ajutorul vostru cel fierbinte şi cu durerea inimii mele mă rog, tămăduitorilor, daţi-mi degrab tămăduire mie, celui ce cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflându-mă în boli trupeşti de stricăciune şi având suflet întunecat de cugete rele şi de păcate şi de patimi, sârguiţi-vă degrab, vă rog, să mă izbăviţi, Sfinte Chir podoaba pătimitorilor şi prea lăudate Ioan.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izbăveşte-mă, Preasfântă Fecioară, de oamenii cumpliţi şi de demonii cei vicleni şi de orice altă lucrare şi întâmplare rea şi de toată răutatea şi mă păzeşte pe mine, care cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu care S-a pogorât...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu adaosul rugăciunilor voastre, prea fericită doime binecuvântată, strigăm: alungă de la noi toată boala şi slăbănogirea sufletului şi a trupului, ca să te cinstim întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcătorilor de minuni şi doctorilor, Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan, vindecaţi bolile noastre şi pornirile patimilor îndreptaţi-le către cărările cele dumnezeieşti, ca după datorie să vă lăudăm pe voi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întru lenevire trecându-mi viaţa mea, mă înspăimântez de înfricoşătoarea judecată, la care să mă izbăviţi de osândă, făcându-vă apărători fierbinţi, mucenicilor, mie celui ce mi-am înnegrit sufletul meu cu patimile.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Tine Dumnezeire Te laud şi mă închin, Ceea ce eşti una după fire şi Treime după feţe; Părinte şi Cuvinte şi Duhule, bucuria pătimitorilor şi Întărirea tuturor oamenilor, celor ce Te laudă pe Tine cu glasuri neîncetate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru asemănare de trup s-a văzut din tine, prea curată, Cel mai presus decât zidirea pe care roagă-L neîncetat, Fecioară să ne miluim noi, care vieţuim în răutate şi ne cutremurăm de chinurile iadului cele veşnice.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toii vecii.

Pe Dumnezeu care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia în răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu, Cuvântul...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăviţilor mucenici, cei ce sunteţi împreună cu cetele cele prea sfinţite ale sfinţilor pătimitori şi sunteţi înfrumuseţaţi cu podoabe dumnezeieşti, rugaţi pururea pe Domnul Iisus cel Frumos întru podoabă, ca să înfrumuseţeze inimile noastre, sfinţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce sunteţi crini ai Raiului celui înţelegător şi foarte bine mirositori, pătimitorilor ai Domnului, tot sufletul îl umpleţi de miros cu sfinţite bune mirosuri drept aceea izgoniţi de la mine stricăciunea patimilor, dăruindu-mi sănătate şi har.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţilor mucenici, încetaţi tăria patimilor mele, precum de demult cu curgerile sângiurilor voastre, dezmierdarea înşelăciunii celui străin o aţi încetat şi cereţi să mi se dea vărsare de lacrimi sufleteşti, prin care să mă spăl de toată spurcăciunea păcatelor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Locaşul vostru trimiţând razele tămăduirilor mai mult decât razele soarelui, goneşte întunericul cel rău al patimilor; ci luminaţi-mă pe mine cel ce cu credinţă alerg către dânsul, Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan, făcătorilor de minuni, prea minunaţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca un nor luminos eşti, prea curată, ţinând în braţele tale pe Soarele dreptăţii pentru aceea strig către tine: Luminează-mă, Fecioară, pe mine, cel întunecat de multe răutăţi, cel ce neîncetat te cinstesc pe tine.

Irmosul: Pe Dumnezeu, Cuvântul Cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară în chip de negrăit Întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând în laude Îl slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Călcând dezmierdările cele de pe pământ, pătimitorilor, luminat v-aţi ridicat cu harul către dumnezeiasca înălţime a muceniciei, luminători ai lumii, Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan pentru aceasta vă rugăm, izbăviţi-ne de întunericul păcatului şi de boli, rugându-vă Dumnezeului tuturor.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Mulţimea cugetelor mele celor necurate şi ploile gândurilor mele celor fără de cale, cine va putea să le spună, Preacurată? Dar împotrivirile vrăjmaşilor mei celor fără de trup şi răutatea lor, cine le va povesti? Ci prin rugăciunea ta, ceea ce eşti bună, dăruieşte-mi mântuire de toate acestea.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ceea ce în vremile cele mai de pe urmă Te-a născut cu trup, pe Tine, Cel Născut din Tatăl Cel fără de început, văzându-Te, Hristoase, pe Cruce Spânzurat striga: Vai mie, prea dorite Iisuse! Cum Cel ce eşti slăvit ca un Dumnezeu de îngeri acum eşti Răstignit de oamenii cei fără de lege? Te laud pe Tine, Fiule, Îndelung-Răbdătorule.

Imnografie

Troparul Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi al celor împreună cu dânşii: Sălăşluindu-se darul Treimii în inimile voastre cele curate, prea fericiţilor Chir şi Ioan, v-aţi arătat înfricoşători izgonitori ai duhurilor celor necurate şi aţi fost tămăduitori ai neputinţelor, nu numai ai celor descoperite, ci şi ai celor ascunse. Drept aceea, îndrăzneală având către Dumnezeu Cel Iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre, cele neîncetate, tămăduiţi patimile noastre.

Condacul Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi al celor împreună cu dânşii: Din dumnezeiescul har primind, sfinţilor, dar de minuni, faceţi minuni neîncetat, tăind toate patimile noastre cu meşteşugul tămăduitor cel nevăzut, de Dumnezeu înţelepţite Chir, cu Sfântul Ioan cel pururea mărit. Că voi sunteţi dumnezeieşti doctori.

Troparul aducerii moaştelor Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan: Minunile sfinţilor Tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule; pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte şi sceptrurile Împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

Condacul aducerii moaştelor Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan: Din harul cel dumnezeiesc dar de minuni luând, sfinţilor, faceţi minuni în lume, toate patimile noastre cu doctorie nevăzută, le tăiaţi, Sfinte mucenice Chir, de Dumnezeu înţelepţite, împreună cu măritul mucenic Ioan; că voi după adevăr sunteţi doctori dumnezeieşti.

Vieţile Sfinţilor - Aducerea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor Chir şi Ioan, doctorii fără de arginţi (28 iunie)

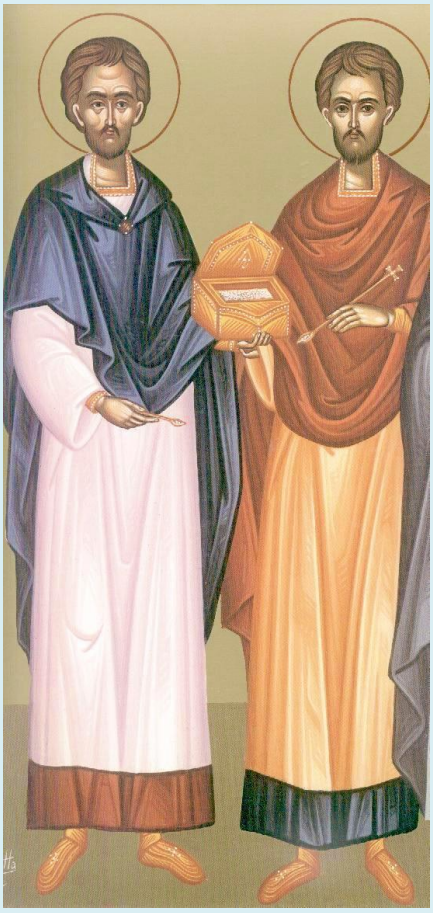

Aceşti sfinţi pătimitori de chinuri, Chir şi Ioan, au pătimit pentru Hristos în 31 de zile ale lunii ianuarie, pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, în cetatea care se numea Canopos. Acea cetate era departe de Alexandria ca la 12 stadii. După mucenicescul lor sfârşit, creştinii le-au îngropat trupurile cu cinste.

Iar după trecerea a mulţi ani, tămăduitoarele lor moaşte s-au aflat într-acea vreme când creştinii întărindu-se mai mult decât elinii cei închinători la idoli, au început pretutindeni a zidi biserici fără să fie opriţi, dar mai ales în împărăţia marelui Teodosie. Aceasta a biruit pe Maxim al Apusului cu toate puterile sale; dar l-a mai biruit şi cu rugăciunile cuvioşilor părinţi, care vieţuiau în pustiile Egiptului şi la care împăratul Teodosie a trimis într-adins, având nevoie de rugăciunile lor spre ajutor.

Între aceşti părinţi cu cuviinţă este a pomeni pe unul, cu numele Senufie, slăvit întru minuni. El petrecea într-un schit, pentru care împăratul a scris patriarhului Teofil al Alexandriei să-l trimită în Constantinopol la dânsul, ca prin bine-cuvântarea şi cu rugăciunile lui să se înarmeze contra vrăjmaşilor.

Teofil, voind să împlinească porunca împăratului, s-a dus singur în schit la cuviosul părinte Senufie, ca să-l roage să meargă la Constantinopol la împăratul Teodosie; iar el nicidecum nu voia să iasă din chilia sa. După multă rugăminte şi îndemnare a patriarhului, supărându-se, el şi-a luat rasa şi toiagul, pe care ridicându-le în sus spre răsărit şi ochii spre cer ridicându-şi, a grăit: "Doamne, Dumnezeul puterilor, mă rog Ţie cu smerenie, dă rasei şi toiagului acestuia acea putere pe care mi-ai dat-o mie cu milostivire".

Astfel rugându-se, a dat rasa şi toiagul patriarhului, zicându-i: "Acestea să le trimiţi împăratului în locul meu şi să-i scrii că în timp de război să pună rasa pe dânsul, iar toiagul să-l ia în mână şi să meargă cu îndrăzneală înaintea ostaşilor lui contra vrăjmaşilor şi va vedea slava lui Dumnezeu".

Patriarhul, trimiţând acelea împăratului şi spunându-i cuvintele cuviosului, el le-a primit cu credinţă. Deci, făcând după cuvântul cuviosului, a câştigat mare biruinţă contra vrăjmaşilor, spre a cărui aducere aminte şi spre pomenirea cuviosului Senufie, alexandrinii au făcut asemănarea împăratului, săpată şi pusă pe un stâlp înalt, având rasa călugărească pe dânsul şi toiagul ţinându-l în mâini.

Deci, în toţi anii, în ziua acelei biruinţe se prăznuieşte cu dănţuire, mulţumind lui Dumnezeu. De atunci mai ales au început a se zidi biserici lui Dumnezeu în Alexandria şi în tot Egiptul, pentru că se înmulţise creştinătatea.

Când patriarhul Teofil a voit să zidească o biserică aleasă în Canopos în numele Sfinţilor apostoli, în acea vreme s-au aflat moaştele Sfinţilor făcători de minuni Chir şi Ioan. Aceasta a fost după sfârşitul lui Teodosie şi pe timpul împărăţiei fiului său Eraclie.

Iar despre aducerea moaştelor Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan se scrie în viaţa Sfântului Chiril, patriarhul Alexandriei, că aproape de Canopos, ca la două stadii, este un loc care se numeşte Manutin (mai înainte era sat).

Acolo era şi o capişte, veche locuinţă diavolească, fiind foarte înfricoşat locul acela, deoarece multe duhuri necurate petreceau acolo. Pe când patriarhul Teofil era încă între cei vii, dorea să cureţe locul acela de diavoli şi să-l facă loc sfânt, spre mărirea lui Dumnezeu. Având însă multe împiedicări şi apropiindu-i-se sfârşitul vieţii, n-a putut să-şi ducă gândul său la îndeplinire.

Atunci Sfântul Chiril, moştenitorul scaunului lui Teofil, a început a se îngriji de aceasta şi se ruga lui Dumnezeu cu dinadinsul să-i dea de sus ajutor şi putere, pentru biruinţa şi izgonirea din locurile acelea a duhurilor necurate. Deci, îngerul Domnului i s-a arătat în vedenie, poruncindu-i ca cinstitele

moaşte ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan să le aducă la locul ce se numeşte Manutin, că astfel va fugi de acolo diavoleasca putere.

Sfântul Chiril, făcând aceasta, a adus în Manutin moaştele sfinţilor, zidind acolo o biserică în numele lor. Atunci îndată s-au gonit de acolo necuratele duhuri şi s-a făcut în acel loc izvor de tămăduiri, ce izvorăsc din moaştele mucenicilor.

Deci, se cuvine să se pomenească oarecare minuni ale acestor sfinţi, pe scurt.

În zilele prea sfinţitului Evloghie, patriarhul Alexandriei, un fiu de-al lui Iulian, mai marele cetăţii, cu numele Amonie, avea împrejurul grumajilor săi o oarecare vătămare dureroasă şi care creştea înlăuntrul trupului. Acea vătămare doctorii o numesc scrofuri, care, crescând şi umflându-se din zi în zi, i s-au îngreunat grumajii şi-l îngrozea cu moarte. Apoi, chemând mulţi doctori, nimic n-au aflat spre vindecare, din care cauză tatăl şi fiul mâhnindu-se, i-au lăsat pe ei şi au alergat la sfinţii făcători de minuni, Chir şi Ioan, rugându-se cu lacrimi lângă cinstitele moaşte, ca să dea tămăduire fiului său.

Atunci acela, arătându-se în vedenie, a poruncit tânărului, care se îngâmfa pentru slavă şi bogăţie, să-şi lepede mai întâi mândria sa şi în semn de smerenie, să măture gunoiul din casa lor; apoi să facă un plasture de ceapă amestecat cu pâine şi să oblojească tot grumajul şi gâtlejul. După ce a făcut aceasta, îndată i s-au închis vătămările şi Amonie a luat tămăduire, cu rugăciunile sfinţilor doctori fără de plată.

Însă tot acelaşi Amonie, după câtăva vreme, uitând sfătuirile sfinţilor, s-a înălţat cu mândria şi iarăşi s-a îmbolnăvit de altă boală, care îi era pedeapsă pentru neascultarea lui. Prin boala aceea pântecele lui îi era foarte greu, din care cauză stomacul său nu putea să primească nici mâncare, nici băutură; ci toate cele ce îi intrau pe gură, îndată i se întorceau înapoi.

Atunci iarăşi a alergat cu lacrimi, rugându-se sfinţilor răbdători de chinuri, Chir şi Ioan, doctorii săi cei încredinţaţi. Aceia, arătându-i-se lui în vis, mai întâi l-au ocărit pentru mândria lui, apoi i-au poruncit să-şi lepede hainele cele de mult preţ şi să se îmbrace într-o haină de păr şi luând vasele cele de apă, să aducă apă rece la fraţii cei neputincioşi şi săraci, pentru adăparea lor.

Amonie, după ce a făcut aceasta fără lenevire, sfinţii iarăşi i s-au arătat şi i-au poruncit, ca luând untdelemn din candelele lor, asemenea şi ceară din lumânările aprinse lângă raclele lor, să facă un plasture şi să-l lipească de pântecele său. Amonie, făcând aceasta, s-a făcut sănătos.

***

Un alexandrin, anume Teodor, fiind multă vreme orb de amândoi ochii, a fost dus la Manutin, în biserica unde erau moaştele sfinţilor răbdători de chinuri şi acolo se rugă cu osârdie pentru luminarea ochilor săi.

Deci, sfinţii i s-au arătat în vedenie şi i-au poruncit să meargă şi să se spele la izvorul care era aproape de biserica lor.

Iar el, ducându-se, s-a spălat şi când şi-a şters faţa cu băsmăluţa îndată a văzut. Deci, mai întâi a văzut în băsmăluţă albeţile care căzuseră din ochi ca nişte solzi. El s-a întors de la biserică cu bucurie, arătând la toţi orbirea sa cea căzută în băsmăluţă.

***

Un alt bărbat, anume Calos, plăcut lui Dumnezeu după nume şi după viaţă, din întâmplare căzând de pe o scară, şi-a sfărâmat fluierul piciorului în multe bucăţi, şi-l durea foarte tare.

Chemând mulţi doctori şi neputând dobândi nici un ajutor de la el, a alergat cu credinţă mare la aceşti doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan, şi ungându-i piciorul cu untdelemn din candele lor, s-a tămăduit în acelaşi ceas.

***

Un om, anume Isidor de la Maiuma, avea durere înăuntru, la ficat, care, putrezind, s-a făcut în sânge şi în flegmă, astfel că scuipa cu sânge. Omul acela, neputând să se tămăduiască cu nici un fel de doctorii, a alergat la moaştele cele tămăduitoare ale sfinţilor răbdători de patimi şi aceia i s-au arătat, nu în vedenie, ci la arătare şi i-au dat lui să mănânce o bucată de chitrin.

Acela, primind acea bucată din mâinile lor, nu ştia de la cine o primeşte deoarece socotea, că aceia sunt din poporul ce venise să dea închinăciune sfintelor moaşte ale mucenicilor.

După ce a mâncat ceea ce i se dăduse, îndată s-a tulburat stomacul lui şi a vărsat un vierme mare, care rodea ficaţii lui, iar sfinţii fără de arginţi, s-au făcut nevăzuţi.

El, făcându-se sănătos în acel ceas, a dat mulţumire lui Dumnezeu şi plăcuţilor Lui.

***

Un om, anume Mina, mai marele cetăţii Filoponiei, fiind cuprins de o boală cumplită cu chinuri şi friguri, adăugându-i-se pe lângă aceasta şi împietrirea stomacului, i se încuiase stomacul.

Câte doctorii îi dădeau pe gură doctorii, toate rămâneau fără de folos şi încă mai rău i se umfla pântecele, neputând să iasă afară.

Bărbatul acela a pătimit aşa două săptămâni. Suferind acea cumplită durere, se deznădăjduise din partea doctorilor, dar, aducându-şi aminte de Sfinţii doctori fără de arginţi, Chir şi Ioan, a poruncit să-l ducă cu patul în Manutin la tămăduitoarele lor moaşte.

Acolo, rugându-se el cu lacrimi şi adormind puţin, i s-au arătat sfinţii şi i-au dat să mănânce o smochină. Deşteptându-se din somn a găsit smochina pe pat lângă el şi luând-o, a mâncat-o şi îndată i s-a dezlegat stomacul şi s-a făcut sănătos.

***

Un alt Mina, care era mai înainte, ca acel vechi Isail, uşor şi grabnic cu picioarele, ca o căprioară de cele din ţarină, odată s-a îmbolnăvit de picioare foarte tare, încât nici nu putea păşi. Deci, a zăcut multă vreme în pat, slăbind foarte tare picioarele lui. El a poruncit să-l ducă cu patul la Sfinţii făcători de minuni, Chir şi Ioan. După ce şi-a uns picioarele cu untdelemn de la candelele care ardeau la cinstitele lor moaşte, îndată s-a sculat sănătos şi umbla bine cu picioarele cele tămăduite, mulţumind lui Dumnezeu şi Sfinţilor Lui.

***

O femeie cu numele Teodora, bând apă, din întâmplare a băut o broscuţă mică, însă nu ştia ce a băut, deci acea broscuţă a crescut în pântecele ei. La început acea broască, care era mică, îi făcea puţină durere înăuntru, iar după ce a crescut mare, s-a mărit şi durerea, încât femeia aceea nu avea odihnă de acea cumplită durere, nici ziua, nici noaptea.

Deci, se văita şi se tăvălea pe pământ şi nimeni nu putea s-o ajute nici să cunoască care îi este boala. Mulţi socoteau că aceea este muncită de diavol; deci, o aduse la aceşti Sfinţi tămăduitori Chir şi Ioan, care, arătându-se noaptea, i-au poruncit, ca, mai înainte de primirea mâncării, să bea apă multă.

Femeia, după ce a făcut aceasta, stomacul ei îndată s-a tulburat şi a vărsat o broască mare şi astfel s-a făcut sănătoasă.

Deci, toţi cei care au văzut aceasta, minunându-se, au slăvit pe Dumnezeu şi pe plăcuţii Lui.

***

După acea femeie Teodora, a alergat un bărbat oarecare, anume Teodor, la Sfinţii doctori fără plată, având înăuntru otravă dată de nişte oameni răi. Acela, bolind foarte tare, nu putea să câştige ajutor de la doctori. Rugându-se el cu

lacrimi pentru sănătatea sa, sfinţii i s-au arătat în vedenie, poruncindu-i să mănânce o jivină, care pe greceşte se numeşte scolopendra.

Deşteptându-se el din vedenie, s-a întărit cu semnul Sfintei Cruci, pentru că socotea că este o nălucire drăcească şi iarăşi se ruga către sfinţi cerând sănătate.

În altă noapte, sfinţii s-au arătat, poruncindu-i acelaşi lucru. Dar el nu credea, fiindcă acea jivină este plină de otravă, iar nu de tămăduire. I s-a făcut lui şi a treia oară aceeaşi arătare; dar nici aşa n-a ascultat, părându-i-se că aceea este o nălucire a vrăjmaşului. Dar într-a patra noapte, sfinţii i s-au arătat, nu în vis, ci la arătare, fiindu-le milă de boala cea grea a lui şi au zis: ***"Pentru ce nu crezi cuvintele noastre? Deci, sculându-te, mergi la izvorul nostru şi ceea ce vei găsi acolo de mâncare să mănânci, că aceea îţi va fi doctoria folositoare".***

Teodor, crezând că acea vedenie este adevărată, făcându-se ziuă, a mers la izvor şi acolo a găsit un castravecior mic ce era pe jos, pe care luându-l, a început a-l mânca cu plăcere. Dar când voia să bage în gură rămăşiţa castravetelui, a văzut într-însul cea din urmă bucăţică a jivinei, care se numeşte scolopendra; căci o mâncase pe toată cu castravetele acela. Deci, temându-se, a aruncat la pământ acea rămăşiţă, iar el a început a vărsa. Şi a vărsat astfel cu castravetele şi jivina aceea, cum şi toată otrava care a fost mai înainte într-însul.

Astfel s-a făcut sănătos desăvârşit şi întorcându-se la biserică, s-a închinat cu mulţumire cinstitelor moaşte ale tămăduitorilor săi.

***

Din Babilonul Egiptului a venit în Manutin la Sfinţii făcători de minuni, o femeie, anume Maria, având cu sine un fiu de opt ani. Aceluia i se trăsese limba din gură prin lucrarea diavolească şi atârna afară ca de o palmă de lungă, iar mărimea nu era de măsura limbii omeneşti şi vederea lui era străină, fiind gros, negru, puturos şi greţos la toţi cei ce priveau la dânsul şi curgându-i neîncetat spume negre.

Acel copil, din întâmplare căzând pe pământ lângă mormântul sfinţilor, s-a lovit cu limbă de marmura ce se afla acolo şi îndată s-a tras înapoi. Astfel că din batjocura cea diavolească, s-a aşezat la loc, în obişnuita măsură de creştere şi copilul s-a făcut sănătos.

***

Un bărbat din Egipt, anume Evghenie, fiind bolnav de idropică, a fost adus la Sfinţi bolnav cu tot trupul, având pântecele foarte umflat.

Aceluia arătându-i-se sfinţii în vedenie, s-au atins cu mâinile de pântecele lui şi i-au zis: ***"Evghenie, scoală-te şi întoarce-te sănătos la casa ta!"***

Evghenie, deşteptându-se, s-a văzut scăpat de toată greutatea de idropică, umblând ca şi înainte şi din acel ceas a dobândit sănătate desăvârşită.

Pomenind aceste puţine minuni, din cele multe ale sfinţilor fără de arginţi Chir şi Ioan, slăvim pe Hristos Dumnezeu, Cel ce le-a dat un dar ca acesta slăvit, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh în veci. Amin.

Sinaxar - Pomenirea aflării cinstitelor moaşte ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan (28 iunie)

În această lună (iunie), în ziua a douăzeci şi opta, pomenirea aflării cinstitelor moaşte ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan.

Aceşti ai lui Hristos mucenici şi făcători de minuni au trăit pe vremea împărăţiei lui Diocleţian. Chir era din cetatea Alexandriei, iar Ioan din cetatea Edesei şi fiind uniţi amândoi pentru tocmirea lucrurilor lor umblau şi tămăduiau toată boala şi toată slăbiciunea şi îndemnând pe mulţi spre mucenicie au fost vădiţi la stăpânitorul locului, care aducându-i înaintea lui, i-a dat la tot felul de chinuri, apoi le-a tăiat capetele.

Iar cinstitele lor trupuri fiind îngrijite şi ascunse de oameni credincioşi din pricina păgânătăţii ce era atunci, pe vremea împărăţiei lui Arcadie şi a lui Teofil patriarhul Alexandriei, au fost aflate cinstitele şi sfintele lor moaşte, a căror pomenire o prăznuim duhovniceşte, pentru că în această zi în care s-au aflat aceste sfinte comori din pământ, mulţime de credincioşi cu multe boli s-au învrednicit de toată tămăduirea.

Astfel: îndrăciţii se vindecau, bolnavii se lecuiau, orbii vedeau, ologii umblau şi tot leacul şi tămăduirea se da oamenilor. Şi nu se făceau acestea numai pe vremea aceea, ci şi până astăzi, cei ce merg cu credinţă la dânşii îndată dobândesc tămăduirea, întru slava şi lauda Celui ce i-a slăvit pe dânşii, Hristos, Dumnezeul nostru.

Iar pomenirea lor se face în ziua de 31 ianuarie.

Sinaxar - Aducerea moaștelor Sfinților mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan - 28 iunie

https://www.trinitas.tv/aducerea-moastelor-sfintilor-mucenici-doctori-fara-de-arginti-chir-si-ioan-28-iunie/

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Aducerea moaștelor Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan

Aceşti mucenici ai lui Hristos au trăit pe vremea împăratului Diocleţian (284-305), Chir fiind din cetatea Alexandriei (Egipt) şi Ioan din cetatea Edesei (Siria).

Sfântul Chir era medic în Alexandria și prin posibilitățile pe care profesia i le oferise a convertit multe persoane bolnave la credința creștină. Ioan (de neam arab) făcea parte din armată și era unul dintre apropiații împăratului. El s-a împrietenit cu Chir, auzind de virtuțile și minunile sale și l-a urmat în cele din urmă în viața ascetică.

Sfinţii Chir şi Ioan auzind de o femeie Atanasia și de cele trei fiice ale ei, Teoctista (în vârstă de 15 ani), Teodota (de 13 ani) și Teodosia (de 11 ani), că au suferit mari chinuri pentru numele lui Hristos la Canope în Egipt, au mers acolo pentru a le încuraja.

Odată ajunși, au fost reținuți și ei și bătuți cu cruzime, în timpul persecuției lui Dioclețian (284-305). Legați fiind, au fost arși cu torțele, iar mai apoi, peste rănile lor s-a turnat oțet și s-a presărat sare. Toate acestea s-au petrecut sub ochii Atanasiei și ai fiicelor sale care la rândul lor au fost torturate.

La câteva zile după aceasta, Sfinţii Chir și Ioan au fost decapitați în ziua de 31 ianuarie 304.

O sută de ani mai târziu, pe vremea împăratului Arcadie (395-408), vrând patriarhul Alexandriei, Teofil, să zidească o biserică, la săpături s-au descoperit moaştele celor doi sfinţi, Chir şi Ioan. Urmaşul şi nepotul lui Teofil, în scaunul patriarhal de Alexandria, Sfântul Chiril, a mutat moaştele sfinţilor, în urma unei

vedenii, la locul numit Manutin, deoarece acolo existau o veche capişte idolească şi o puternică lucrare a duhurilor necurate.

Deci, Sfântul Chiril al Alexandriei făcând aceasta, îndată au fugit de acolo duhurile necurate.

Dumnezeu a făcut multe minuni prin moaştele acestor sfinţi şi astfel s-a instituit sărbătoarea de astăzi.

Florin Nicolaie - Calendar Ortodox - Aducerea moaștelor Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan; Sfântul mucenic Papias

Sfinții mucenici au trăit în timpul împăratului Diocleţian (sec. IV). Ei sunt numiți „doctori fără de arginți”, deoarece îngrijeau pe cei bolnavi fără să primească vreo răsplată.

Ei au suferit moarte martirică în orașul Canope, lângă Alexandria-Egipt și sunt pomeniți de Biserica Ortodoxă în data de 31 ianuarie.

Trupurile lor au fost îngropate în taină de creștinii din Canope și au stat așa până în vremea împăratului Arcadius (395-408) și a patriarhului Teofil al Alexandriei, adică aproape o sută de ani, când au fost aflate, și mutate în Manufin, o cetate egipteană cu multe temple păgâne.

Mulți creștini s-au învrednicit de tămăduiri prin rugăciunile înălțate lângă racla lor.

***

Sfântul mucenic Papias (303-305) - acest sfânt mucenic a pătimit în vremea împăratului Diocleţian (284-305). A fost supus la torturi până la moarte.

Proloage - Aflarea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan (28 iunie)

Luna iunie în 28 zile: aflarea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan.

Aceşti mucenici ai lui Hristos au trăit pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, chiar fiind din cetatea Alexandriei, iar Ioan, din cetatea Edesei. Şi umblau împreună, pentru trebuinţele meşteşugului lor, ca doctori fără de arginţi, tămăduind toată boala şi toată slăbiciunea şi îndemnând, pe mulţi, spre mărturisirea lui Hristos.

Deci, pentru credinţa lor, după ce au îndurat grele chinuri în zilele împăratului Diocleţian, Sfinţii Chir şi Ioan au primit moartea, prin tăierea capetelor cu sabia.

Atunci, nişte creştini au luat trupurile lor şi le-au îngropat, cu cinste, în loc tainic, unde au rămas multă vreme, încât, cu timpul, locul îngropării lor a fost uitat.

O sută de ani mai târziu, pe vremea împărăţiei lui Arcadie, vrând Teofil, patriarhul Alexandriei, să ridice o biserică în oraşul Canopus, s-au aflat cinstitele moaşte ale celor doi mucenici ai lui Hristos, Chir şi Ioan.

Şi, cum, aproape de Canopus, era un sat, care se numea Manutin, cu o veche capişte idolească şi o puternică lucrare de duhuri necurate, îngerul Domnului, s-a arătat Sfântului Chiril, nepotul şi urmaşul lui Teofil la scaunul Alexandriei, poruncindu-i ca cinstitele moaşte ale Sfinţilor Chir şi Ioan să le ducă la locul numit Manutin, că, astfel, va fugi, de acolo, diavoleasca putere.

Deci, Sfântul Chiril, făcând aceasta, a adus sfintele moaşte, din Canopus, la Manutin, şi, îndată, s-au izgonit, de acolo, necuratele duhuri. Şi s-au făcut cins-

titele moaşte izvor de tămăduire, încât îndrăciţii se izbăveau, bolnavii se lecuiau, orbii vedeau, ologii umblau, şi se dădea oamenilor tot leacul şi tămăduirea.

Şi, aşa aflarea şi mutarea minunată a acestor sfinte moaşte a ajuns praznicul duhovnicesc al zilei de astăzi.

Dumnezeului nostru slavă în veci! Amin.

Întru această zi, pomenirea cuviosului Pavel, doctorul.

Cuviosul Pavel era din cetatea Corin de neam bun, născut din părinţi creştini, crescut în dreapta credinţă. Şi, iubind pe Dumnezeu, din tinereţe, a intrat într-o mănăstire şi s-a făcut monah, ostenindu-se mult în pustniceştile nevoinţe, devenind bărbat iscusit. Dar se lupta cu el dracul desfrânării.

Într-o noapte, stând cuviosul Pavel la rugăciune, a venit, înaintea lui dracul în chip văzut, şi i-a zis: "De nu vei face pofta trupească, măcar o dată, mă voi întoarce asupra ta cu tărie".
Iar el, certându-l pe diavol, cu numele lui Hristos cu semnul crucii, l-a gonit.
După aceasta dracul a îndemnat asupra lui pe o oarecare femeie desfrânată, care, născând un prunc nu de mult, l-a adus la cuviosul şi l-a pus pe el pe numele lui, zicându-i: "De la tine, pe acesta l-am zămislit şi l-am născut".

Iar stareţul a primit pruncul cu bucurie.
Şi venind nişte eretici, i-au legat mâinile la spate şi, agăţându-i pruncul de grumaji, îl purtau pe el prin cetate, batjocorindu-l.

Şi Pavel, stând în mijiocul poporului a zis: "Ascultaţi fraţilor. Iată, să întrebăm pe prunc, ca să ne spună nouă cine este tatăl lui". Şi avea pruncul nu multe zile de la naşterea lui. Şi a zis către prunc: "Spune nouă, cine este tatăl tău?"

Iar pruncul, rupându-şi scutecele, a arătat cu mâna spre un oarecare fierar şi a zis: "Acesta este tatăl meu, iar nu Pavel monahul".

Iar poporul, auzind aceasta, s-a închinat monahului, cerându-şi iertăciune.

De atunci, i-a dat lui Dumnezeu darul de tămăduire, că îşi punea mâinile pe cei neputincioşi şi se făceau sănătoşi.

Şi, vieţuind şaptezeci de ani, şi mai mult, cuviosul şi-a dat sufletul în mâinile Domnului, Căruia bine i-a plăcut şi, numărându-se ceata Sfinţilor, împreună cu dânşii, pe unul din Treime, Dumnezeu, să-L mărim, în veci! Amin.

Întru această zi, cuvânt despre iubirea de străini.

Să fiţi, fraţilor, râvnitori de fapte bune, că până la sfârşit, să petreceţi în Domnul, cu pace. Să nu ocărăşti pe cei străini, ci să-i primeşti pe ei în casa ta. Adu-ţi aminte de Domnul lisus Hristos, care s-a făcut străin pentru tine. Să nu te ruşinezi a spăla picioarele, că poate străinul acela va fi îngerul, ispitindu-te pe tine: şi te vei păgubi de plată drepţilor.

Ascultă ce a făcut Avraam: Stând el la stejarul din Mamvri la umbră, pe la amiază, a căutat şi a văzut trei bărbaţi, trecând pe lângă el şi, sculându-se, a alergat pentru întâmpinarea lor şi li s-a închinat până la pământ, zicând: "Doamne, de am aflat dar înaintea Ta, să nu treci alăturea de robul Tău, ci vom aduce apă şi vom spăla picioarele voastre. Şi voi pune înainte, pâine ca să mâncaţi şi, după aceasta, veţi merge în calea Voastră".

Deci, ce folos i-a adus lui iubirea de străini? Mai întâi, s-a numit prieten al lui Dumnezeu.

După aceasta, a auzit în acea zi: "Iată, Sara va naşte ţie fiu şi tatăl multora vei fi".

Asemenea şi Lot, pe cei doi străini, i-a rugat să găzduiască la dânsul; şi aceia l-au scos pe el din Sodoma, ca să nu ardă, împreună cu cei fără de lege.

Tot aşa, Sfsntul Tobie, orb fiind, a primit pe înger şi acesta l-a făcut pe el să vadă.

Afară de aceasta, şi Domnul, încă, ne învaţă pe noi, zicând: "Cela ce primeşte pe prooroc, că prooroc, plată prooroculuí va lua şi cela ce primeşte pe drept, în nume de drept, plată dreptului va lua".

Drept acela, fraţilor, pe cei străini să-i iubiţi şi să-i faceţi pe ei părtaşi la masa voastră, ca şi voi să auziţi pe Hristos grăind: "Pentru că aţi făcut această unuia din aceşti fraţi, mai mici, ai Mei, Mie Mi-aţi făcut şi Eu voi da vouă viaţa cea veşnică".

Întru această zi, cuvânt al prea cuviosului, Părintelui nostru Efrem Sirul, despre lupta cea duhovnicească.

Monahul se aseamănă cu ţarina cea semănată, care, cu ploi, crescând, rodeşte rod de bucurie. Iar, când a ajuns la vremea rodului, în şi mai multă pripă, îl aruncă pe lucrătorul de pământ, ca nu cumva grindină sau jivinele sălbatice să-i

strice roadă. Şi, dimpotrivă, dacă la seceriş îşi va dobândi răsplata, adunând în jitniţă rodul holdelor, atunci se bucură şi se veseleşte, mulţumind Domnului.

Asemenea şi monahul, câtă vreme este în timpul acesta, dator este să se îngrijească de viaţa lui cea veşnică, ostenindu-se în pustnicie, până în ziua cea din urmă, căci, dacă se va lenevi, va alerga în zadar, şi, sfârşindu-şi drumul, va duce roadele ostenelilor sale în cer, ca şi lucrătorul de pământ, făcându-se bucurie şi veselie îngerilor.

Deci, nimeni să nu se trândăvească, sau să se sperie de ispite. Ci, cel tare, să sprijinească pe cel neputincios. Cel harnic să mângâie pe cel puţin la suflet şi cel ce se trezeşte, să deştepte pe cel biruit de somn. Cel aşezat, să sfătuiască pe cel fără de aşezare şi cel înfrânat să-l certe pe cel fără de rânduială. Şi, aşa, unii pe alţii întărindu-ne, într-un cuget să ruşinăm, biruindu-l pe potrivnicul nostru. Şi să slăvim pe Dumnezeu şi pe Sfinţii Îngeri să-i veselim şi pe cei ce ne văd şi pe cei ce aud despre noi, să-i zidim, în Hristos, Mântuitorul nostru.

Că, precum este tabăra Sfinţilor Îngeri este şi mulţimea monahilor, când au, totdeauna, mintea lor la Dumnezeu. Şi, precum e mierea şi fagurul în gură, aşa-i şi răspunsul cu dragoste al fratelui, faţă de aproapele său. Şi, precum apa rece, în vreme de arşiţă, este pentru cel însetat, aşa este şi cuvântul de mângâiere al fratelui, la necaz. Şi, precum dă cineva mâna celui căzut şi-l ridică pe el, aşa ridică cuvântul îndemnării şi al adevărului sufletului cel trândav şi leneş. Şi, precum este sămânţa bună şi bine odrăslită în pământ gras, aşa sunt şi gândurile bune în sufletul monahului.

Rogu-te pe Tine, Mântuitorul lumii, Hristoase, caută spre mine şi mă miluieşte şi mă izbăveşte de mulţimea fărădelegilor mele, că toate bunătăţile pe care Le-ai făcut cu mine, din tinereţile mele, le-am pângărit.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan (28 iunie)

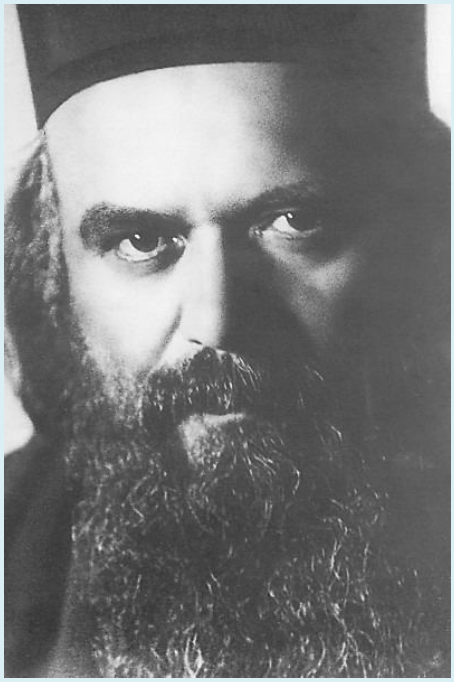

Aceşti Sfinţi mucenici se pomenesc în treizeci şi una de zile ale lunii ianuarie, unde sunt scrise vieţile şi mucenicia lor.

Astăzi însă facem pomenire de mutarea sfintelor lor moaşte de la Canopus la Menuthis şi de multele minuni care s-au lucrat în timpul acestei mutări.

Sfântul Chiril, patriarhul Alexandriei, s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu ca să nimicească necurăţia idolatră ce stăpânea în cetatea Menuthis, unde se afla o capişte păgânească şi unde puterea dracilor domnea absolut.

Atunci înaintea patriarhului Chiril s-a înfăţişat un înger al Domnului care i-a zis că dracii care domnesc la Menuthis nu vor putea fi surpaţi decât atunci când va aduce în acea cetate moaştele Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan.

Patriarhul a făcut neîntârziat aceasta: el a adus sfintele moaşte ale mucenicilor la Menuthis şi a ridicat deasupra lor o slăvită biserică, cu hramul Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan.

Prin atingerea de aceste sfinte moaşte, Ammonius, fiul lui Iulian, guvernatorul Alexandriei, s-a vindecat de scrofuloză; un anume Theodor s-a vindecat de orbire; Isidor din Maiuma s-a vindecat de o boală prin care i se mânca ficatul; soţia lui Theodor s-a vindecat de otrăvire; o anume Eugenia de idropică şi mulţi

alţi oameni s-au vindecat de alte nenumărate boli grele. Toate acestea s-au întâmplat la anul 412.

De ce s-au mutat moaştele Sfinţilor Chir şi Ioan în 412 după Hristos?

În Manuphin se afla un templu păgân, bântuit de duhuri necurate care îi îngrozeau pe locuitori. Toţi aceştia ştiau de ele. Patriarhul Teofil al Alexandriei (385-412) a dorit mult să le îndepărteze, însă nu a reuşit, murind cu dorinţa neîmplinită. Următorul patriarh, Chiril al Alexandriei (412 - 444), s-a rugat si el Domnului pentru alungarea spiritelor rele.

Ca urmare a rugăciunilor, un înger al Domnului i s-a arătat, poruncindu-i să aducă moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi să le aşeze în biserica Sfinţilor evanghelişti, construită în Manuphin de patriarhul Teofil.

Mutarea acestora moaşte a avut loc în anul 412, din oraşul Canopus (Abukir - Taufikiyeh), aflat lângă Alexandria Egiptului, unde au pătimit Sfinţii doctori Chir şi Ioan, în satul Manuphin din apropiere, aflat în Egipt.

Îndată ce sfintele moaşte au fost aduse, demonii cei înfricoşători au dispărut. In plus, ***moaştele au început să săvârşească vindecări şi tămăduiri de tot felul, fapt ce a umplut de bucurie inimile creştinilor din Biserica Alexandriei***, aceştia din urma începând să sărbătorească ziua mutării sfintelor moaşte, ca amintire a bucuriei trăite. În scurt timp, patriarhul Chiril a ridicat în Manuphin o biserică închinată Sfinţilor doctori fără de arginţi.

Ziua de 28 iunie 412 avea să devină cunoscută în întreaga Biserică Ortodoxă, sărbătorind de veacuri una dintre cele mai mari minuni ale Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan, ce s-a petrecut exact într-un secol al discuţiilor privind mijlocirea sfinţilor înaintea lui Dumnezeu.

Ulterior, ***moaştele sfinţilor au fost mutate din Manuphin la Roma, iar apoi la Munchen - tămăduirile continuând să apară în rândul celor credincioşi.***

Pr. Ciprian-Florin Apetrei - Tămăduitori fără de arginţi

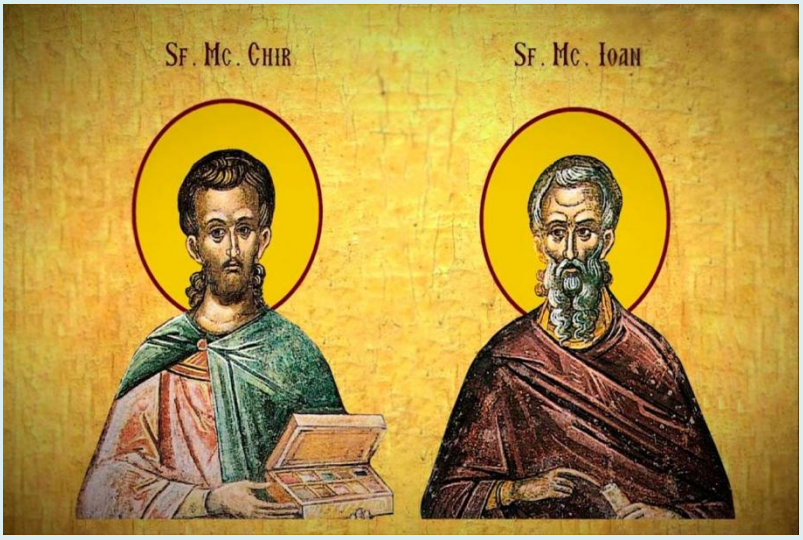

Între sfinţi există o categorie aparte, Sfinții doctori fără de arginți. Aceştia au fost medicii creştini care aduceau vindecare raportându-se permanent la Hristos, Vindecătorul a toate, și fără a aştepta sau condiţiona o răsplată de la pacienţi.

Biserica i-a numit aşa pe Sfinţii Chir și Ioan (sărbătoriţi astăzi), Cosma și Damian din Arabia, Cosma și Damian din Asia Mică, Cosma și Damian din Roma, Pantelimon şi Ermolae, Mochie şi Anichit, Samson şi Diomid, Talaleu şi Trifon. Aceştia sunt numiţi în rugăciunea de la Taina Sfântului Maslu, de ungere cu undelemnul sfinţit, tămăduitori fără de arginţi. Despre viața, minunile, vindecările și pătimirile lor găsim relatări în sinaxare.

Din acestea citim că, după porunca Evangheliei, unii dintre acești mari sfinți au cutreierat orașele și satele, propovăduind pe Hristos și vindecând pe cei bolnavi. Din iubire fierbinte faţă de Dumnezeu şi faţă de semeni, ei nu luau niciodată plată pentru serviciile lor, respectând porunca Mântuitorului Hristos, care a spus: „În dar aţi luat, în dar să daţi” (Mt. 10, 8).

Ca urmare a acestor minunate fapte, lumea i-a supranumit „doctori fără de arginți”. Alături de tratamentul și îngrijirea medicală, Sfinții doctori fără de arginți recomandau bolnavilor să se nevoiască în rugăciune și în pocăință. Pe lângă consultațiile medicale, feluritele vindecări și izgoniri de duhuri necurate, ei răspândeau învățătura lui Hristos.

Din viețile lor, relatate de sinaxare, aflăm că, atunci când săvârșeau tămăduiri, se adresau celor bolnavi: „Nu numai mâinile punem peste voi, căci cu puterea noastră nimic nu putem face. Toate le lucrează prin noi tăria cea atotputernică a lui Hristos, Unul adevăratul Dumnezeu, în care, de veți crede cu neîndoială, îndată veți fi sănătoși”.

Sfinţii doctori fără de arginţi şi făcători de minuni dispuneau de mari harisme, pe care le-au cultivat şi le-au valorificat pentru binele semenilor lor. Erau medici, excelenţi oameni de ştiinţă, dar în acelaşi timp inima lor revărsa de credinţa în Hristos şi de iubirea faţă de oameni.

Cine lecturează viaţa şi petrecerea lor se minunează de puterea harului ce le-a fost oferit prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu.

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic și tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,

⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare mucenită Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

158

Viața și Acatistul Sfinților Mucenici doctori fără de arginți CHIR și IOAN

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Minunile Sfinților Tăi Mucenici zid nebiruit dăruindu-le nouă, Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile lor sfaturile potrivnicilor le risipește și stăpânirea credincioșilor o întărește, ca un singur bun și iubitor de oameni.”

Troparul Sfinților Mucenici
Chir și Ioan

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-499-6

Icoane

Dionisie din Furna arată că Sfinţii Chir şi Ioan se zugrăvesc astfel: „Chir, bătrân, cu barba lungă despărţită în două şi pleşuv, iar Ioan, cu căruntețe, cu barba ascuţită, având păr mult”.

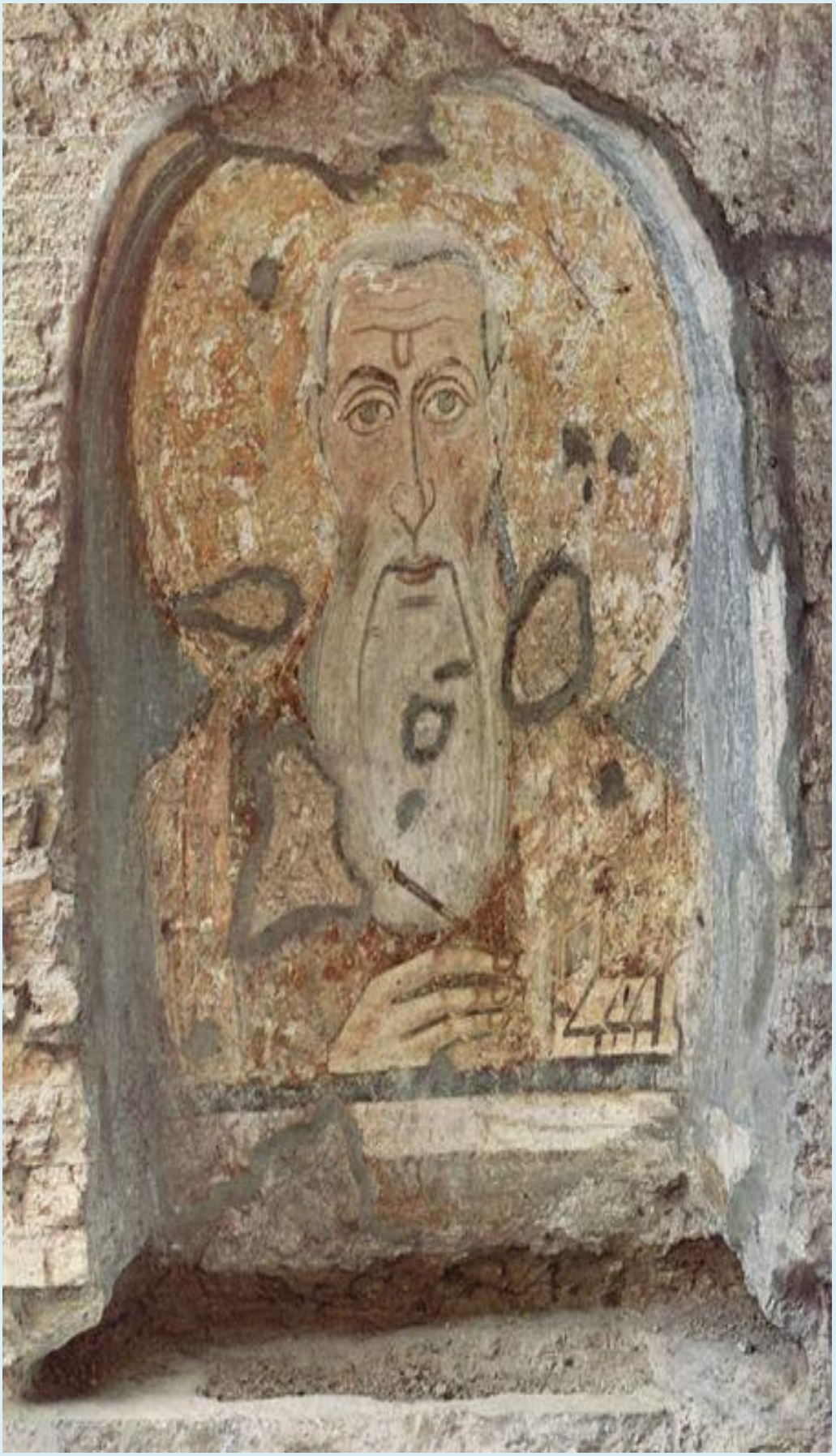

Fresco of Cyrus. Santa Maria Antiqua, Rome

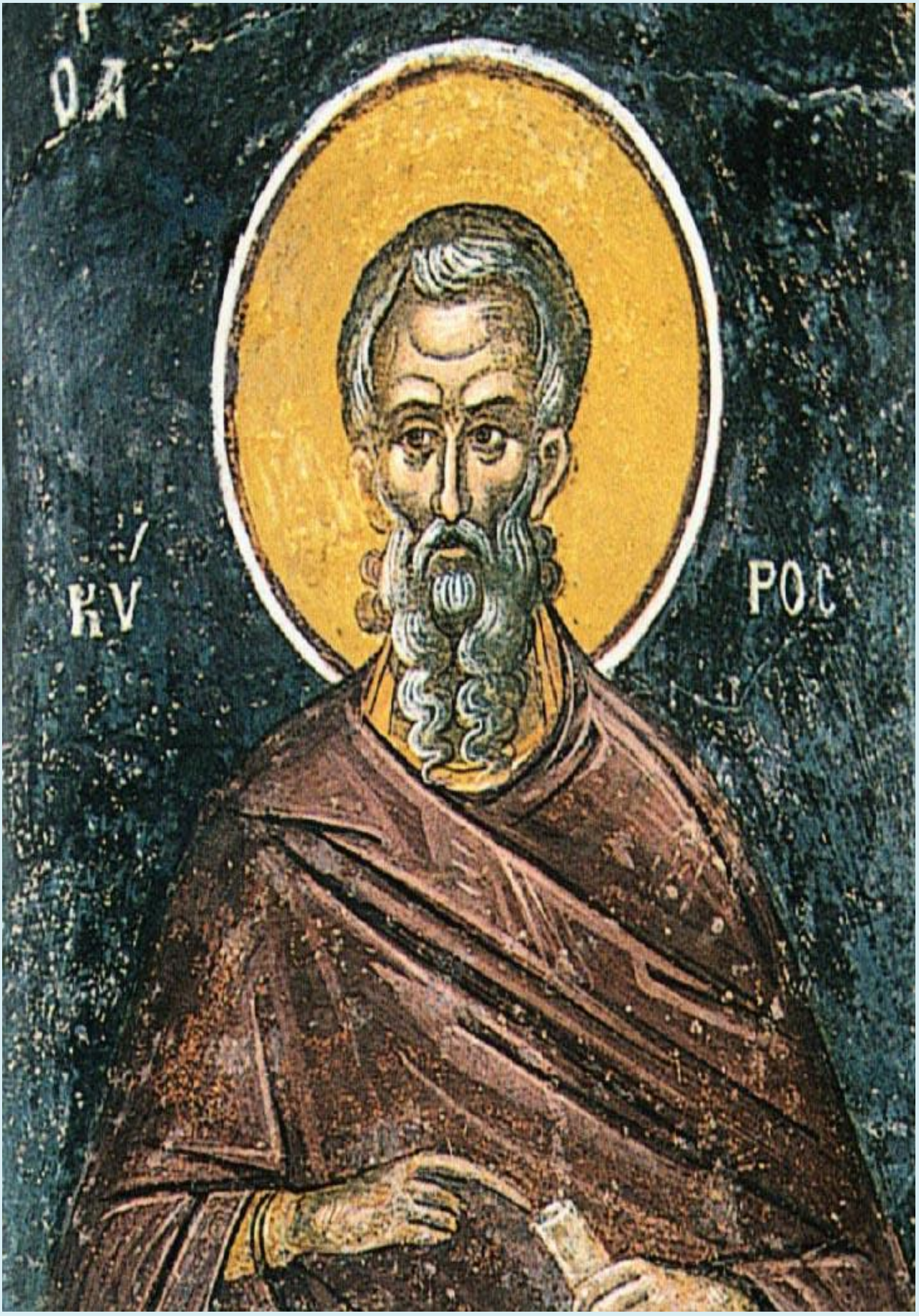

St. Cyrus the Unmercenary

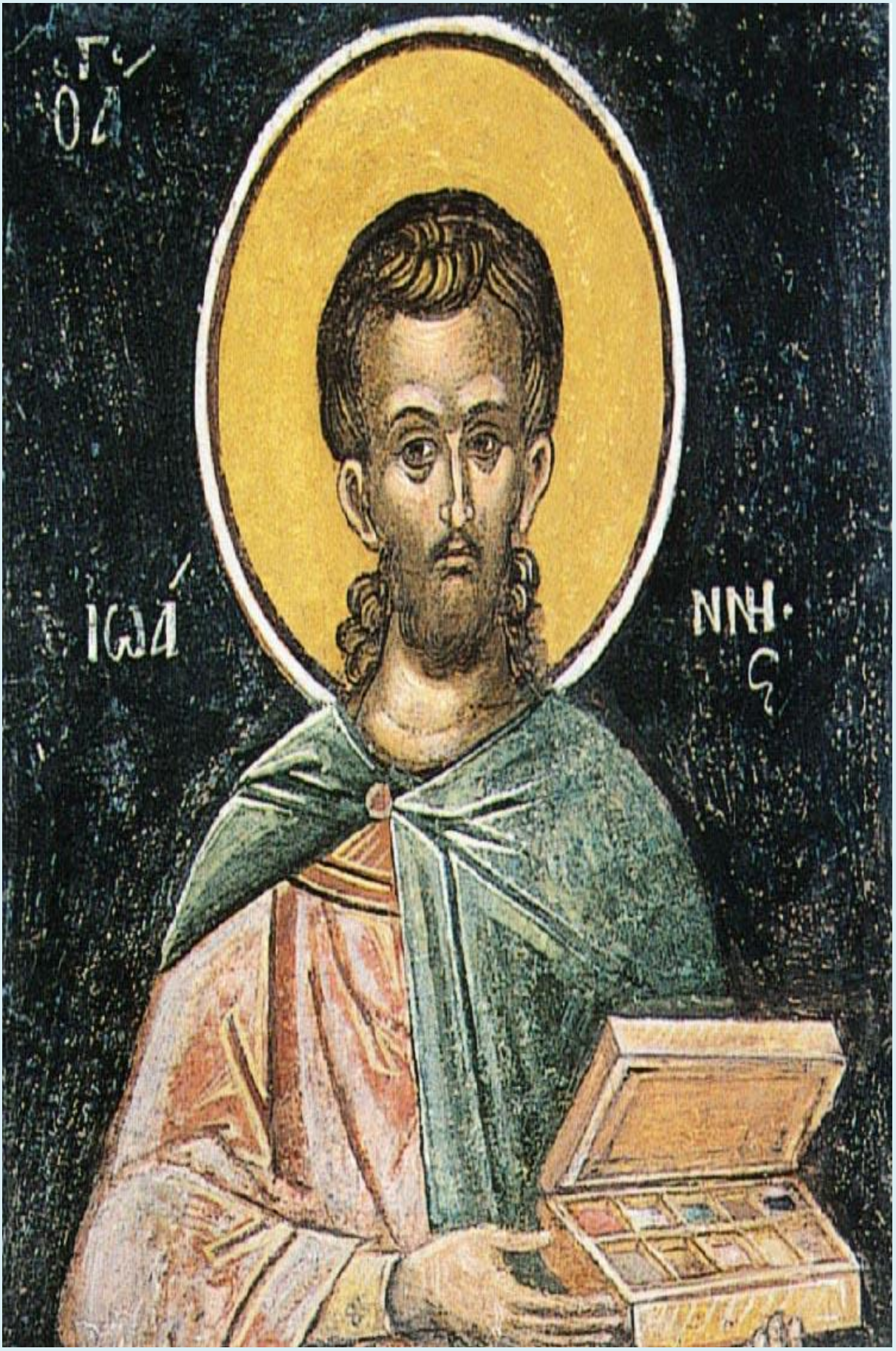

St. John the Unmercenary

Icon of Sts. Cyrus, John and Sergius

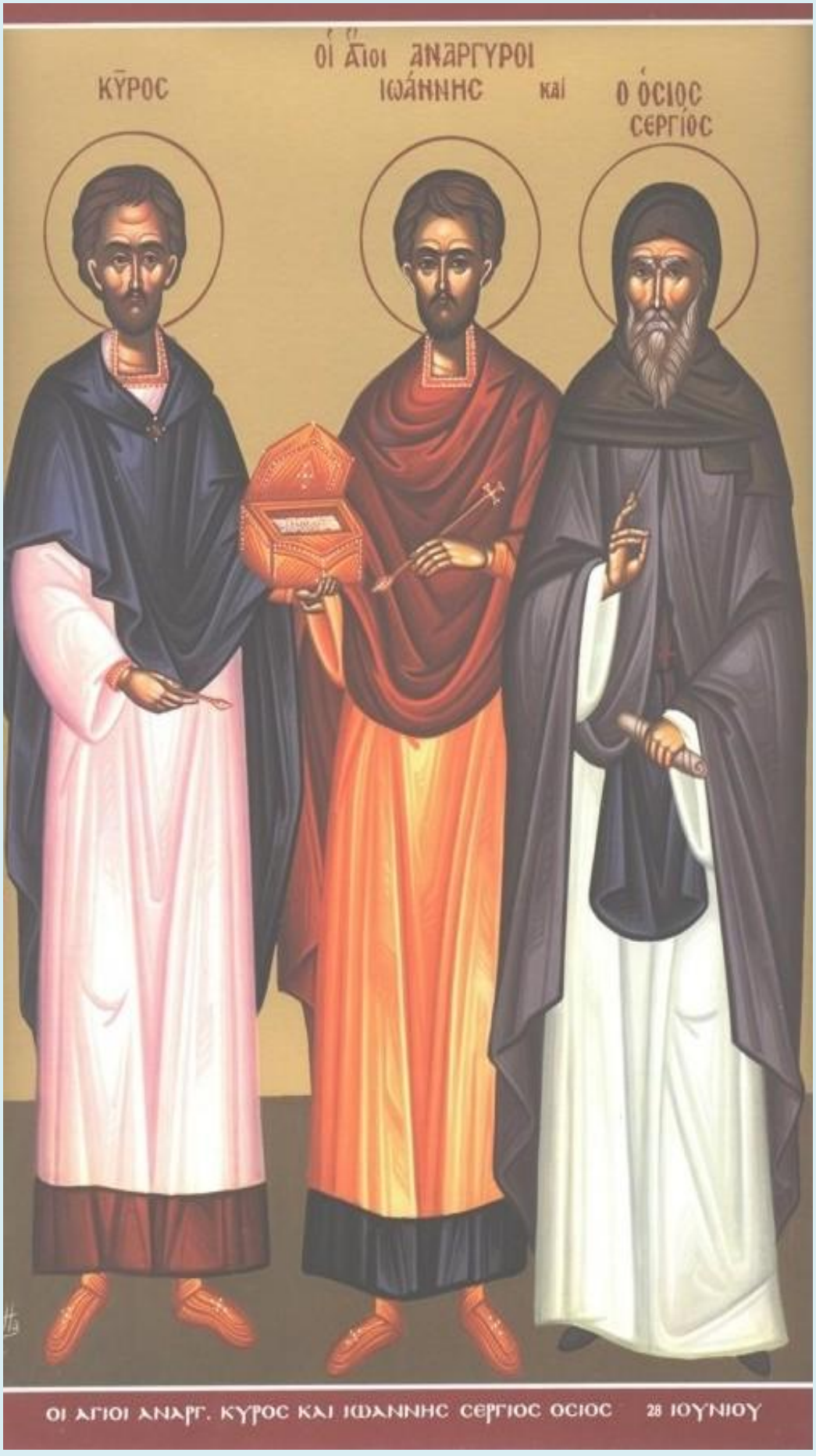
Οἱ Ἅγιοι ἈΝΑΡΓΥΡΟΙ
ΚΥΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ
καὶ
Ὁ ὅΣΙΟΣ
ΣΕΡΓΙΟΣ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓ. ΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΓΙΟΣ ΟΣΙΟΣ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ

28 iunie

Sf. Mc. CHIR
Sf. Mc. IOAN
Sf. Cuv. SERGHIE
28 iunie

Sf. Mc. Claudie
Sf. Mc. Diodor
Sf. Mc. Chir
Sf. Mc. Ioan
Sf. Mc. Atanasia
Sf. Mc. Teodotia
Sf. Mc. Evdoxia
Sf. Mc. Teoctista

31 ianuarie

SF. MC. CLAVDIE
SF. MC. DIODOR
SF. MC. CHIR
SF. MC. IOAN
SF. MC. ANASTASIA
SF. MC. EVDOXIA
SF. MC. TEODOTA
SF. MC. TEOCTISTA

31 ianuarie

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ ΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΤ.
ΚΑΛΛΑΙΟΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑ Κ.Α. 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ο Α ΚΟΣΜΑΣ
Ο Α ΔΑΜΙΑΝΟΣ
ΟΙ ΕΝ ΡΩΜΗ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

CHIR
SF. MC. DOCTORI
FĂRĂ DE
ARGINȚI
IOAN

SFINȚII DOCTORI FARĂ DE ARGINȚI
SF. IOAN
SF. CHIR

Sf. Mc. Chir
Sf. Mc. Ioan

Sf. Doctori
fără arginți
Chir și Ioan

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc. Chir
Sf. Mc. Ioan

28 iunie

Aducerea moaștelor
Sfinților Mucenici
Doctori fără de arginți

Chir și Ioan

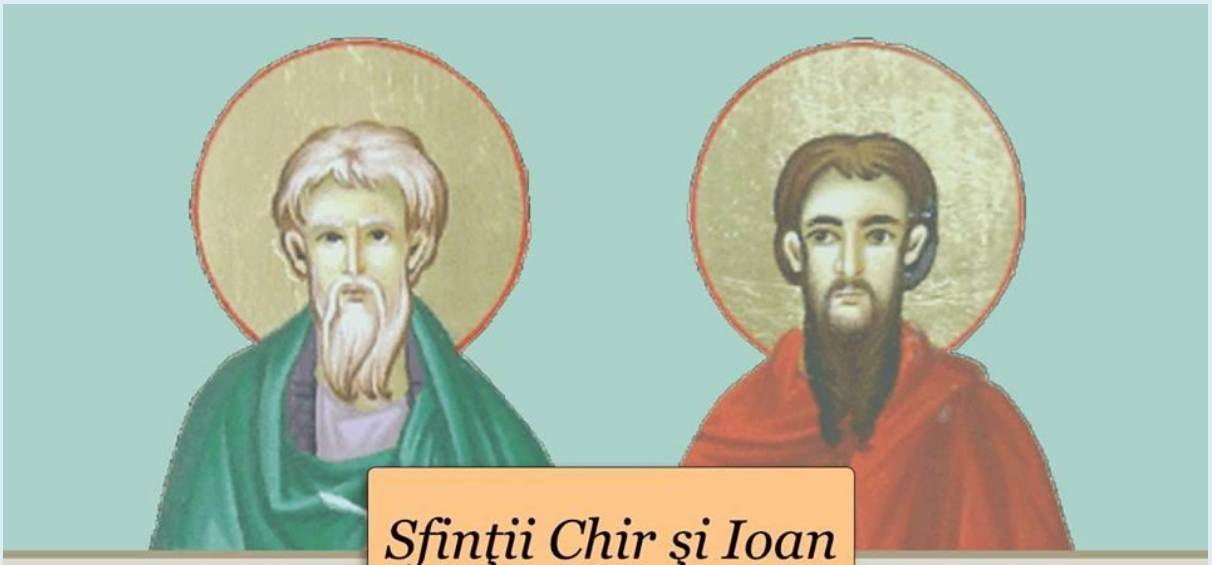

Sfinţii Chir şi Ioan

- Sfântul Chir era din Alexandria Egiptului;
- Sfântul Ioan provenea din Edesa (Mesopotamia);
- au fost alături de Sfânta Atanasia care a suferit moarte martirică împreună cu fiicele ei şi le-au încurajat în pătimirea lor;
- au suferit moarte martirică în timpul persecuţiei lui Diocleţian, în Alexandria, prin decapitare;
- sunt cinstiţi în data de 31 ianuarie.

BASILICA.RO

Ştiindu-vă grabnic apărători
ai creştinilor, către voi
îndrăznind, cerem cu
stăruință: Vindecați rănile
sufletelor şi ale trupurilor
noastre, Sfinților Chir şi
Ioan, că greu pătimim, şi
izbăviți-ne de ispitele şi de
primejdiile cu care vrăjmaşul
ne îngrozeşte!
Rugăciune către Sfinții Mucenici
doctori fără de arginți Chir și Ioan
(31 ianuarie)
ZIARUL LUMINA

Ştiindu-vă grabnic apărători
ai creştinilor, către voi
îndrăznind, cerem cu
stăruință: Vindecați rănile
sufletelor şi ale trupurilor
noastre, Sfinților Chir şi
Ioan, că greu pătimim, şi
izbăviți-ne de ispitele şi de
primejdiile cu care vrăjmaşul
ne îngrozeşte!
Rugăciune către Sfinții Mucenici
doctori fără de arginți Chir și Ioan
(31 ianuarie)
ZIARUL LUMINA

Troparul Sfinţilor Mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan şi al celor împreună cu dânşii

31 Ianuarie - Glasul 5

Sălăşluindu-se darul Treimii în inimile voastre cele curate, Preafericiţilor Chir şi Ioan, v-aţi arătat înfricoşători izgonitori ai duhurilor celor necurate; şi aţi fost tămăduitori ai neputinţelor, nu numai ai celor descoperite, ci şi ai celor ascunse. Drept aceea, îndrăzneală având către Dumnezeu Cel Iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre, cele neîncetate, tămăduiţi patimile noastre.

Troparul aducerii moaştelor Sfinţilor Mucenici doctori fără de arginţi Chir şi Ioan

28 Iunie - Glasul 5

Minunile sfinţilor Tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule; pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte şi sceptrurile Împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

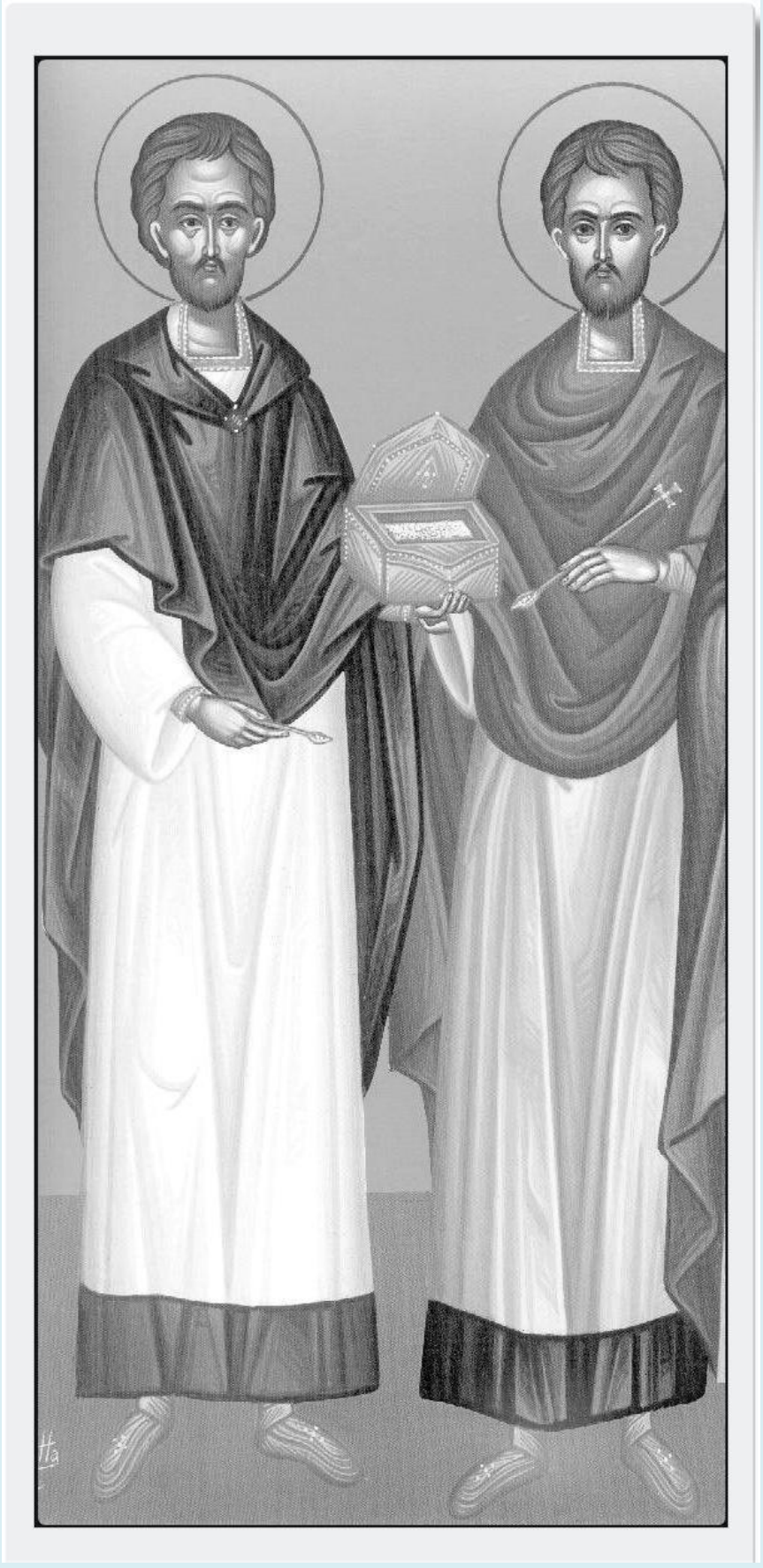

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan, doctori fără de arginţi!